

Ruh ve Madde

Metapsişik Tetkikler ve İlmî Araştırmalar Derneği Yayın Organıdır.

* * *

Dernek adına Sahip ve Sorumlu Müdürü:
Ergün ARIKDAL

Teknik Sorumlular:
Erol KONYALIOĞLU (Genel Yayım) - Ahmet HIZVEREN (Basım)
Halûk ÖZDEN (Mizanpaj-Montaj)

İdarehane ve Dernek Binası: Beyoğlu, Hasnun Galip Sk. Pembe Çıkmazı, No.4 D.8
Tel: 143 18 14

Haberleşme, abone ve havale adresi: RUH ve MADDE P.K.9 Beyoğlu - İSTANBUL

Abone ücreti: Yıllık 24.000 TL. Yurtdışı 48.000 TL.

Posta Çeki No: 168305

Cilt: 30 Sayı: 348 Ocak 1989

İÇİNDEKİLER

- ◆ **Üstün Vazifelileri RİM Tayin Eder:** Özel vazifeli sürçeceği zaman taş önünden çekilir.
- ◆ **Meditasyon:** Meditasyon kuvvet ilacı değerindedir.
- ◆ **Albert Pauchard'dan Tebliğler:** Arınma yeri hakikattir.
- ◆ **Evrende Zekî Hayatın Anlamı:** İnsanlık küçücük dünya ile sınırlı bir kavram değildir.
- ◆ **Gerçek Sağlık:** Hayatından şikâyetçi olmak, aslında devamlı hastalanmak demektir.
- ◆ **Yangın Tabii, Ama Sebep Gayri Tabii:** Yangın olmadan önce başım ağrıyor.
- ◆ **Hayatın Amacı:** Hayatımız geçmişteki hayatlarımızın kaçınılmaz sonucudur.
- ◆ **Vazife:** Bütün varlıkların tayin edilmiş bir kaderleri mevcuttur.
- ◆ **Sirius Yıldızı'nın Hakikati:** Eski uygarlıkların birçoğu, dünyanın Sirius'tan idare edildiğini kabul ederdi.
- ◆ **Başkan Lincoln'ün Öte Âlemden Aldığı Yardımlar:** Lincoln, ayrıca savaş gemilerinin çarpışmasını görmüştür.
- ◆ **Okültizmin Deneysel Çalışmaları:** Kuvvetli bir önyücekte okültizmin izlerine rastlanılır.

Sevgili Okuyucular

1989 yılını, geçen yılda yaptığımız gibi, belli konulara ağırlık vererek sürdürmek istiyoruz. 1989 yılını "Vazife Bilgisi ve Kanunlar" yılı olarak ele almaya çalışacağız. Vazife Bilgisi ve kapsamı ile Evren'in bizim payımıza düşen kanunlarını incelemeye, anlamaya ve anlatmaya çalışacağız. Bütün bir yıl makaleler ve konuşmalar hâlinde sürdürülecek olan çalışmanın içinde siz sayın okuyucularımızı da görmek bize kıvanç verecektir.

Vazife, vazifeliler, vazifenin anatomisi, vicdan ve idrake ilişkisi, felsefede, toplumbilimde, inançlarda vazife kavramı ve uygulanış şekli, Ruhsal Dünya ve Vazife, vs. Ayrıca Dünyamız'ı ve evreni yöneten maddi ve manevî kanun ve ilkeleri, okült kuralları bilebildiğimiz kadar ele alıp işleyeceğiz. Sizlerin de inceleme yazılarınızla bu faaliyete katılmanızı, fikir ve düşüncelerinizi yazılı olarak bildirmenizi özellikle rica ederiz.

"Her an her türlü tesirle karşı karşıyayız. Ancak görünmeyenlere vereceğimiz kıymet, görünenlere vereceğimiz kıymetten fazla olmalıdır. İnsanlık bu sezişi kazanmak yolundadır. Engellerin ötesinde bir sonsuz ufku açılması, bir kurtuluş ufku bulunması, varlığın ezeli kaderidir."

İşte bu bilgiye dayanarak sizlere biraz sonra okuyacağınız tebliğleri sunuyorum. Bu tebliğlerin içerdiği bilginin ve yükümlülüğün ışığı altında hizmete ve vazifeye devam ediyoruz. Önemli olan yegâne şey şu: **"Dünya her zamankinden daha fazla bilgi istiyor."** Savaşı kaybetmiyor, onu kazanma yolundayız. Yavaş yavaş ve ıstıraplı, çetin bir yoldan aydınlığı yaymaya gayret ediyoruz.

T E B L İ Ğ:

"Üstün vazifelere doğru yürüyen kimseler için, maalesef, bilgi ve idrak noksanlığı yüzünden aldıkları vazifeleri ihmal edenler, hatta vazifeye ihanet edenler vardır. Bu vazifeler ister bir maddî menfaat veya maişet karşılığı olsun, isterse maddî karşılıksız cinsten olsun, vazifeyi ihmal edenler, vazifeye aykırı hareket edenler veya en kötüsü şahsî çıkarları için vazifeye ihanet edenler, bir nev'i vazife sabotajcılarıdır. Çünkü onlar gayeye aykırı hareketleriyle mekanizmanın işleyişini aksatmış, birçok kimsenin vazifelerini sabote etmiş kimselerdir. Eğer vazife bozucuları hizmet ve yardım tarzındaki manevî vazifeleri ihmal veya tekâsüle (kayıtsızlık, üşenmek, savsaklamak) uğratmakta iseler, mesuliyetleri daha ağır olacaktır. Çünkü karşılıksız yapılan manevî vazifelerin tesir sahaları daha büyük ve daha derindir."

"İktidarlarının üstündeki vazifelere talip olanlar veya topluca yapılan faaliyetlerde vazifeyi aksattıkları hâlde bırakmak istemeyenler, kendi menfaatlerini toplum menfaatinden üstün tutmaktadırlar ki, bunlar er geç bu hatalarının neticeleriyle karşılaşılırlar. Vazifelerini şeref ve saadet bilerek dört elle sarılanlar ise kendi yollarını kendi uyanık idrakleriyle çizmeye başlayanlardır."

"Bir manevî vazifeyi aldıktan sonra her şeyin olup bittiğini ve cennetin anahtarlarının kendi ceplerinde olduğunu sananlar, büyük gaflet uyku-

sundadırlar. Onlar böyle bir davranışa saparlarsa, bilsinler ki ilk dersi almamışlar veya öğrenememişlerdir. Manevî vazifelerdeki ilk ders her an imtihan içinde olduğunu hiç hatırdan çıkarmamaktır. Çünkü manevî vazifeleri verenler liyakatlerin imtihanını devamlı olarak yaparlar. Uyumayan, aldanmayan, yanılmayan büyük İdareci Varlıklar'dır. Onlar vazifeyi verdikleri gibi geri de alabilirler."

"Manevî vazifeler aslî vazifelerdir. Ruha ait olan ve ruhla beraber gidecek ve devamlı olarak gelişecek olan yüksek vazifelerdir. Bu sebeplerden, manevî vazifeleri yapmaya hazırlananların o vazifeyi almadan önce ve aldıktan sonra, geçirecekleri çok zorlu, devamlı imtihanları vardır."

"Manevî âlemlerde insanların değeri vazifeye verdikleri ehemmiyet derecesiyle ölçülür. Hele bir insan ki, diğerkâmcı vazifelere hayati ehemmiyeti vermektedir, o insanın değeri ve liyakati elbetteki üstündür. Böyle samimî ve diğerkâm vazifeli kimseler daima etraflarının sevgi halesi ile çevrili olduğunu görürler. Bu sevgi halesi kâh saadet veren bir ufuk genişliğinde, kâh kötü niyetlilerden insanı koruyan bir kalkan sağlamlığındadır. O hâle, insanlardan ve bedensiz varlıklardan örülmüş süslü bir çelenk kadar güzel ve renkli, tatlı bir musikî kadar coşturucu ve mest edicidir."

Selâm ve Sevgiler.

Ergün ARIKDAL

P.S.İ. Dergisi 3. Sayı Çıktı !

P.S.İ.	
Parapsikoloji/psişik	
Sınır-bilimler /okült bilimler	
İncelemeleri	
1 + Sayı : 3 Temmuz - Ağustos - Eylül 1984	
Ölçü	257
"Maner Ötüler Kitabı" ve Tarihsel Olguları	262
Şamanizm'in Kalıntısı Ötüler Kitabı ... Lucie Lamu	276
"Tibet Ötüler Kitabı" ve Önemi	282
"Tibet Ötüler Kitabı" Üzerine Psikolojika Bir Yorum	294
Ölmekte Olan Beynin Alışlıkları	Susan Blackmore 311
Kadim Teknikler ve Şam Çeligi	320
Şam Çelileri	Olay D. Sherby ve Jeffrey Wadsworth 322
Bilgisel Bilinç	John F. Kihlstrom 330
Zihin ve Madde İlişkisi Üzerine Tartışma	355
Kitaplar	
Önem-Büyümenin Son Aşamaları (Eliasheth Kübler-Ross)	363

- Yılda dört kez yayımlanır.
- 1. ve 2. sayılar 2.500'er TL, 3. sayı 3.500 TL.
- Yıllık abone bedeli 14.000.-TL'dir.
- Abone olmak için; bedel Yapı ve Kredi Bankası Sirkeci/İst. Şb. 33722-0 No'lu hesaba yatırılarak, dekont adresimize gönderilmelidir.
- İstek üzerine ücretsiz örnek sayı ve broşür gönderilir.

P.S.İ. Yayınevi PK 196 34432 İstanbul

ÜSTÜN VAZİFELİLERİ RİM TAYİN EDER

D ÜNYADA ya da başka bir tekâmül mekânında, bir vazifenin yerine getirilme zarureti belince, onun bir vazifelisi tayin edilir. RİM'in tayin ettiği bu vazifeli, görevini emredildiği gibi yapar. Sufiler buna, kutupların kutbu veya büyük kutup manasında "kutb-u âzam" tabirini kullanmışlardır.

Kutup dendiği zaman, onun yaşadığı süre içerisinde ödevin bütün işlerinin ondan sorulduğu, olup biten bütün işleri onun çekip çevirdiği gibi, böyle belirli bir anlam akla gelmemelidir. Çünkü gerçek "kutup" belli değildir; onu hiç bir kul bilemez. İnsanların gördükleri sadece gölgelerdir. Çeşitli devirlerde kutb-u âzam diye bilinene, insanlar yönelmişken, diğer gerçek kutup işini görmüştür bile. Burada bir incelik vardır. Demek ki, gerçek vazifelinin herkes tarafından bilinmesi gerektiği zaman, bunlar çok geniş faaliyetler hâlinde ortaya çıkarlar. Örneğin peygamberlik hareketleri gibi. Onları herkesin bilmesinde büyük bir icap, bir zaruret vardır. Ama gerçek vazife dağılımında bu zaruret söz konusu değildir.

Bu tip vazifeliler, genellikle halktan biriymiş gibi vazifesini görür. Vazifeli denince herkesin hatırına, peygamberane, yani çok büyük irşatlarla insanlığı geliştirmiş olanlara has vazifelilik sıfatı gelir. Büyük inisiyeler vazifelidir denir. Esasen her büyük inisiye vazifeli değildir. Yani RİM vasıtasıyla özel olarak bir vazifeyi omuzlarına almış olmak başka şeydir. Fakat, kendi tekâmülünün gereği olarak vericilik niteliğinin gelişmesinden dolayı insanlara bir çok şeyleri anlatmak gibi bir dereceye çıkmak ve bunu kendisine vazife edinmek başka şeydir. Bu ikisini birbirine karıştırmamak gerekir. Siz de vicdanınızla, bilginizle ve içinizdeki büyük heyecanla kalbinizin enerjetik merkezlerindeki büyük faaliyetten dolayı, gerçekten Hakk'a hizmet etmek için kendinizi feda edebilirsiniz. Ama bu, sizin özel olarak vazifelendirilmiş olduğunuz anlamına gelmez. O, ayrı bir iştir.

Her iki durumda da Yukarısı elini sizin omuzunuzdan geriye çekmez. Çünkü her iş onun işidir. Sanki seçmiş gibi sizi destekler, ama düşüştüğünüz zaman da tutmaz. Fakat, özel vazifeli sürüleceği zaman, taş önünden çekilir ve o iş için önünde engel kalmaz. Kendiliğinden vazifelinin izlemiş olduğu yolun sonuna varması meçhuldür ve ne hâlde varacağı da belli değildir. Ama uygun görülmüş bir vazifelinin ulaşacağı hedef bellidir. Muhakkak ulaşır ve hangi nitelikte ulaşacağı da bellidir. Hazıra mı konuyor? Hayır, gene de uğraşır.

Bütün üstün vazifeli varlıklar RİM tarafından tayin edilmişlerdir. Bunlar vazifelerinin gereği olarak Mekanik İdare Mekanizması'nın icaplarına bağlı değildirler. Genetik zaruretin dışında, psişik tasarrufları vardır. Kaza ve kadere hâkim durumdadırlar. Yani onların insan gözüyle başından geçen her şey, kendi emeklerinin, kendi fiillerinin sonucudur. Bizzat öyle istediği için öyledir. Üstün vazifeli büyük bir inisiye olan Hz. İsa'nın "Ben dünyayı yendim." sözünün anlamı budur. O, Mekanik İdare Mekanizması'nın icaplarına, vazifesi gereği bağlı değildir. Dünyanın

kanunları, onu hükmü altında tutamaz. Ve dikkat edilirse, İsa'nın mucizeleri hep mekanik kanunların dışındaki kanunlardan yararlanmak suretiyle meydana gelmiştir. O, daha üstün bir kanunlar manzumesine bağlı olduğundan, mütemadiyen mucize meydana getirmiştir. Örneğin, ölüyü bile diriltmiştir. Eğer mekanik kanunlara, mekanik icaplara bağlı olsaydı, bunları yapamazdı. Kaza ve kaderine de hâkimdi. Yani, kendi iradesine bağlı olanı da, olmayanı da tahakkuk ettirmek onun elindeydi. Çarmıha gerilmesi, eziyeti ve benzeri olaylar da, bir zaruret olarak değil, bizzat kendi isteği ile vuku bulmuştur. Olaylar öyle ilerlemiş ve öyle bir noktaya gelmiştir ki, "Şimdi şunu yapmalıyım." tarzında yapmıştır.

Çarmıh meselesinin kendini feda etmek ya da insanları kurtarmakla hiç âlâkası yoktur. O'nun bütün işi, Ruhsal İdare Mekanizması'nın ileride genişleyecek ve açılacak olan tesirinin değişik bir tipteki başlangıcını yapmaktır. İnsanların, "Gökten bir peygamber inip bizim kurtuluşumuz için kendini feda etti." tarzındaki düşünceleri, tamamen bencilliklerinden kaynaklanmaktadır. Zira başkasının adına ne yaşanır ne de ölünür; herkes kendisi için, kendine yapacaktır. İnsan kendini kurban etmedikçe kurtulamaz. Yoksa, başkasının onun adına kendini kurban etmesi hiç bir işe yaramaz. Hz. İsa'nın gerçek tabiatında insanları kurtarmak gibi bir endişesi yoktu. İnsanları nereden, hangi günahahtan kurtaracaktı? Bunu kimse yapamaz. Zaten kurtarmak diye de bir şey yoktur. Buna karşılık, öğrenmek, kendi kendini yükseltmek ve şuurlanmak söz konusudur. İnsan, kendi ağırlıklarının farkına varıp bunları atmazsa, bunu ona kim yaptırabilir? Kendi anlamadıkça bu mümkün değildir. Uyanma mekanizması böyledir. Cebrilikle terbiye yapılamaz. Bu yüzden denmiştir ki, "Senin dinin sana, benim dinim bana." Yani, herkes kendi yolunda tekâmül edecektir. Hz. İsa'nın işi, giderek yoğunlaşmakta ve ağırlaşmakta olan ve bütün insanların ruhlarına hitap edecek olan bir tesirin kapısını açmaktan ibaretti. O ışık, o nur kapısını açtı, ama insanlar, o sevgi ışığını görmemek için kısa zamanda örtünüp, tekrar birbirlerinin gırtlaklarına sarıldılar.

Hız. İsa'nın psişik tasarrufu vardır. Bu, sadece İlahî Kudret'in nasıl muktedir olduğunu, başka bir yasanın burada nasıl kullanılacağını, insanlara göstermek için mevcuttur. O, bütün bu yasaların denetimini ve gözetimini elinde tutan, "Baba" dediği, Ruhsal İdare Mekanizması'nı anlatmak istemiştir.

Onlar işlerini emroldukları gibi yaparlar, bu sırada işin gereğine uygun seviyeye inerler. Şuurları kapalı olanlar ya da uykudakiler, onları çeşitli realitelerde görürler. Herkes kendi yarım yamalak bilgisi ve kendi realitesine göre görür. Yani herkes kendi zannıdır. Hiç kimse onları gerçek yüzleriyle göremez. Madem örnek olarak Hz. İsa'yı aldık, Hristiyanlıkta, ortaya bir çok mezhepler çıkmıştır. Aynı şey Buda'dan sonra da olmuştur.

VAZİFELİLERİN, VAZİFE DIŞI HÂLLERİ MAKBUL DEĞİLDİR

VAZİFELİ varlıkların vazifelerini yerine getirmekten başka hâlleri makbul değildir. Genel bir misal verilecek olursa, her peygamber vazifelerinin ifası esnasında, Rabbi tarafından tedip edilip, azarlanmıştır. Yani, "Sen ancak sana verileden sorumlusun; onu yapacaksın." denmiştir. Yani vazifeli varlık, başka türlü bir hâl içerisinde, başka bir tavırla hareket edemez. Sadece vazifesini yerine getirmelidir. Aksi takdirde ihtarlar alır. İsrail peygamberlerinin hayatları incelenecek olursa, onlarda buna ait çok büyük örnekler vardır. Ve onlara, vazifenin gerek-

tirdiği şekilde hareket etmeleri, yani o edebi takınmaları için nasıl ihtarda bulunulduğunu açık ve seçik olarak, her zaman görmek mümkündür.

Vazifelilere verilen güç, ancak vazifelerinin yerine getirilişinde kullanılacak biçimde ayarlanmıştır. Bu yüzdendir ki, onların vazife dışındaki hâlleri makbul olmamaktadır. Vazifeli, bu söz konusu kudreti, ancak o iş üzerine kullanmak zorundadır. Aslında kendisinin olmayan bu kudreti, kendisi için kullanmaya başladığı zaman, derhal bir ikaz ya da azarlanma gelmektedir. O kudreti kendisinin sanarak şan ve saltanat aranmaz. Çünkü şan ve saltanat, ancak, İlâhî Tasarruf kimdeyse ondadır.

Bu, yeryüzünde de böyledir. İnsanlar ellerine geçen imkânları kendi alın terleri sonucunda kazandıklarını zannederek dava sahibi olurlar. Ve " Ben şöyle kudretliyim, ben şöyle güzelim, ben şöyle sanatkârum." diye, kendisine verilmiş olan belirli bir gücü, kendi hakları zannederler. Oysa durum hiç de böyle değildir. O, otomat olarak bilmeden kendi vazifesini yerine getirmek için birtakım kudretlerle, birtakım teçhizatla donatılmış olarak doğmuştur. Yani, bütün o güçler, vazifesini yerine getirmek için birer cihazdır. Ama insan ne yapıyor? O cihazları kendinin sanarak üzerine ambargo koyuyor. Bir unutmaya devresi içerisinde tamamen karanlık ve kapanmış bir şuurla, vicdanın ikazlarını susturarak, bazen bilgisizce bir sabırla, insan, kendisine çizilmiş olan gerçek yoldan gitmek istemiyor. Oysa olaylar onu hep o yöne doğru itiyor.

Ancak, o insanın belli bir yönde gitme gereği vardır. Ama o, kendisine verilmiş olan teçhizatı kendi mülkü zannediyor. Ve, bir gün geliyor ki, mülk sahibi mülksüz, övünen insan övünemez, kudret sahibi kudretsiz kalıveriyor. Çünkü onlara verilen güç, vazifelerinin yerine getirilişinde kullanılacak biçimde hazırlanıp ayarlanmıştır. Bir kontrol mekanizması, bizi her türlü teçhizatla beraber yeryüzüne indirir.

RİM'İN BAZI VAZİFELİLERİ DÜNYA İCAPLARINA BAĞLI DEĞİLDİRLER

RİM'İN öyle vazifeli varlıkları vardır ki, onlar dünya icaplarına tâbi değildirler. Yani bu varlıklar, dünya realitesini bitirmiş, ona galip olanlardır. Varlıkların dünyaya galip gelebilmeleri için mutlaka dünyanın kendi teknesinde, onun çamuruyla oynayarak gelişmiş olmaları şart değildir. Yani dünya realitesinden geçmemiş olarak da onu yenmiş olanlar vazifeli olarak yeryüzüne inebilirler.

Kur'an dilinde bu tip varlıklar için sembolik ifadeler geçer. Onlar, " Âdem'e secde etmeyenler" , " Âliler" , yüksek olanlar, yüce olanlar şeklinde ifade edilir. Bu "yüceler" dedikleri, dünya icaplarına ve yasalarına, yani dünya realitesine bağlı olmayan, dünya kanunlarının dışındaki kanunları kullanabilme kudretinde olan varlıklar anlamına gelir.

Burada Âdem sembolü, dünyayı temsil eder. " Dünyaya secde etmem." demek ise, " Senin etkin benim için değildir, sen beni etki altında tutamazsın. Ben bu etkinin dışındayım." , manasına gelir.

Ayrıca şunu da belirtelim ki, Âdem'e secde etmeyenlerden biri de iblistir. Şeytan ise onun daha başka, fer'i cüzleridir. Aslında o, asil ismiyle iblis değildir. Bu isim biraz mizah yollu söylenmiştir. Şaşırtıcı, karıştıracı manasına gelir. Bir şeyi iltibasa uğratmak demek, karıştırmak, iyiyi kötü, doğruyu eğri, aydınlığı karanlık

yapmak demektir.

Dolayısıyla secde etmeyen iblis, dünya yasalarının dışında olan yasalara bağlı bir sistemdir. O sistem, doğrudan doğruya kendinde bulunan İlahî Kudret'i kullanmak suretiyle, insanları bir imtihan devresinden geçirmek üzere, yani onları şaşkınlığa uğratarak, teşevvüşe düşürerek vazifesini yerine getirmektedir. Yoksa iblis, bize batıdan gelen boynuzlu, keçiye benzeyen o garip satanik şeyler değildir. Her ne kadar bizim içimize bu imaj dikilmişse de, iblisin bununla alâkası yoktur.

O, Âdem'e secde etmeyecek kadar ulvî ve yüksek, ayrı mekâna mensup bir varlıktır. Şaşırtmak onun görevidir ve aldığı emri yerine getirmekten başka çaresi yoktur. Bu, hiyerarşinin ona vermiş olduğu bir iştir. Yani o, bakırı altın, altını da bakır olarak göstermek zorundadır. "Senin emrettiğini yaparım. Bana bir vakte kadar müsaade eder misin?" diyor ve müsaade veriliyor. Bunlar hep diyalogdur. Böyle bir olayın geçtiği bile şüphelidir. Ama bu, yeryüzündeki bir realitenin sembolik tarzda ifadesidir.

Amaç, yeryüzüne gelen insanların kendi egoları ile, yanılğı içinde bulunan zavallı bilgi ve şuuruları ile neler yapacağını denemektir. Bütün bu şaşkınlığa herhangi bir varlık sebep olmamaktadır, yani şeytan diye bir varlık yanımıza gelip bizi dürtmüyor. Esasen, biz kendi kendimizi dürtüyoruz. Bu mekanizmanın ismine öyle denmiştir. Gerçek kendimizi tanısak şeytana lüzum yoktur. Dışarıda bir şey aramaya lüzum yok; kendi içimizdeki şeytanlar yeter de artar bile..

Dünya icaplarına ve yasalarına bağlı olmayan varlıklara, eski dilde, "İlahî-yun", yani İlahlaşmış varlıklar, tanrılaşmış, kutsallaşmış varlıklar derlerdi. İlahlık sözünü bu şekilde yerine oturtmak gerekir. Hiyerarşide dünya icaplarına bağlı olmayanlar için verilmiş bir isimdir.

Olimpos'ta, Zeus Panteonu'nda bunlar vardı. Onlar gerçekten dünya icaplarına bağlı olmayan üstün varlıklardı. Yeryüzünde birtakım tecrübelerle giriştiler. Bazı yenilikler, birtakım yeni tesirler, yeni kapılar ve yeni yollarla insanları geliştirme ve uyandırma yolları açmaya çalıştılar. Araya bazı varlıkları sokarak insanların kendilerine gelmeleri, gafil olmamaları için bilgi verdiler.

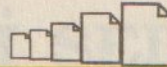
Görülüyor ki, İlah denilince, beşeriyete ait şartları aşmış olan varlıklara verilen bir rütbe, bir sıfat anlaşılmalıdır.

Ve bütün bu sistemi kuran RİM' dir.

Ruhsal İdare Mekanizması'nın şimdiye kadar sözünü ettiğimiz özellikleri ve vazifeleri, dinî literatürde çeşitli meleklerle atfedilir. Yani, RİM bilgisi dinî terminolojide yok değildir. Bütün bu görevlerin her biri, bir meleğe bağlanmıştır. Yani RİM bilgisi orada, kendi metoduna göre, sembolik olarak, teşbihî manada anlatılmıştır. Özellikle böyle bir usul uygulanır. İstenir ki, vakti gelen, olgunlaşan bulup çıkarsın. Ve bilgi, bu yüzden sarıp sarmalanarak verilir. Bu sebeple de hakikat herkes tarafından görülmez. Ancak belirli bir zaman sonra, çabalar sonucunda, hayretle farkına varılır.

Umuma bir eğitim uygulanırken, bilgi bu şekilde bohçalanır; soğan yaprağı gibi kat kat örtülür. Hususî bir eğitim olduğu zaman, bu bohçalardan hiç olmazsa birkaç tanesi daha açılır. İçeride bir cevher vardır; ışık, oradan daha fazla gelir. Ne kadar çok örtülürse, ışık o kadar azalır. Ama bu tamamen açılıyor anlamına gelmez. Zira tamamen açılrsa, o ışığa dayanamayız, kör oluruz.

OKUYUCULARIMIZLA..

Sn. Yeşim AVCI - BALIKESİR

Soru: Vicdan tatbikatı nasıl yapılır? Burada sezginin önemi nedir?

Diyebiliriz ki, Metapsişik Tetkikler ve İlmî Araştırmalar Derneği olarak, tüm faaliyetlerimiz, vicdanı tanıtmak ve vicdanı geliştirme prensiplerini ortaya koymak esasına dayanır. RUH ve MADDE'nin eski sayılarını inceleyecek olursanız, hemen hemen her sayıda, mutlaka bu konuyla ilgili çeşitli yazılara rastlayacaksınız.

Neden vicdana önem veriyoruz? Çünkü, vicdan ruhun sesidir. Ve insan olarak vazifemiz, vicdanlı yaşamayı öğrenerek, ruhun nefesini maddeye üflemdir. Her türlü faaliyetimizin perdelenmiş gerek sebebi budur.

Kuşkusuz, her varlık farklı tekâmül seviyelerinde olduğu için, farklı ihtiyaçlarla doğmakta ve bunun doğal sonucu olarak da farklı vicdan tatbikatları yapmaktadır. O hâlde diyebiliriz ki, insanların vicdan tatbikatlarında tek ortak nokta: **Herkesin kendi vicdanına göre davranmasıdır.**

Dünya Okulu'nda tekâmüllerini sürdüren varlıklar, belli bir devre içerisinde, dinler vasıtasıyla maşerî vicdan tatbikatı yapmışlardır. Yani, Yukarı'nın bu eğitim ve öğretim yöntemiyle, insanlar, ferdî vicdanla tatbikat yapabilme seviyesine yükseltilmeye çalışılmıştır. Zira devre sonlarının en büyük özelliği (yine bir devre sonu yaşamaktayız), insanların kişisel iradeleleriyle hürriyetlerini kullanmalarına izin ve

rilmesidir.

Vicdan, önce dışarıdan bazı şartlamalar ve zorlamalar tarzında insana ulaşır. Daha sonra varlık onu bir iç ses olarak duyar ve sonunda varlık vicdan olur, yani yaşam tatbikatları artık hep bilgiye dayanır.

Vicdan tatbikatı nasıl yapılır? Bunun bir reçetesi yoktur. Olmamasının sebeplerini de biraz önce açıkladık. Bununla beraber, vicdan sesinin niteliklerini yeniden hatırlayacak olursak, herkes kendine göre bazı sonuçlar çıkarabilir. Ama daha önce ilâve etmemiz gereken önemli bir husus var: İnsanda vicdan tarzında ortaya çıkan uyarı teşhis etmek büyük bir maharettir. Rasgele akla gelen, içe doğan şey vicdan değildir. İşimize geldiği için, gizli ya da kısmen gizli, yalanla, teville örtülü ben-cilce düşünceler, akla uygunluk maske-siyle makyajlanmış maddesel tutku ve bağılıkların ifadesi olan fikirler vicdan kanalından gelmezler.

Vicdan sesi tarafsızdır. Kişiyi en adaleli sonuca doğru yönlendirir. Acımasızdır. Onun gözünde sizin nefsinizle, başkalarının nefsi arasında hiç fark yoktur. Dahası, kendinizden ziyade başkalarını düşünmenizi telkin eder. Sizi karşınızdakinin yerine koydurur. Gerek zihnen gerek bedenen atalete düştüğünüzde size ıstırap verir. Hiç bir ayırım gözetmeden insanları aynı gözle görmeyi ister. Hareketlerinizi, üzerinde hiç düşünmeden kabullendiğiniz kurallar, gelenekler, dinsel empozisyonlar yönlendiriyorsa ıstırap çektirir. Daima ver-

menizi emreder. O ses kuvvetlendikçe ıstırabınız artar, zira ona uyum sağlamakta güçlük çekersiniz. Tutku hâlindeki maddesel bağlarınız, gururunuz, kıskançlığınız, alınganlığınız, bencilliğiniz, peşin fikirleriniz size azap vermeye başlar. Bu, sembolik olarak kabir azabıdır. Ve insanın vazifesi, bu mücadeleyi bedenini terk etmeden, yaşarken vermesidir. Her türlü korku vicdan sesini duymaya engeldir; bedene has haz-elem ikilisinin esiri olmak vicdan sesini duymaya engeldir. Vicdan, gerekeni yapmaya çalışırken, yaşanması kaçınılmaz olan ıstırapları şikâyet etmeden kabullenmektir, yani kasıtlı ıstırap çekmektir.

Vicdan sesine uygun davranmadığımız zaman, şayet o kanalı kullanma hassasiyetiniz artmışsa huzursuz olursunuz, iç sıkıntıları başlar, sık sık depresyon geçirirsiniz. Ama tam tersine, o sese uymuşsanız, yaşanan iç sevinç, doğal neşe sizi di-

riltir, yükseltir, manevî bünyenizi pırl pırl yapar. Sezgiler, vicdan sesini fısıldar. Bu bakımdan akıl kadar sezgilere de önem vermek gerekir. Zararımıza dahi olsa, çıkarıcı akla ters düşse de, vicdan tatbikatı yapmak insan olarak görevimizdir. Bizden beklenen, çıkarıcı olmayan akıl ve saf vicdan arasında en dengeli ortalamayı seçmek, yani makul vicdanlı yaşamaktır.

Şuurlanmanın ön adımları vicdan tatbikatlarıdır. Vicdanlı yaşamadan şuurlanamazsınız. Şuurlu yaşam bilgili yaşamdır. Şuurlanma aşamasında vicdanın yerini bilgi alır. Gereken şey, gereken yer ve zamanda yapılır. Vicdan, ödül beklemeden, cezadan korkmadan, İlâhî İrade Yasaları'na göre yaşamak ve o yasaların koruyucusu olmak için fark etmemiz gereken örtülü bilgidir.

Vicdan tatbikatlarınızda sabır ve başarılar dileriz.

**RUH VE MADDE' NİZE SAHİP ÇIKIN;
ABONE OLUN VE ABONE BULUN.**

**"DOLU OLAN ELLER DAİMA VERMEYİ ÖZLER,
BUNDAN HAZ DUYDUKÇA ARKASI GELECEK BİR
ÇOKLARI DA O VASITA İLE İSTEDİĞİNE
ERECEKTİR."**

İLÂHÎ BİLGİ SELİ: MEDİTASYON

Patanjali ve S.S. Sarasvati'den esinlenerek
Sunan: Yavuz KESKİN

GERÇİ gözlerimiz vardır, ama gören gözlerimiz midir? Şüphesiz ki hayır. Bir an için, başımızda mevcut bulunan beyin adlı merkezi devreden çıkardığımızı farz edelim; bu durumda gözler yerli yerinde bulunduğu ve çevre ortamdaki gelen tesirler onun retina tabakası üzerinde imajlar hâlinde şekillendiği hâlde, görme olayı yine de cereyan etmeyecektir. Demek ki gözler, ikincil dereceli araçlardan başka şeyler değildirler. Görüldüğü üzere, görme olayının cereyan edebilmesi için beyin adlı organa da ihtiyaç vardır, yani beynin de devreye girmesi gerekmektedir. Ancak, bu iki temel unsurun birlikte faaliyeti yine de görme olayını tahakkuk ettirememektedir. Zira her ikisi de birer araç olmaktan öte bir değer taşımamaktadır. Bu iki aracı kullanan varlığımızın, duruma müdahalesi şarttır. Görme olayı, varlığımızın hem araçla, hem de organla (beyin) ilişkiye girmesi sayesinde tahakkuk etmektedir. Varlık, çevre ortamdaki alınan izlenimleri bu iki halkalı zincir vasıtasıyla içerilere iletip belirleme yeteneğine teslim etmektedir; bu yetenek de belli bir tepki üretmektedir. Hemen ardından ise bu etki ve tepki karışımı, Ruha iletilmekte ve böylece Ruh da konuyu algılamaktadır. Araç (göz), organ (beyin), varlık, belirleme yeteneği ve ben şeklinde sıralanan bu uzun zincire ise **işsel organ** denilmektedir.

Düşünce nasıl bir şeydir? Tıpkı çekme ve itme gücü gibi bir güçtür. Zihinsel muhteva diye anılan araç, tabiatın içerdiği sonsuz enerji rezervlerinin belli bir bölümünü çekip alarak soğurmakta ve düşünce görünümüne büründürmektedir. Böylece bu güçler etrafa, düşünce diye adlandırdığımız formlar vasıtasıyla yayılmaktadır.

İlk paragraftaki açıklamalardan da anlaşıldığına göre varlık zeki değildir, ama yine de zekiymiş gibi bir görünüm arz etmektedir. Çünkü hemen gerisinde yer alan ve **zekâyaya sahip bulunan Ruh'un** bir aracıdır, yani dış dünyayı algılamasına yardım eden bir araçtır. Şu hâlde **Hakikî İnsan**, varlığın gerisinde yer almaktadır; varlık, **Onun** elleri arasında bulunan bir araçtır; varlığın içine **Onun** zekâsı sızmakta ve işlemektedir. Varlık, ancak, gerisinde **Hakikî İnsan** mevcut bulunduğu sürece zeki hâlededir; **Onun** desteğinden mahrum kaldığı andan itibaren ise derhal süzülüp dağılmakta ve hiç mesabesine düşmektedir.

Sahip bulunduğumuz zihinsel muhteva bir gölü andırmaktadır. Tabiatla cereyan eden ve duyu araçları vasıtasıyla algılanan her olay, bu gölün yüzeyinde, çakıl tanelerinin oluşturduğu dalgalar misali, dalgalanmalara yol açmakta ve böylece suyun bulanmasına sebep olmaktadır. Su bulandığı zaman, gölün dibini görmek, yani **Gerçek Benliğimiz'i** görmek imkânsız hâle gelmektedir. İnsanın en büyük sıkıntısı işte budur: **Zihnini, bu dalgalanmalardan kurtarıp sükûnete kavuşturamamak ve bunun sonucu olarak da asıl tabiatının nasıl olduğunu keşfedememek.**

Çevremizde cereyan eden olaylarla derhal özdeşleşmek gibi bir özelliğimiz vardır. Her şey, zihinsel muhteva denilen gölümüzü bir anda bulandırırvermekte ve

Gerçek Benliğimiz'i bir anda saf dışı edivermektedir. Benlik, duruma müdahale edemeyince de ıstırap hayat bulmaktadır.

Varlığımız dünya nimetlerine pek düşkündür, bunun sonucu olarak da duyumsal zevkleri en yüksek idealler hâline getirmişizdir. Bu zevkler, o müthiş içsel dürtülerimizdir. Gölümüzü dalgasız hâlde tutabilmemiz için hem bu içsel dürtülerimize, hem de dışımızdan gelen tahrik edici güçlere egemen olmaktan başka çaremiz yoktur. Ama ne yazık ki, biz onlara egemen olacağımıza, hep onlar bize egemen olmaktadır. Ama biz, hayatımızı, tabiatın prangalı kölesi olarak sürdürülim diye mi görüldük bu dünyada? Yoksa, şuurumuzu genişlete genişlete gerçek benliğimize ulaşalım diye mi? Yani **kendimizi bilelim diye mi?**

Yukarıda sözü edilmiş olan ve biri bizden, diğeri de dışarıdan kaynaklanan şu iki tahrik edici, zihin bulandırıcı gücü etkisiz hâle getirmenin tek yolu **nefse muhalefettir; terk** denilen vakıayı tahakkuk ettirmektir, yani kendimizi kan yoluna, ateş yoluna atmaktır; cennetin daracık kapısından geçmemizi imkânsız kılan budaklarımızı, dikenlerimizi ve kuru dallarımızı budamaktır. Hem terke yanaşmamak, hem de huzurlu ve mutlu olmak istemek abes bir şeydir: Böyle bir çelişkiyle hiç bir yere varılamaz.

Terki başarıp her türlü arzudan yakasını kurtarmış, zihnini tam anlamıyla konsantre edebilmiş ve böylece tam bir şuurluluk hâline ulaşıp her şeye aynı nazarla bakmaya başlayabilmiş bir insanı sarıp sarmalamış olan o görkemli mutluluğu tarif edecek bir lisan dünyada mevcut mudur acaba? O insan ne istikrarlı bir zihne sahiptir! Böyle bir insan, egoizminin oluşturduğu kör düğümü, sebatlı meditasyon diye de adlandırılabilir olan o keskin kılıçla parçalayıp atmış ve böylece **Gerçek Benliğinin** müteal bilgisiyyle yüz yüze gelmiş, onun ışığıyla sarılıp sarmalanmış veya, başka bir deyişle, **Ehl-i Tahkik Makamı'nın** nuruna gark olmuş bir insandır; o, özgürlük şarabını kana kana içmiş, her türlü şüpheyi, düşü ve kuruntuyu gerilerde bırakmış ve de karmasının zincirlerini kırıp, kendini tekrardoğuş çarkının dışına atmış bir insandır. Demek ki bu yolda başarıya ulaşmış olan bir kimse, ölümsüzlüğün ve ezeli-ebedi mutluluğun hükümran bulunduğu süptil mekânların bilgisine kavuşmakta ve artık oraların malı olmaktadır.

Yukarıdaki birkaç satırla size, meditasyon vasıtasıyla ulaşılabilecek hâli tasvir etmeye çalıştık, yani nihai hedefi göstermeye uğraştık. Şüphesiz herkesin, şu hayat süresi içinde bu hedefe ulaşması mümkün değildir. Ama cehdi ve himmeti elden bırakmayıp, sebatlı bir meditasyon uygulaması ile belli seviyede istikrarlı bir zihin sahibi olmak hepimiz için pekâlâ mümkün bir şeydir. Zihnimizi Tanrı'ya yöneltme konusunda hepimizin yapabileceği şeyler vardır. Yeter ki o çabayı devamlı surette göstermeyi bilelim. Bakarsınız bir gün zihinsel dilekçeniz işleme konuvermiş ve gönlünüze ilâhî sıfatlar seli akmaya başlayıvermiş... Neden olmasın? Böylesi sıfatların tecelli ettiği gönülde negatif eğilimlere yer kalır mı hiç? Şüphesiz ki hayır. Böylece, tekâmül merdiveninin basamaklarını daha hızlı bir şekilde ve daha emin basarak tırmanmaya koyulursunuz. Çevrenizde oluşacak manyetik cazibe alanı, sesinizde belirecek letafet, ifadenizde hâsıl olacak kudret, gözlerinizden fışkıracak tesirli ışık ve davranışlarınızdan yansıyacak zarafet sayesinde, insan kardeşleriniz için bir İlahî Rahmet paratoneri hâline gelirsiniz.

Meditasyon, hem beden için, hem de zihin için bir kuvvet ilacı değerindedir. Bu yolla sağlanan vibrasyonlar, bedenin tüm hücrelerinin içine nüfuz edip, bedensel fonksiyonlardaki aksaklıkları ve hastalıkları da iyileştirmektedir; zira hasıl olan güçlü ve yatıştırıcı dalgalar, yani İlahî Enerji, ondurucu etkilerini hem zihin, hem sinir sistemi, hem de bedenin organ ve hücreleri üzerinde icra etmektedirler.

Yuvanızın, menfi akışkanlardan arındırılmış ve âdeta mabet hâline getirilmiş bir bölümünde, sabahları saat 3.30-5.30 arasında ve tekniğine uygun bir şekilde -ki bu tekniği sunar nitelikli kitaplarımızın basımı plânımıza dahil edilmiş durumdadır- vibrasyonlarınızı yukarılara doğru saçmaya başladığınızda, kapsamı her seferinde daha da artan büyük imkânlar kavuşmanız işten bile değildir. Sebatkâr davranarak duyu organlarınıza egemen olmayı ve arzularınızı yenmeyi veya frenlemeyi başarabilirseniz, o takdirde, sût liman denilebilecek anlamda, kırıksız ve dalgasız bir zihne sahip olabilirsiniz. Ancak, şunu asla unutmayınız ki, arzuları yenmede en güzel çare, şiddetli bir özgürleşme arzusu ile Tanrı'ya yönelik düşünceler üretmektir; gönlü her dem Tanrı'ya bağlı durumda bulundurmaktır.

MEDİTASYON UYGULAMASINDA DİKKAT EDİLECEK HUSUSLARA İLİŞKİN BİRKAÇ ÖĞÜT

- 1 - Kilitlenebilen özel bir odanız olsun. Oraya kimseyi sokmayınız. Oraya girmeden önce elinizi, yüzünüzü ve ayaklarınızı yıkayınız.
- 2 - Odanızda sessizlik egemen olsun, sizi kimse rahatsız etmesin. Zihniniz orada, huzur ve sükûnete kolayca kavuşabilmelidir. Zihninizde Tanrı'dan başka düşünceye yer vermeyiniz.
- 3 - Sabahleyin saat 04.00'da kalkıp 06.00'ya kadar meditasyon yapınız. Akşamları ise saat 19.00-20.00 arasında bir seans daha yapınız.
- 4 - Odanızı, size huzur ve sükûnet veren birkaç tablo ile süsleyiniz.
- 5 - Size en uygun gelen bir oturuş şeklini tercih ediniz; fakat baş, ense ve sırtınız dimdik durumda bulunmalıdır, yani öne doğru eğilmediğiniz gibi, geriye doğru da kaykılmayınız.
- 6 - Gözlerinizi kapayınız ve tatlılıkla alnınızın iki kaş arasına rastlayan bölümü üzerine konsantre olunuz; bu sırada ellerinizi serbest kalacak şekilde birleştiriniz.
- 7 - Konsantrasyonu bir an önce sağlayacağım diye zihninizi asla zorlamayınız. Kaslarınızı, sinirlerinizi ve dimağınızı gevşetiniz. Sükûnet içinde ulûhiyeti düşününüz ve o sırada da vahdaniyeti ifade eden ibareyi veya sözcüğü ağır ağır tekrarlayınız; ama bu tekrar sırasında bu ibareye tam anlamını vermeye çalışınız ve onu aşkla tekrarlayınız. Böylece zihninizdeki kaynaşmaları yatıştırmaya ve düşüncelerinizi izale etmeye çalışınız.
- 8 - Zihninize egemen olmak için sakın aşırı efor sarf etmeyiniz; aksine, onu biraz başıboş bırakınız ki gücünü kendiliğinden yitirsin. O, bu özgürlüğü fırsat bilip zincirini koparmış bir maymun gibi oradan oraya hoplayıp zıplamaya başlayacaktır. Ama sonunda tedricen yorulup emrinize baş eğer duruma gelecektir. Bu işlem epey zamanınızı alabilir, ama tatbikatlarınız ilerledikçe bu işlemin gerektirdiği zaman süresi de gitgide azalacaktır.
- 9 - Tercih ettiğiniz ulûhiyete ait tasvir gibi somut veya sonsuzluk ve sınırsızlık gibi soyut bir düşünceyi dile getiren özel bir mantranız, yani bir

ibareniz olsun. Zihindeki karışıklıkları kesin şekilde izale eden ibare "Tanrı" sözcüğüdür. Bu ibare, dünyaya ilişkin düşüncelerinizi silip süpürecek ve sizi hedefe ulaştıracaktır. Bunu alışkanlık hâline getirdiğinizde zihniniz derhal sütlüman oluverme özelliğini kazanacaktır.

10 - Zihninizi devamlı surette dünyaya ait konulardan uzak tutunuz ve asıl hedefinden her sapışında onu tekrar, hedefe götüren yola sokunuz. Bu mücadele belki aylarınızı alacaktır.

11 - İlahî Hiyerarşi'nin alt kademelerine ait varlıklar (örneğin bir be-densiz mürşit gibi) üzerinde meditasyon uygulayacaksanız, gözlerinizin önüne onun tasvirini koyunuz ve çehresinden başlamak suretiyle gözlerinizi kırpmadan ona bakınız; ardından da sırasıyla tüm azalarını izleyiniz; bu işlemi yarım saat süreyle yapınız. Bu işlem sırasında yorgunluk hisset-tiğinizde dikkatinizi hemen onun çehresine yöneltiniz. Bu işlemi üç ay sür-dürünüz.

12 - Sonra gözlerinizi kapayıp tasviri zihninizde canlandırınız ve zih-ninizi onun tüm azalarının üzerinde gezdiriniz.

13 - Meditasyonunuz sırasında bu işleme, her şeye gücü yeterlik, her şeyi bilirlilik, saflık, mükemmellik, vs. gibi ilahî sıfatları düşünme işlemi de ilâve edebilirsiniz.

14 - Meditasyon sırasında zihnimize arzulanmayan düşünceler sızac-ak olursa, onları izale edeceğim diye irade gücünüzü kullanmayınız; bu, bo-şuna bir enerji kaybı olur ve sizi yorar. Bu konuda ne kadar ısrar ederseniz, arzu edilmeyen düşünceler de zihninizi o kadar süratle işgal edecektir. Bu türden düşüncelere karşı kayıtsız kalıp sükûnetinizi muhafaza ediniz; böyle davranmanızda bu düşünceler tez zamanda yok olup gidecektir. Veyahut da, bu türden düşüncelerin yerine iyilerini ikame ediniz veya şiddetle Tanrı i-majını ve bu konudaki mantranızı düşünmeye başlayınız. Ve de dua ediniz.

15 - Hiç bir gününüzü meditasyonsuz geçirmeyiniz; dakik ve metodik olunuz. Meyve ve süt ürünleri gibi zihninizi derli toplu tutmaya yarayan be-sinleri alınız; eti, balığı, yumurtayı, tütünü, içkiyi, vs. terk ediniz.

16 - Mahmurluğunuzu gidermek amacıyla, meditasyon öncesinde yüzü-nüze su serpiniz ve on beş dakika kadar ayakta durunuz. Burun yoluyla nefes alarak bir süre ritmik nefes talimi yapınız.

17 - Arkadaş seçiminde çok dikkatli davranınız. Az konuşunuz. Günde, hiç konuşmadan geçirilmiş iki saatiniz olabilmelidir. Arzulamadığınız kişi-lerin arasına karışmayınız. Kutsiyeti ve yüce özlemleri dile getiren kitaplar okuyunuz. Muhterem insanlarla irtibat kurunuz.

18 - Bedeninizi paldır küldür denecek anlamda kullanmayınız; onun, kaya gibi emin bir konumda bulunmasını sağlayınız. Yavaş nefes alınız. İki-de birde kaşınıp durmayınız. Zihninizi her dem dengeli hâlde tutunuz.

19 - Zihniniz yorgunken konsantrasyon çalışması yapmayınız; biraz dinlendiriniz.

20 - Zihninizi baştan başa sırf Tanrı düşüncesiyle doldurursanız, tam vecd hâline kolayca ulaşabilirsiniz.

EL SÜRÜLMEMİŞ MAYA HARABELERİ

Wisconsin Üniversitesi arkeologlarından birinin Associated Press'e verdiği habere göre, Orta Amerika'da öğrencileriyle birlikte küçük bir Maya şehrinin el sürülmemiş harabelerini ortaya çıkarmıştır.

"Hazine arayıcılarının istilasına uğramamış çok az sayıda tarihî beldelerden biri, burası." dedi, J. Jefferson Mac Kinnon 1986 yılının Ağustos ayında. Sözü edilen eski Maya harabeleri, Belize denilen bölgede bulunmaktadır. "Anladığımız kadarıyla şimdiye kadar burada hiç kazı yapılmamış." Yörenin tarihi Maya uygarlığının klâsik dönemine kadar inmektedir. Bu kültürün esrarengiz bir şekilde çöküş tarihi olan M.S. 900'lere kadar, buralar yöre halkı tarafından meskûn bulunuyordu. Şehrin en parlak dönemindeki tahmini nüfusu 3000 idi.

Mac Kinnon bu açıklamayı Ağustos 86'da yap-

mıştı, ama araştırmalarını üç yıl öncesinden beri sürdürüyordu. Adı geçen arkeoloğun öğrenmek istediği başka bir husus da, bu yörenin Maya deniz ticaretindeki önemidir. Zaten söz konusu harabeleri ortaya çıkarmasındaki en büyük âmil, Belize kıyılarındaki Maya deniz ticaretiydi. Buna bağli olarak, "Ticaretin yoğun olduğu bu kıyılara yakın bir yerlerde muhakkak bir yerleşim merkezi bulunması..." fikri, kendisini asıl yörenin keşfine götürmüştür. Yöredeki daha küçük yerleşim birimleri besbelli ki, iş amaçlı kurulmuşlardı ve kültür tarihi bakımından o kadar önemli değildi. Geçici olarak iskân ediliyordu ve bunların gerisinde, içerilerde bir yerde asıl yerleşim merkezi olmalıydı. "İşte bu düşünce beni Belize'nin iç kısımlarındaki merkeze çekmiştir."

Mac Kinnon bu düşüncelerle hareket ederek, esas kazılarına 1986 sonlarında başlamıştır ve ilk belirtilere göre, yörede türbeler, saraylar ve yaklaşık yedi-buçuk metre yükseklikte

bir piramit ortaya çıkaracağı anlaşılmış durumdadır.

(FATE'den)

ÖLÜMÜN ÜÇ HABERCİSİ

* Susan M.WHİTE *

"Sonunda normal ötesi uyarıları anladım, ama çok geç olmuştu..."

En son, annem Jessica White'i canlı olarak 18 Mart 1979'da görmüştüm. Nisan'da geçireceği bir ameliyatın tamamen farkındaydı. Hem de Nisan'ın ilk haftasında atlatıcaktı onu. Kendisinde rahim kanseri teşhis edilmişti. Ama doktorlar ona, bunun ameliyatla giderilebileceğini söylemişlerdi.

O sıralarda ben California'nın başka bir kısmında oturuyor ve çalışıyordum. Fakat, içimden gelen büyük bir itilimle, annemin yanına gitmek ve en azından hafta sonunu onun yanında geçirmek istiyordum. Onun ameliyatla ilgili güvenini tazelemek hususunda, önüne geçilmez bir itilim içinde bulunuyordum.

Bu itilimle annemin yanına gidip, amacımı gerçekleştirdikten sonra, istemeyerek ziyaretimi kısa

kesmek ve yerime dönmek ihtiyacını hissettim. Bahara yeni girmiş olduğumuzdan dolayı, gündüz geç vakit, fakat hava kararmadan yola çıkmanın iyi olacağını düşündüm. Belki o zaman gece yarısından önce evimde olurdum. Fakat bu kararı verene kadar da, annemin yanında kalmaya doğru büyük bir eğilimi de güçlükle yenmek zorunda kaldım.

Bu duygular içinde annemle vedalaşırken, belli ki büyük bir özlemle, "Gerçekten gitmek zorunda mısın" diye sordu, gözlerimin içine bakarak. İstemeye istemeye "Evet." dedim, ama içimden bir kuvvet orada kalmak için âdeta beni geri çekiyordu.

"Bir dakika, öyleyse." dedi ve arka odaya geçti. Az sonra babamın altın kol saatiyle geri geldi. Elime tutuşturarak, "İşte burada ... Babanın kol saati, belki onu saklamak istersin diye düşündüm de..." dedi.

Gözlerimin içine bakarak bunları söylerken, gözlerimin içine baktığımda vücudumda tepeden tırnağa çok acayip bir duygunun dolaştığını hissettim. Aramızda hiç bir sözlü konuşma geçmemiş olmasına rağmen, gözlerinden, "Bu seninle son gö-

rüşmemiz" dediğini gayet net olarak algılamıştım. Benim için bu mesaj, bağıra bağıra söylemesinden daha güçlüydü.

Bu ziyaretimden bir hafta sonra bir rüya gördüm. Rüyamda, alaca karanlıktaki tek başıma, terk edilmiş bir askerî kışlada dolaşıyordum. Yapılar eski idi. Sağda solda, yol kenarlarında yaban otları büyümeye başlamıştı. Gençliğinde, bir zamanlar annem böyle bir kışlada sivil memur olarak çalışmıştı. Zaten rüyamdaki yapılar, annemin çalıştığı binaların eski, harap olmuş şekilleri idi.

Ölümünden iki gün önce, 3 Nisan'da çalıştığım yer olan California Orman Yangınları İstasyonu'nun Smartville bürosunda tek başıma bulunuyordum. Elimde yöresel gazetelerden "San Francisco Chronicle" vardı. Onun TV kritikleri köşesine bakıyordum. Birden bire, nereden geldiğini anlayamadığım bir kan lekesi, elimdeki gazetenin sol üst köşesine düştü. Hatta, gazeteye çarpış sesini de net olarak işittim. O kadar şaşırılmıştım ki, bunun nereden geldiğini anlamak için etrafıma bile bakmadım. Kılım kıpırdamadan, elimdeki gazetenin sol

üst köşesini kırmızıya boyamış olan kan lekesine bakıyordum.

Ondan sonra kendimi toparlayarak, kendi üzerimde, elimde, kolumda, başımda bir yara olup olmadığıma baktım. Sonra, odanın içinde bir böcek ya da sinek olup olmadığını araştırdım. Hiç biri de-ğildi.

Çok geçmeden annem geldi aklıma. Bunların bana, annemin durumuyla ilgili haberci uyarılar olduklarını düşündüm. Bu uyarıları ihmal ettiğim geldi aklıma. Buna rağmen ben hâlâ hareket etmekte acz içinde bulunuyordum. Aslında annem de, benim artık kendisinin yanına gitmememi söylemişti. Hastaneden, ameliyat sonrası bir komşusu çıkaracak, iyileşene kadar da kız kardeşim kendisiyle ilgilenecekti.

O gün iş yerimden ayrılıp, eve geldiğim zaman telefon çalıyordu. Açtım. Annemin hastanedeki doktoruydu. Ameliyatı, uzun uzun anlattı. Fakat, annemin durumuna değinmiyordu. Sözümlü keserek, "Öldü, değil mi" dedim. Bu direkt soruyla sustu, kaldı. "Nasıl bildin" diye sordu. "Çünkü ölmeseydi, beni aramazdın" dedim.

Devamı S. 50'de

Albert Pauchard'dan RUHSAL TEBLİĞLER

○ Yorum: Ergün ARIKDAL

İSVİÇRELİ bir araştırmacı olan Dr. Albert Pauchard'ın 1933-1934 senelerinde spatyomdan vermiş olduğu tebliğler üzerinde inceleme yapacağız. Bu tebliğler üç cilt hâlinde yayınlanmıştır. İlk çalışmamızı birinci cildin üzerinde yapacağız.

Albert Pauchard, bir misyon hâlinde, bütün ömrünü spirit gerçeğin, yani ruh varlığının ölümden sonra (bedenden ayrıldıktan sonra) varlığını sürdürmesi gerçeğinin ortaya çıkmasına adanmış ve hiç durmadan, en azından kırk sene bu yolda çalışma yapmış bir insandır. Çok zeki, çok iyi filleri olan, iyi bir organizatör, iyi bir şifacı olarak insanlara elinden geldiği kadar yardım etmiş ve bilgi vermiştir.

Vefat ettikten sonra, yani bedeninden ayrıldıktan sonra belli bir süre geçer ve kız kardeşi vasıtasıyla İsviçre'de tebliğler vermeye başlar. Bu tebliğler gayet sade, çok objektif ve gerçekten, o zamana kadar Klâsik Spiritizm'in, yani Allen Kardec Spiritizmi'nin bize getirmiş olduğu birtakım bilgi ve hakikatlerin daha ötesine geçmemize yardım etmiş ve öyle sanıyorum ki, Neospiritüalizma'nın kurucusu Üstat **Bedri Ruhselman**'ın da **Ruh ve Kâinat** isimli kitabında çeşitli pasajlar hâlinde aldığı bu celseler, ihtiva ettiği birtakım bilgiler ile Neospiritüalizma'ya da etki etmiş vaziyettedir. Bu bakımdan Klâsik Spiritizm ile Neospiritizm (yani yeni ruhçuluk yahut Ruhselman'ın ortaya koyduğu hakikatler) arasında bir köprü vazifesini gören tebliğlerdir.

Önce, kendisinin oraya nasıl geçtiğini, nelerle karşılaştığını, ne gibi olaylar olduğunu, neleri müşahede ettiğini vs. gayet ince, şiirsel bir dille anlatır. Tabii, bunlar Türkçeleşirken biraz kabalaşıyor, fakat mana olduğu gibi verilmeye çalışılmıştır. "Ruhların Dünyası" konusunu yeryüzündeyken de iyi bilip işleyen bir insan olarak, bedenini terk ettikten sonra gökyüzünde nelerle karşılaştığını bize gayet güzel anlatıyor. Burada, hepimiz için aynı mukadderat mevcuttur. Kendi hayat seviyesine göre bazı farklılıklar olmakla beraber, her insan için aynı şeyler söz konusudur. Rôlatif bir zaman içerisinde yaşayan insan ömrü kısadır. Şu veya bu zamanda, şu veya bu yerde, şu veya bu sebeple, sonunda insanların dünyasından ayrılp ruhların dünyasına geçmek zorundayız. Bu, ezeli bir iniş-çıkıştır. Gayet normal, gayet yürekli ve coşku dolu olmak lâzım. Yani hiç bir zaman, başka sistemlerin anlattığı gibi bir ruhların dünyası mevcut değildir. Size, otuz yıllık tecrübemin ve çalışmamın vermiş olduğu bir kanaatle ve bilgiyle şunu temin etmek isterim ki, burada anlatılmış olanlar çok doğru ifadelerdir. Onun için sabırla incelemeye değer. (*) İlk tebliğine şöyle başlıyor:

GECEDE BİR IŞIK

"EVET, dün geceden beri sizle birlikteyim. Daha önce kendimi duyurmak imkânsızdı!

Büyük dostum, acı çektiğiniz anlarda cesaretinizi kaybetmeyin ve şu söyleyin kendinize: Başımıza gelenden gerçekte ne Bay X, ne Bayan Y, ne de herhangi birisi sorumludur. Başımıza gelenden biz sorumluyuz. Zira, 'imbiğimizin' altındaki ateşi yakan kendi Hami Varlığımız'dır."

Daha tebliğ başlar başlamaz, çok büyük bir hakikati bizim gözümüzün önüne seriveriyor. Yani gerek acılarımız, gerekse sevinçlerimiz gerçekte, bizim tekâmülümüze yardım etmek isteyen ve gerçekten bizi koruyan hamî varlıkların özel etkisiyle olmaktadır. Yani hiç bir şey lâlettayın, başiboş, maddesel bir ortam içerisinde, kendi tesadüflerine bağlı olarak cereyan etmiyor. Bunlar, bizim veya toplumun kusurlarıyla, suçlarıyla alâkalı da değildir. Her ne oluyor ise, hangi duruma girip çıkıyorsa, bu, bir kontrol altındadır. Himaye eden bir sistem ve bu sisteme hizmet etmekte olan bir varlık vardır. Ve o varlık bizi her an kontrol etmekte, yönlendirmekte ve çeşitli tecrübelerin içerisine girip çıkmamıza yardımcı olmaktadır.

"Şükret sana vuran ele, (Bir ıstırapla karşılaşıyorsan, bir tokat yiyorsan, bir acıyla karşılaşıyorsan, sana vuran ele şükretmelisin.) **Zira büyük eseri sende tamamlamak için kullandığı odur.** (Yani o el, o hamî varlık eli, büyük eseri tamamlamak için kullanılan bir eldir. Yukarıdan ona, ondan sana, kademeli bir şekilde iniş vardır.) **Eğer benimle işbirliği yaparsan, her şey silinmeden ve en az ıstırapla gerçekleşecektir.**

Ama sınanmanın manasını anlamazsan kazanç küçük, acı dayanılmaz olacaktır! Bu akşam bu kadar, yakında görüşürüz! Gelecek sefere beni kâpıda fazla bekletmeyiniz. İyi olmadığımız anlarda beni düşünün, zira bunun için buradayım."

Demek ki, medyomu ve çevresindekileri de bir şifa etkisi altında tutabiliyor.

EŞİK BEKÇİSİ

Şimdi, burada bir kavram var. Zaten başlığı da "Eşik Bekçisi". Bu eşik bekçisi kavramı çok önemlidir. Tebliğ şöyle başlıyor:

"Dostum, artık dünyevi tortular yakılabilir. Böylesi daha iyi. Zira burada yakılması gereken maddî vücudun koruyucu siperi olmaksızın yakılıyorlar. Şimdi anlıyorsunuz, neden 'Ağlayanlar mutludurlar, rahattırlar.' dendiğini..."

Yani buradaki ağlamak, rahat olmak meselesi doğrudan doğruya, bir bedeni olmayan, yani bir beden muhafazası ya da kalkını altında ya da eksikliği altında bulunmayan bir ruh varlığının çektiği ıstıraptır. Maddî vücudun koruyucu siperi olmaksızın, dünyevi tortular burada yakılıyor. Dünyevi tortular demek, dünyaya ait bir yığın kötü alışkanlıklar, yanlış fikir, kanaat ya da davranışlar demektir ve bunlar spatyomda yakılması gereken şeylerdir.

"Hepimiz var olduğumuz sürece, içimizde olabileceğini düşünmediğimiz bir tortu yatağına sahibiz. Buraya gelmeden önce, bunun ne derecede doğru olduğunu bilmiyordum. Arınma yeri fantezi değil, bir hakikattir. Buraya gelirken sadece, hayranlık ve ün bulacağımı zannediyordum. Oysa bedenimi terk ettikten sonra edindiğim ilk izlenim, ister 'karanlıkların efendisi' olarak, isterse 'eşik bekçisi' olarak adlandırılınsın, böyle bir varlığın önüne konulduğumuzdur. Kendine özgü şahsiyeti olan bir varlık değildir. Bununla birlikte, onu bizimle özdeşleştirirken verdiğimiz belli ölçüler içerisinde bir şahsiyete sahiptir. Gücünü ve hayatiyetini buradan alıyor. O, geçmişimizin yeniden canlandırılmamış bütün güçlerinin sınırlandırıl-

masıdır sadece. Bu güçler onda zararlı değildir. Ancak, onlar değişik süreçlerinde acıya yol açarlar. Bu konuda bilinmesi gereken önemli bir nokta vardır: Doğduğumuz zaman bu muhteşem güçlerin bir bölümünü beraberimizde getiriyoruz. Ancak, sadece bir bölümünü... Zira öyle olmasaydı, onların ağırlığı altında ezilmiş olacaktık! Bu, her birimizin hayatında var olan ve onu dünyada işlemek için yüklendiğimiz bir kaderdir. Hristiyan terminolojisinde 'karanlık güçler' olarak adlandırılır. Büyük geçişten sonraki tecrübeler konusunda işin iç yüzünü bilerek, sizlere şunu söyleyebilirim: Egomuzun tüm bölümleriyle doğrudan karşı karşıya konuluyoruz. (Karanlık güçler yahut karanlıkların efendisi denen şey, ilk karşılaştığımız, kendi gücümüzden, yani kendi içimizde mevcut olan kudretlerden meydana gelmiş bir varlıktır.) Değişik 'egolar' bize, ayrı ve otonom şahsiyetler olarak görünürler. Fakat kendi şuurumuza samimiyetle bağlıdırlar. Sizi temin ederim ki, 'kendini tanıma'nın ne olduğu öğrenildiği zaman, işte sadece o zaman, sonuçları ortaya çıkarmak zor değildir. Egonuzla objektif karşılaşmalardan ve çeşitli şekillerde tezahür eden ilhamlardan kuşku duymayınız."

Demek ki, ilk geçişin bizlere getirdiği en önemli olaylardan bir tanesi, **Eşik Bekçisi** ismini verdiğimiz bir imajinatif varlıkla karşılaşmamızdır. Bu imajinatif varlığın kaynaklandığı yer **egomuzdur**. Yani kendi bencilliğimizdir, kendi nefsimizdir. Ve nefsimiz, bütün kısımlarıyla doğrudan doğruya karşımızda, âdeta bir projeksiyonmuş gibi dikiliyor. Ve bunlar o türlü karşımızda duruyor ki, biz onların her birini ayrı ve otonom şahsiyetler olarak görüyoruz. Yani kendi başına, kendini yöneten ayrı ayrı şahsiyetler olarak görüyoruz. Ama hepsi bizim egomuzun birer parçası. Demek ki, ilk karşılaştığımız şey (Eskilerin kabir azabı dedikleri durum bu olsa gerek.) insanın kendi egosunun meydana getirmiş olduğu bir mücadele oluyor.

Evet, yaşanmak zorunda olan zor anlar vardır. Ama şunu iyi anlayınız: Burada işlenmiş hataları cezalandırma fikri yoktur. (Burası çok önemli bir husustur. Bütün sistemlerin karşısında olan bir sistemdir. Burada, yani ruhların dünyasında işlenmiş hataları cezalandırma fikri yoktur. Herhangi birisi bir ceza vermemektedir. Önemli olan budur.) **Günahkârlardan ve mücazattan bahsetmiyorum. Şuurlanmanın ve bilginin elde edilmesinin tabiatından bahsediyorum. Yani şuurlanmanın ve hakiki bilginin elde edilmesinin ardında bir ceza niteliği taşımayan ıstıraplı olaylar vardır. Bundan yeniden bahsedeceğiz.**

Bir defa bunun iyi bir tarafı var ki, yaşamaktayken dahi insanın karşılaştığı çeşitli ıstıraplarda herhangi bir cezalandırma olmadığı meselesidir. Yani bu şekilde insan, kendi hürriyetini ve kişiliğini daha iyi anlayabilir ve muhafaza edebilir. Bütün mesele, şuurlanmanız ve bilgi elde etmeniz içindir. Diğer bir ifadeyle, **şuurlanmanın ve bilgi elde etmenin tabiatında ıstırap vardır.** İstırapı çekebilmemiz için de, cehit ve gayret göstermemiz lâzım. Cehit ve gayret göstermeyen insan ıstırap çekmez. O, atalet hâlinde, tembel, uyuşuk birisidir. İstıraptan dahi anlamaz. Aynı zamanda sevinçten de hiç bir şey anlamaz veya heyecandan da, memnuniyetten de, mutluluktan da bir şey anlamaz. Cehit ve gayret gösteren bir insan için, yani belli bir hedefe ulaşabilmek için devamlı güç harcayan bir insan için ıstırap vardır. O da onun şuurlanmasına ve birtakım bilgiler elde etmesine sebep olmaktadır. Çünkü şuurlanmanın ve bilginin elde edilmesinin tabiatında bu husus vardır. Diğer bir deyişle, şuurlanma ve bilgilenme bir ıstırapla beraber geliyor. Is-

tırap olmadan bunlar gelmiyor. Bu, soğanın tabiatı gibidir, soğanı kestiğimiz zaman gözlerimiz yanar ve yaşarır. Yani o yanma hadisesiyle soğanı birbirinden ayırt edemezsiniz. Eğer normal bir soğansa, ne olursa olsun bir gazı çıkacaktır ve bu hassas bir burunu veya gözünü yakacaktır. Yani soğan yemenin bedeli, biraz da insanın gözünün yaşarmasıdır. Bir acısı var. Bunun gibi, bir bilgi elde etmeyi istiyorsanız, kendi hakkınızda bir şuurlanmaya, bir aydınlanmaya gitmek istiyorsanız, bunun bir bedeli de ıstıraptır deniyor. Fakat ıstırap dediği zaman sakın, bir pres altına konulmuş bir insanın kolunun, bacağına, çatır çatır kırılması, ezilmesi, kan çıkması tarzında şeyler düşünmeyin. ıstırap bir kelimedir ve aslında o, sizin iç mücadeleniz demektir. Bir müzisyenin veya bir ressamın çok güzel bir eser meydana getirebilmesi için çektiği ıstırapı bilebilir misiniz? Halbuki müzik ve resim insanları mutlu eden bir şeydir. İyi bir sanat eseri büyük hazlar verir. Ama o bir ıstırapla meydana gelmiştir. Sanatçı yorulmuştur. Bu da bir ıstıraptır. Yazı yazarken, evimizde işimizi görürken dahi bir anlamda ıstırap çekeriz.

ARINMA YERİNDE BİR SAAT

"SEVGİLİ dostum, biraz önce şöyle bir şeyler söylediğinizi işittim:" (Yani Pauchard bunu medyoma veya etrafındakilere söylüyor. Aralarında konuşmalarını da duyuyor.) **Dünyevî tortular için yanmak zorundayım, bunu bekliyorum. Ancak, öyle iyi bir adamın böyle bir kaderi mi olmalıydı? Bunu düşünemiyorum!"**

Pauchard için etrafında bulunanlar bu sözü söylüyorlar. Yani, "O kadar iyi bir insandı, o ne kadar mükemmel bir insandı, hâlâ yanması gereken, atması, boşaltması gereken tortuları olduğundan bahsediyor. Böyle iyi bir adamın böyle bir kaderi olur muydu yani? Ne demek tortusu? Sen melek olmalıydın orada. O kadar iyi işler yaptın ki, melek gibi olmalıydın. Anlıyamıyorum bunu." diyor çevredekilerden bir tanesi. Ve Pauchard da diyor ki:

"Yanıyorsunuz. (Bu tip bir konuşmada bir yanılmanız var.) Eşyayı, (mevcut olan her şeyi) egomda (benliğimde), sizden daha fazla saklıyordum. İşte bütün mesele bu! Ama ben içten gelen öfke anlarını, acımasız tenkitleri ve derin depresyon anlarını yaşadım, tanıdım kendime göre. Şimdi, beni iyi dinleyiniz. Size bir ders verecek değilim. Bu, uzun zamandır size iletmeyi istediğim bir tebliğdir. O kadar önemli bir tebliğ ki, böyle bir temas, iki âlemin sakinlerine her zaman, her yerde nasip olmaz. Açıklıyorum: Mutlu kurtuluşun ilk anında (Bedenden ayrılışa mutlu kurtuluş diyor.) ve geçmişi yeniden gözden geçirmenin sevinciyle... (Gerçekten de ölüm anında insan, bütün geçmişini çok kısa bir zaman içerisinde bir film şeridi gibi gözlerinin önünden geçirir. Doğumundan ölümüne kadar olan bütün hadisatları, bir dakika içerisinde baştan aşağı yaşar.) Ünlü 'Eşik Bekçisi' ile karşılaşacağım karanlık bir bölgeye indim. Bana öyle geldi ki, burada olaylar kişiden kişiye değişerek cereyan ediyor. (Yani herkese göre bir olay var. Herkes için bir olay yok, herkese göre olaylar var.) Benim için tuhaf olan, tek başına ıssız bir patikada giderken, beni sokacak gibi görünen yaban arılarının ya da bunlara benzer şeylerin saldırısına uğramam oldu. Gökgürültüsünü andıran bir ses bana: 'Pekâlâ, şikayet etme. Zira seni sokmuş olsalardı, sen nerede olacaktın?' diye sordu. Ve kendiliğinden bir anlayışla olayın, dünyada edindiğim öfkeli huyum, tenkitçi zihniyetimle ilgili olduğunu anladım. Onları besleseydim, yaban arıları beni sokacaktı. Onları öldürseydim, yaban arıları olmayacaktı."

Yani öfkeli karakteri, tenkitçi zihniyeti, orada, ilk geçişte, yaban arıları tarzında vızıldamaya başlıyor. Gördüğü imajlar bunlar. Egosuyla alâkalı ilk imajlar bunlar. "Eğer ben onları öldürseydim" diyor, yani "öfkemi, öfkeli huyumu kaldırsaydım, tenkitçi zihniyetimi daha müspet bir şekle almış olsaydım, bunların hiç biri olmayacaktı."

"Bu düşünceler ruhumda etkin bir irade uyandırmadan, gayri iradî olarak mevcuttu. İşte, burada onlara yeniden kavuştum! O anda gözümde, benim dışımda, kendilerine hâkim olamadığım yoğun vızıltı, objektif nesnelere hâline geldiler. 'Yürü, yürü!' dedi, gökgürültüsünü andıran ses. Ve yürüdüm! Yürüyordum. Bana emredilmişti. Zira yürümem bu büyük üzüntünün altında yığılıp kalacaktım. Garip bir şey vardı: Sesi kulaklarımla duymuyorum, onu benliğimde, tüm şuuruyla duyuordum. (Burada da bize, ayrıca, bilinen bir gerçeği tekrar tekrar ifade ediyor. Telepatik bir algılama ruhların dünyasında geçerlidir. 'Kulaklarımla duymuyorum, benliğimde, tüm şuuruyla duyuordum.' diyor.) Yavaş yavaş gün doğuyordu. Etkinin azaldığını hissettim. Onun yanına vardığımda güneş doğdu ve benimle yola devam etti. Bana: 'İşte, bütün depresyonların, yani çöküntülerin ve pasifçe edindiğin yılgınlıkların.' dedi. Pasifçe kelimesinin üzerinde özellikle durdu. (Yani bir türlü, cesaretle ve aktif bir şekilde bazı meselelerin üzerine gidemeyip, miskince bir tevekkül içerisinde kaldığın zamanlar demek istiyor. Bunu yapmayacaktın diyor. Mücadele etmen gerekirdi.) Çözümü bir soru takıldı zihnime ve cevaplandı: 'Pasifçe edinmek, eşyaların varlık sebebine inanmak, onları doğrulanmış hakikatler kabul etmek ve onlara hayati güç vermek demektir. (Yani, kendi varlığının dışında bulunan her şeye, eşyaların varlık sebebine inanmak, onları doğrulanmış hakikatler kabul etmek ve onlara hayati güç vermek.) İşte, onları senden bağımsız bir varlık olarak burada yeniden görmenin sebebi bu. Gelecek dünya hayatında, incelemek için yeniden karşılaşacaksın onlarla. Eğer onlara karşı pozitif bir tavır aldıysan, onlara 'Arkama geç şeytan!' dediysen, kaybetmiş gözüksen de kazanmış olacaksın. Zira onların yeniden hayat kazanacağına inancın olmazsa, onlar bizzatı birer varlık olarak varlıklarını sürdüremeyeceklerdir. Onların gölgelerini burada bulabilmen mümkündür. Ancak gelecek dünya hayatında artık onları göremeyeceksin.' "

Yani, şu fikir ileri sürülüyor: Siz diyor, eşyayla kendiniz arasında bir objektif bağ kurmuşsunuz. Onları gerçek hüviyetler, gerçek hakikatler olarak ele almışsınız. Ve bu yüzden eşyanın, olayların (ki, onlarda eşyaya dahildir) ve hayatın her şeyinin sizin tekâmülünüz için bir vasitadan ibaret olduğu fikrine sahip olmadan, onunla kendinizi gaye birliği içerisine sokmuşsunuz. Yani eşya ile idantifiye olmuşsunuz, eşyayı kendinizden ayıramamışsanız, ben ve o ayırımını yapamamışsanız; yani, "Ben param değilim, ben rütbem değilim, ben mevkiim değilim, tarlam, arabam değilim." diyememişseniz; müzik demek, resim demek, oturduğumuz makam, sahip olduğumuz servet demek siz demek olmadığını kavramamışsanız (Bu servet ister vücudunuz veya güzelliğiniz, ister hakikaten paranız, pulunuz olsun, bu ayırımı yapamamışsanız, spatyoma geçtiğinizde bunları, arı misalinde olduğu gibi.) teker teker karşınızda bulursunuz. Egonuzu, benliğinizi, asıl kendinizi bunlarla özdeşleştirmişsiniz. O zaman otomatik bir imajınasyon hâlinde, bütün bunlar karşınızda sahici birer varlık gibi dikiliyor. Bu ayırımı yapmak lazım.

(*): Bkz. Ruhsal Âlemin Sonsuz İmkânları - (A. Pauchard) Sevinç ve Güzellik Âlemleri - Kader Bilmececi (A. Pauchard)

(Devam Edecek)

İLÂHÎ İRADE YASALARI

İlâhî İrade, Kaadir-i Mutlak olan Allah'ın ezeli ve ebedi olarak müteal istek ve maksadını her an gerçekleştiren, var olan her şeyin ve canlının düzen, yöntem, kural ve yasalar dahilinde bulunmasını sağlayan bir etkenliktir.

Bu etkenliği İlâhî İrade Yasaları gerçekleştirir. Kâinatın muhteşem ahengini, büyük düzenini bu yasaların icapları sağlamaktadır. Bu yasalar her şeyden evvel, İlâhî İrade'nin, sonsuz görünümünün ifadesi olan ilâhî yaptırımlardır.

İlâhî İrade ve Yasaları, hiç bir hareket ve hiç bir kuvvet ile yönünden kıl kadar şaşmaz. İlâhî İrade'nin kapsam alanı her bakımdan kâinat kavramını aşar. Zira İlâhî İrade'nin ve Yasaları'nın icabatı ile ayakta durmaktadır.

İlâhî İrade'den doğrudan doğruya söz edilemez. Hiç bir varlık Kaadir-i Mutlak Allah'ın İradesi'ni bilemez. Ancak O'nun tezahürü olan Yasaları'nı bilip öğrenmeye ve ona uymaya çalışır. Bu nedenle ancak, İlâhî İrade Yasaları'ndan söz edilebilir.

İlâhî İrade Yasaları, insanların yasaları gibi belirli zamanların, belirli sosyal faaliyetlerin bağlı anlayışlarından doğma bir ruh hâlinin ifadesi değildir. Onlar, kâinatın ezelden ebede kadar oluşunu ve bu oluş hâlinin sonsuz şartlarını ve bu şartların birbiriyle olan ilişkilerini belirleyip saptayan hükümleri içerir.

Doğa Yasaları, bütün âlemlerde görünen İlâhî İrade Yasaları'dır.

İlâhî İrade Yasaları değişmez ve kesindirler. Allah'ın İradesi'nin görünümleri hiç bir etkiyle yönlerini değiştirmezler. Aksi yöndeki hiç bir iradenin ve hareketin onlar üzerinde etkili olacağı düşünülemez. İlâhî İrade Yasaları sonsuzdur ve sayı ile sınırlı değildir. Böylece, yaratılmış olanlar İlâhî İrade Yasaları'nın dışında en ufak bir harekette bulunamazlar. İnsan iradesi, ancak bir İlâhî İrade Yasası'nın icabatından başka bir İlâhî İrade Yasası'nın icabatına uyarak ayrı bir gerçekleşme imkânına ulaşabilir.

(Metapsişik Terimler Sözlüğü - Ergün ARIKDAL, Ruh ve Madde Yayınları)

EVRENDE ZEKİ HAYATIN ANLAMI

* Selman GERÇEKSEVER *

BİLİMİN ulaştığı dorukta, en son teknolojik araçlarla bilim adamlarının görünen evrenin derinliklerine doğru yaptığı çalışmalarla, üç boyutlu maddesel evrenin bizlere göre ne denli muazzam bir ortam olduğu anlaşılmıştır.

Bu uçsuz bucaksız evrenin bir hiç durumunda olan bir gezegeni üzerinde olan bizler, onun hangi noktasında yaşadığımızı bile bilmekten âciz durumdayız. Bu dört başı mamur acimiz ve cehlimizle maddenin başlangıcında ya da sonunda, daha da kötüsü onun merkezinde olduğumuza nasıl söyleyebiliriz? Hele daha karmaşık olan "hayat" konusunda canlılığı Dünya gezegeni ile nasıl sınırlayabiliriz ve evrenin en akıllı yaratıklarının burada olduğunu nasıl söyleyebiliriz?

Kuşkusuz, cahil cüretkârdır, ama Dünya'yı evrenin merkezi sayan görüşün, gezegenimizde bir gerçek olarak kabul edildiği ve okutulduğu günler çok gerilerde kalmış, bilimin ileri adımları yeni yeni ufukları aydınlatmaya başlamıştır. Bu gelişimin paralelinde gelen şuurlanmayla birlikte, tüm evrende bir zerre bile olmayan Dünya'mızın hayattar varlıkların yegâne meskeni olmadığı, başka uzaysal objelerin de meskûn olabileceği fikri zihinlerde yeşermeye başlamıştır. Dr. Bedri RUHSELMAN'ın ifade ettiği gibi, "Sadece Dünya'nın meskûn olabileceğine dair insanlarda yerleşen yanlış kanının pek çeşitli nedenleri vardır."

Bu konuda dünya insanı için en büyük engel, sadece maddesel görüş açısından evrene bakması olmuştur.

Evrene hâlâ sadece maddesel görüş açısından bakan bir kimse için gerçekler daha zor anlaşılır. Dolayısıyla konuyla ilgili olarak yeni realitelere uyumu daha zahmetli olmaktadır. Hayatı sadece maddesel vasıflarda ve hep dünyasal şartlar içinde arayan düşünce sahipleri, hayatın sadece bu dünya maddelerine mahsus olduğunu iddia ederlerse, buna karşı bir diyecğimiz kalmaz. Ancak, bu iddianın kıymet kazanması için klâsik materyalist zihniyetin esas prensiplerinde dâvasını kazanmış olması gerekir.

DOLAYISIYLA her konuda olduğu gibi, özellikle evren ve hayat konularında geniş düşünememek, bilimsel tutuculuktan uzak her türlü bilgiden yararlanmak, bu arada özellikle spiritüalizmin kozmoloji, varlık, canlılık ve ruhsal evrim bilgilerinden yararlanmak, bizlere, en azından düşünme rahatlığı sağlayacaktır. Sonuç olarak, bir ekzobiyolog ya da ufoloğun spiritüalizmle ilgilenmesi, ya da bir spiritüalistin "Evrende Zeki Hayat" ile ilgilenmesi, doğal bir zaruret olarak ortaya çıkmaktadır.

Aslında gözlemci raporları göstermiştir ki, ufolojik olaylarla spiritolojik olaylar (levitasyon, telepati, materyalizasyon) arasında ortak ve benzer yanlar olduktan başka, felsefi açıdan da, ruhsal varlığın evrim alanının dün-

ya gibi (evrensel açıdan) küçücük bir zerre ile sınırlandırılması insanı rahatsız eden, çok dar ve dogmatik bir düşünce olarak karşımızda bulunmaktadır.

T EKAMÜLCÜ ruhçuluğun getirdiği bilgilerden biliyoruz ki, en ilkelinden en gelişmişine kadar, maddesel evren ruhsal âlem için bir lâboratuardır. Ruhsal varlıklar evrim seviyelerine göre maddesel âlemlerle bağlantı kurdukları bedenleri kullanarak özlerinde bulunan bilginin uygulamasını yaparlar. Maddesel plânda görülmesi gereken fizik işleri, doğrudan doğruya ruhsal el değil, memur ettiği bir fizik el yapmaktadır.

O hâlde burada da görüyoruz ki, spiritleoloji ile ufoloji arasında bu bakımdan da büyük bir bağlantı vardır. Bunu hiç bir zaman ruhsal bilgiyi hafifletici bir sebep olarak görmemek, aksine artırıcı, çok güçlendirici bir delil olarak ele almak daha yararlı olacaktır.

Başka bir husus da, beşerî kalıtımın kontrolü meselesidir. Ufoloji ve spiritleoloji, beşerî kalıtımın kontrolü konusunda da müştereken çalışmaktadır. Çünkü beşerî değişikliği fizik bakımından getirebiliyorlar. Fakat onun kontrol ve sürekliliğinden, daha doğrusu bu "gen"den yararlanacak olan kim? Bu önemli.

Diyelim ki, yeryüzünde bir ırk başka bir ırk tarafından aşılandı. Birtakım değişikliklere uğratıldı. Genleri üzerinde bazı değişiklikler oldu. Zekâ, reaksiyon yeteneği değişti ve bazı yetenekleri ortaya çıktı. Peki, bundan kim yararlanacak? Kuşkusuz, bu bedenden yeni doğacak varlıklar yararlanacak. Bu gibi yeteneklere sahip

bir vasıtayı (bedeni) kullanacak ruhsal varlıkların enkarnasyonları söz konusu olacaktır. Uzaysal yönden gelen, aşılmalardan sonra ortaya çıkan bu bedeni geliştirecek olan, o bedeni kullanacak olan ruhsal varlıklardır. O varlıklar da, uzaysal ve ruhsal, iki realiteyi birbirine bağlar durumda olmuş olmaktadır. Bu iki sistem, bu bakımdan, belirli bir evrim düzeyinde müştereken çalışırlar.

Burada şöyle bir soruyla karşılaşmak her zaman mümkündür: "Ruhsal İdare Mekanizması'nın böyle bir işi yapması için bu kadar vasıtalar kullanmasına niçin gerek vardır? Buna muktedir değil midir de, arada vasıtalar kullanmaktadır?"

Aslında durum böyle değil. Fizığe fizikle müdahale edilir. Ruha ruhla... O zaman biz de şu itirazda bulunuruz: Peki, insanlara vahiy niçin peygamber yoluyla indirildi? Bir insan kullanılmasına ne gerek vardı? Bu kadar mücadeleye ne gerek vardı? Herkes ruhsal tesirlerle yönetilebilirdi. Bu, meydana getirilemez, çünkü enerjinin sakımı prensibiye göre, bunu başkasının yapması daha doğaldır. Evrenin yapısına ve ahengine daha uygundur. Bir hiyerarşi vardır. Herkes herkesin vazifesini göremez. O tesir bir insan aracılığıyla gelecektir ve makul bir tarzda dağıtılacaktır.

İ ŞTE bu iki sistem bir arada İlahî İrade Kanunları içinde gayet mükemmel çalışmaktadır ve evrende olup bitenleri yine bu kanunlara uygun olarak, büyük ve akil almaz bir intizam içinde yürütmektedirler. Unutmayalım ki, ileride evrensel evrim kanunu gereği olarak dünya insanı da, bu yönetimde daha etkili görevler

GERÇEK SAĞLIK

● Gülelgül GİRAY ●

SAĞLIĞIMIZI ele aldığımızda ilk kabul etmemiz lâzım gelen husus, insanın fizikî beden taşıyan ruhsal bir varlık olduğudur. Dolayısıyla, insan sadece fizik bedeniyle hastalanmaz, aksine, biz bedenimizi hasta hâlde görüyorsak, bu hastalık, psişik varlığımızda daha evvel başlamış ve fiziksel bedenimizde meydana çıkmış demektir. Dikkat ederseniz, hastalık ruhta başlar demedik, zira ruh hastalanmaz. Psişik bünyemizde ya da şuur sathımızdaki düzensizlikler, uyumsuzluklar ve bilgi eksiklikleri, taa fizik bedene kadar akseder ve hastalanırız. Yani psişik varlık yeteri kadar güçlü olsa, fizik bedeni tümüyle kontrol altında tutabilse, onun hastalanmasına izin vermez.

İnsanlar modern tıbbın yardımıyla şikâyetlerinden kurtulmuş olduklarında, maalesef iyileşmiş olduklarını zannederler. Halbuki bu tamamen yanlış bir fikirdir. İlk olarak şuur yapımızda meydana gelmiş olan bir düzensizlik, sadece fizik bedenimizdeki ağrı, sızı, sancı veya ateşin geçmesi ile nasıl iyileşmiş olabilir? Bu görüntü zahirîdir; hastalık hâli kısa bir duraklamadan sonra biraz daha ağırlaşmış bir hâlde başka bir yerde tekrar meydana çıkar ve hatta apayrı bir hastalık görüntüsüne dönüşebilir. Meselâ, önce gribe

yakalanan bir hasta, antibiyotik tedavisi ile rahatsızlıkları geçiştirebilir, ancak arkasından eski hastalığı, kulak uğultuları ve baygınlık hâline dönüşebilir. Deri hastalığına tutulup bunu ilâçla önleyen biri, ardından bağırsak veya böbrek hastalığına tutulabilir. Bunlar gibi pek çok örnek sıralayabiliriz. Mühim olan, sadece bedendeki arızanın geçiştirilmesi değildir. Psişik bünyedeki esas rahatsızlığı oluşturan sebepler düzeltilip iyileştirilmedikçe, beden devamlı suretle, daha ağır hâllere dönüşen çeşitli hastalıklara hedef olur. Aslında başlangıca dönüp, yani psişik varlığımızı üzen, sıkan, rahatsız eden hâlleri keşfedip, onları yok etmeye çalışarak hakikî iyileşmeye yönelmek mümkün olabilir. Organizmamız kendi kendini koruma ve iyileştirme prensibine dayalı olarak, bu vazifesini son nefesine kadar en iyi bir şekilde yerine getirir.

Ateş, ağrı, sızı ve çeşitli fizik reaksiyonlarla beden, sahibini dikkate davet eder. Bu gibi hâllerde insan hemen iç dünyasına dönerek, hastalığına sebep olan bozguncu hâlleri ortadan kaldırmaya, onlardan kurtulmaya gayret edip, hakikî iyileşme yoluna yönelirse, hastalığını geçirip alt etme şansına her zaman sahip olur. İç dünyamızı dü-

zene koymadıkça, bedensel hastalığımızdan kurtulmak kabil değildir. İnsanların çoğu maalesef, kuvvetlerinin büyük bir kısmını, gündelik hayatın hay huyu içerisinde eritiyorlar; halbuki gündelik hayat içerisindeki acı, tatlı, zor, sıkıcı gibi çeşitli hâller, insanı daha şuurulu hâle getirebilmek için düzenlenmiş yardımcı sahnelerdir.

Bu hadiselerin diline kulak verip, bize ne söylemek, ne göstermek istediğini anlamaya çalışalım. İç dünyamızı, yani ruhsal yapımızı en iyi ve en güzel şekilde besleyip düzenlemeye gayret edelim.

Korku, üzüntü, kin, nefret, haset ve kendine acıma gibi yıkıcı, yıkıcı, öldürücü hislerden temizlenip, kurtulmaya çalışalım. Bunlar, insanın psişik dengesini bozan, tehlikeye sokan,

dolayısıyla bedeni hasta veya çok hasta eden, geri ve kötü, his ve fikirlerdir İç dünyalarından bunları söküp atabilmiş veya hiç sokmamış insanlar, gayet sağlıklı olurlar. Hayatın bize bahşetmiş olduklarını büyük bir memnuniyetle ve şükürle kabul etmeli ve geri istediklerini de gönül rızasıyla vermeliyiz. Bu tip bir ruhsal terbiye ve bedensel davranış içerisinde olursak, bizi hasta edecek sebep hiç bir zaman ortalığa çıkmaz veya bizi yenemez; velev ki, hastalık bir ömrü sonlandırmakla vazifeli olmuş olsun. Hayatından şikâyetçi olmak, keder içinde ve ümitsiz olarak yaşamak, aslında, devamlı hastalanmak demektir.

Hayatın her an için iyi, güzel, âdil ve çok değerli olduğu sonucuna varmak, onu en iyi, en güzel ve en üst düzeyde yaşamak demektir. Gerçek sağlık budur.

EVRENDE ZEKİ HAYATIN ANLAMI Baştarafı S.22'de

alacaktır. Bütün bunlar dünya dışı varlıkların temsilcilerinin, özellikle Dünya gezegeninin ve üzerinde yaşayan bizlerin görüp gözetiminden sorumlu olanların bizim açımızdan önemini ortaya koymaya yeterlidir sanıyoruz.

Evrende uzaysal objelerin birbirine benzerleri vardır. Birbirine az-çok benzeyen ortamlarda ruhsal evrim de devam eder. Bu evrim okullarından birini tamamlamış olan bir varlığın artık ona benzer ortamlarda (gezegenlerde) enkarne olmalarına, yani madde cevheriyle temasa geçmelerine gerek yoktur. Tamamen farklı (varlığın ihtiyaçlarına uygun) bir gezegene enkarne olmaları gerekir. Evrimin çok değişik özelliklerindeki uzaysal objeler,

varlıkların belli melekelerini geliştiren okullardır. Dolayısıyla her gezegenin vereceği bilgi bellidir. Bu, belirli bir plâna göre hazırlanmıştır. Her gezegenin bir ana plânı vardır. Belirli bir gezegene enkarne olan varlıklar, o gezegenin ana plânını kavradıkları zaman, o gezegenden alacaklarını almışlar demektir.

"İnsanlık" küçücük bir Dünya gezegeni ile sınırlı bir kavram değildir. İnsanlık geniş bir branştır. Tüm maddesel evrende, bizim suretimizde varlıklar yaygın olarak bulunur. Bunlar çeşitli ve çok değişik ortamlara yayılmışlardır. Yani insan prototipi her yerde vardır. Akıl almayacak kadar değişik ortamlarda ruhların canlandırdığı başka bedenler de vardır.

Derneğimiz "Sebepsiz (!) Yangın" Olaylarını Yerinde İnceledi...

YANGIN TABİİ AMA SEBEP GAYRİ TABİİ

“Metapsişik Tetkikler ve İlmî Araştırmalar Derneği olarak sizlere en sağlıklı şekilde bilgi sunmak vazifemizdir. İşte bu amaçla günlerce basını meşgul eden, ama hiç bir açıklama getirelemeyen 'Kendiliğinden Çıkan Yangın Olaylarını' yerinde incelemek, ilgililerle görüşmek ve bu pek bilinmeyen fenomeni size canlı canlı aktarmak için 7/Aralık/1988, Çarşamba günü Edirne yollarına düştük. Birçok röportajlar yaptık, resimler çektik, ses ve görüntüler kaydettik. Bu kez kendisiyle görüşemediğimiz, ancak gelişmiş bir Psikokinetik yeteneğe sahip olduğunu düşündüğümüz olayın kahramanı Halil Sarı ile Edirne'ye ikinci seyahatimizde ilginç görüşmeler yapacağımızı umuyoruz.

Eşyalar ve insanlar, görünürde hiç bir etmen olmadan kendi kendine yanabilirler mi? İnanılmaz gibi geliyor, ama yanabiliyor. Dünya'nın birçok yerinde cereyan eden binlerce olay sonrasında, tanıkların ifadeleri, resmî raporlar ve otopsi sonuçları, bu tür pirotik olayların gerçekliğini kesinlikle doğruluyor. Bu röportaj-yazımızda, geçen ay Edirne'de cereyan eden ve Dernek Başkanımız Ergün ARIKDAL ile beraber Ahmet HIZVEREN, Selman GERÇEKSEVER ve Halûk HACALOĞLU'ndan oluşan bir ekibin yerinde incelediği 'Esrarengiz Yangınlar'dan, ayrıca kendiliğinden yanan insanlardan söz edeceğiz ve bu tür olayların doğa yasalarına uygun açıklamasını yapacağız. ♡

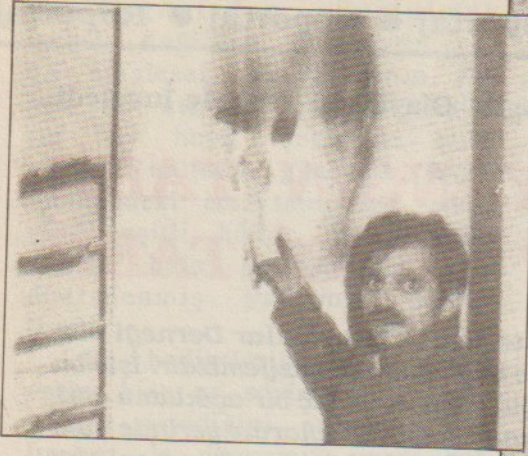
RUH ve MADDE'nin siz sayın okurları takdir edersiniz ki, bildiklerimiz buz dağının su yüzeyinin dışında kalan kısmı misali, bilmediklerimiz yanında hiç kalır. İnsana düşen ise, bilinmeyenin peşine düşüp onu bilinir kılmak ve amaçları doğrultusunda kullanmaktır. İşte M.T. ve İ.A. Derneği olarak bu noktadan hareketle, bu tipik olayı incelemeyi kararlaştırdık. Ama daha önce gazetelerde konuyla ilgili olarak yer alan

haberleri özetle size sunmak istiyoruz:

Edirne'nin Balıkpazarı, Fırın Sokak'taki üç katlı Şenveli Apartmanı'nın en üst katındaki iki dairede, esrarengiz yangın olayları çıktı. Esrarengiz diyoruz, zira bu yangınların sebebi bir türlü saptanamıyor. İtfaiye seferber oldu ve 24 saat nöbet tuttu, ama yangınlar arka arkası kesilmeden çıkmaya devam etti.

Şenveli Apartmanı'ndaki ilk yangın 26 Kasım, Cumartesi günü çıktı. Adanalı **Fevzi Sarı**, olaya önce on üç ya-

● Şenveli Apartmanı'ndaki esrarengiz yangınlar Sarı ailesini terdirgin etti. Eşyalar, durup durup tutuşuyor.

● Sentetik eşyalar aniden parlayıveriyor. İtfaiye ve bilim adamları çaresiz. Ama bu olayların sebebi, aslında belli!..

şındaki oğlu Halil'in tanık olduğunu, ancak çocuğa inanmadıklarını belirterek şunları söyledi:

Kendiliğinden Yangınlar Başlıyor

"OĞLUM, plâstik su şişesinin durup dururken yanmaya başladığını söyledi. Gerçekten de, içinde su olmasına rağmen, şişenin bir bölümü yanmıştı. Bir süre sonra, ansızın oturduğumuz kanepede tutuştu. Pazar günü de bitişik dairede benzer yangınlar çıktı. Hiç ummadığımız yerler, durup dururken alev alıyordu. Banyonun duvarı, yerdeki halı, çocuğun okul çantası, aniden tutuşveriyordu. İtfaiyeyi çağırdık; ama

ne onlar, ne de diğer yetkililer işin içinden çıkamadı. Gece gündüz nöbet tutmaya başladık. 'Şimdi şurası yanacak.' diye düşünmekten uyuyamıyordum. Çareyi, evi boşaltmakta bulduk. Ne yaparız bilmiyorum."

Edirne Vali Yardımcısı Mustafa Aykut olayı doğrularken, Belediye Başkanı İbrahim Ay da, "İnanılmaz bir olay; mantıkla bağdaşamıyor. İTÜ'den bir heyet istedim." dedi.

Yangınlar Sürüyor

ŞENVELİ Apartmanı'nda yangınlar sürüyor. 30 Kasım 1988'de aynı apartmanın ikinci katında tuhafiyeci Cermal Mayruk'a ait dairede, bu sefer masa örtüsü tutuştu.

Zemindeki yanık

Bu olaydan kısa süre sonra, yangın korkusundan, daha önce evini terk eden Tekel memuru **Fevzi Sarı**'nın eşyalarını taşıdığı bir yakınının evindeki koltuk da, durup dururken birden alev alıp yanmaya başladı. Dahası, Şenveli Apartmanı'nın boşaltılan dairelerinden birinin salonuna bırakılan bir gazetenin 1 Aralık sabahı yanmaya başladığı görüldü. Yanan gazeteyi nöbetçi itfaiye eri söndürdü.

Koltuk Alevler İçinde

ŞENVELİ Apartmanı'ndan sonra Arıpaşa Caddesi üzerindeki Özen Atık Apartmanı da esrarengiz yangına sahne oldu. **Fevzi Sarı**'nın eşyalarını bıraktığı dairede çıkan yangını, aynı yerde oturan inşaat işçisi **Cavit Gençay** şöyle anlattı:

"Yakınımız olan Sarı ailesi, evlerindeki yangından sonra eşyalarını bize getirdi. Evde yalnızdım. **Fevzi Sarı**, ev aramak için dışarıya çıkmıştı. Bir koku hissettim ve oturma odasına geçtim. Köşedeki koltuk alev alev yanıyordu. Şaşırdım. Hemen mutfığa koştum, kovayla su getirip döktüm. Yanan koltuk, **Fevzi Sarı**'nın değil, benimdi. Şimdi hep yangın çıkacak korkusuyla bekliyo-

Yanan koltuk

ruz. Bu yüzden de evi hiç boş bırakmıyoruz."

"Önceden Hissediyorum"

4 ARALIK tarihli bir gazetede ise olay daha ilginç bir boyut kazandı. Başlık şöyle: "Esrarengiz Yangınların Ardındaki Afacan!". Burada kastedilen kişi Şenveli Apartmanı sakinlerinden, evinde yangınlar çıkan Sarı ailesinin on iki yaşındaki ortaokul birinci sınıf öğrencisi Halil Sarı.

Şenveli Apartmanı'nda başgösteren esrarengiz yangınları çıkarttığı şüphesiyle ifadesi alınan Halil Sarı, Cumhuriyet Savcılığı tarafından serbest bırakıldı. (Edirne'deki araştırmalarımıza göre Halil Sarı, akli dengesinin yerinde olup olmadığının saptanması için İstanbul'da bir hastahaneye gönderilmişti.) Gazetede habere göre Halil Sarı şunları söylüyor: "Yangınları önceden hissediyorum. Yangın olmadan önce başım ağrıyor, midem bulanıyor. Kulağıma, cızırtılı motor gürültüsü gibi bir ses geliyor. Bütün yangınlar nohut büyüklüğünde bir kıvılcımla başlıyor. Ancak, kesinlikle ben yangın çıkarmıyorum."

Gazeteye göre, Şenveli Apartmanı'nda giriş ve çıkışların kontrol altına

Halil SARI,

Kasıtlı olarak yangın çıkarmıyor.

alındığı 72 saat süreyle yangın çıkmadı. Apartman sıkı bir gözetim altında tutulurken, Sarı ailesinin perşembe akşamı yemek için konuk olarak gittikleri yakınları Müjdat Canpolat'ın evindeki, mutfak perdesi ve halısı tutuştu.

5 Aralık 1988 tarihli **Edirne** mahalli gazetesi ise, şehirdeki "esrarengiz yangınların sırrına açıklık" getirdikleri

ni ifade ederek, özetle şunları yazıyor:

"On üç yaşındaki **Halil Sarı** adlı çocukta kilitlenen esrarengiz yangınlara bilimsel açıklama yapılamadı. Edirne Gazetesi Araştırma Ekibi, bu olayların geçtiği evde, misafir kalınan evlerde ve hocaya götürülüp de, hocanın çocuğu okuduğu esnada tuvaletin yanmaya başladığı evde incelemelerde bulundu. Yanan yerler ve eşyaların dışında, alevlerin başka bir eşyaya sırayet etmediği görüldü."

"... Yangınların genellikle belirli bir alanda sınırlanması, **bedensiz varlıkların** ve **enerji transferlerinin** etkisini akla getiriyor. Bilimsel araştırmalarda, nesnelere enerji yüklenmesi olayının deneysel düzeyde kanıtlandığı biliniyor. O zaman 'Yanan Ev' olayı bu açıdan değerlendirilebilir. Bir cisim üzerinde 'Eşikdeğer' adı verilen ısı dengesi aşıldığı anda, bir ateşin ya da yangının başlaması için elverişli koşullar doğabilir. İşte 'Eşikdeğer' denilen ısı dengesini, yangınların çıkmasından önce kendisini rahatsız hisseden **çocuktaki** aramak gerekir."

Aynı gazetenin 6 Aralık tarihli nüshasında, yangınları Halil Sarı'nın çıkardığı yazıyor. (Ancak, Edirne seyahatimizde, gazete yöneticileri, bu yayın üzerine halktan şikâyetler aldıklarını, neden bir gün önce olayı gayet güzel açıklarken, şimdi ört-bas edercesine, olayın sıradan hâle getirildiğini sorduklarını ifade etmiştir.)

M.T. ve İ.A Derneği Ekibi İş Başında

7 Aralık 1988 Çarşamba günü ekibimiz yola koyuldu. Gerekli adresleri gazetelerden temin ettik. Olayla yakından ilgilenen kişilerle görüşüp, size en sağlıklı bilgiyi aktaracağız.

Edirne'de ilk uğradığımız yer semt karakolu oldu. Polislin, gerekli incelemeyi yapmış, sorgulamaları bitirmiş ve dosyayı kapatmış olduğunu öğrendik.

Daha sonra, yangın olayının odak noktası olarak gördüğümüz Halil Sarı'nın öğrenim gördüğü 1. Murat Lisesi'ne gittik. Okulun müdür muavini Talat Kuru, sorumluz üzerine, çocukta herhangi bir davranış bozukluğu görmediklerini, kendisini okulun rehberlik servisine göndermediklerini belirtti. Halil Sarı okulda değildi.

1. Murat Lisesi'nde, Halil Sarı'nın okul arkadaşı ve apartman komşusu on iki yaşındaki Ayşe Yılmaz şunları söyledi:

"Halil'in aynı apartmanda oturan arkadaşıyım. Yanma olayları bazen onun bulunduğu, bazen de bulunmadığı zamanlar çıkıyor. Kendisi, davranışları olumlu, normal bir arkadaştır. Bu yanma olayları sırasında odalarının duvarında bir adam resmi görüldü. Zaten bunun fotoğrafı Hürriyet gazetesinde çıktı. Haliller geçenlerde bize misafirliğe geldiler. Pazartesi sabahı (5/Aralık/1988) akli dengesinin yerinde olup

Duvardaki is lekesi

olmadığını kontrol ettirmek için İstanbul'a götürdüler onu."

İncelemelerimizi sürdürmek üzere, yangın olaylarının geçtiği Balıkpazarı semtine hareket ettik.

Apartment Komşuları ve Mal Sahibi

OLAYIN geçtiği Fırın Sokak'taki Şenveli Apartmanı civarında bir vatandaşla soruyoruz:

Ruh ve Madde (RM) - "Yangın olayları hakkında bilgi verir misiniz?"

- "Sarı ailesi, Cumartesi gecesi yakındaki akrabalarına gidiyor. Evlerine döndüklerinde gardırobun yandığını görüyorlar. O sönüyor, bakıyorlar ki, bu sefer yatak odasında yorganlar, çarşaf lar yanıyor."

Sarı ailesinin oturduğu Şenveli Apartmanı'ndaki bir komşuları olayı yakından izleyenlerden biri.

RM - "Yangınlarla ilgili

Ayşe YILMAZ
arkadaşımız Selman GERÇEKSEVER ile

**Yangınlara sahne olan
Şenveli Apartmanı**

bize neler söyleyebilirsiniz?"

- "Sarı ailesinin üst katta yatakları yandı. TEK'den gelip cereyanı kestiler, tüpler dışarı çıktı. Saat 2.30'da, bu sefer banyodaki havlu tutuştu."

RM- "Etrafta kibrit var mıydı?"

- "Hayır. Çoluk çocuk, 'Banyo yanıyor baba!' diyor. Baba, yangını söndürmek için banyoya koşuyor. Baba: 'Elimi bir attım, elim havada kaldı, geriye çekemedim. Bir an elimi çektiğimde, duvarda resme benzer bir şey çıktı. Duvarda, ateşle beraber bir insan kafası gördüm.' diyor. Daha sonra biz de çıkıp baktık, duvarda hakikaten insan resmi vardı. Hürriyet gazetesi resmini çekip bastı."

RM - "Nerede görüldü o resim?"

- "Banyonun duvarında. Ondan sonra Emniyet Amiri filân geldi.

Yangınla alakası yok diye cereyanları açtılar. 'Birisi yapmasın, dikkat edin.' dedi. O gece itfaiyeciler nöbet bekledi. Ertesi sabah balkondan sarkan ıslak halı yanıyor, itfaiyeci söndürdü onu."

RM - "Devamlı ıslak eşyalar mı yanıyor?"

- "Evet. Tabii hemen evden taşındılar. İki gün evvel de yan daire taşınmıştı zaten. Onlarda da öyle yangın çıktı. Biz hâlâ taşınmadık. Çaramba günü (30 Kasım 1988) evde oturuyorum, bir feryat. Çıktık, baktık. Bunlar konu-komşu salon-dalar. Koltuk, masa tutuşmuş alev alev. Masanın üstünde naylon şeyler var, onlar yanıyor. Söndürdük. Dikkat ettiğim bir husus da, sıcak yerde hiç yangın çıkmıyor. Neresi serin, neresi ıslak hep orada. Kalorifer de yok zaten. Neyse, bunlar te-laşla eşyaları camdan atmaya başladılar. Arkadaşlara diyorum ki: 'Sıra bize geldi galiba.' Ama onlar çıktuktan sonra yangın olmadı."

RM - "Böylece bu apartmanda kaç daire yandı?"

- "Üç. Önce yan komşuda başladı, sonra kendi evine (Sarı ailesini kastediyor), daha sonra aşağı kata geçti. Yan komşu evi terk edene kadar yangınlar devam etti. Onlar çıktı, bu daireye atladı. Sonra alt daireye geçti. Zaten alt dairedekiler, o gün eşyaları toplayıp apartopar gittiler. Akşam altıda her şeyi taşıdılar, yalnız ortada kalan birkaç gazete parçası itfaiyecinin gözünün önünde yanıyor. Adam bunu görmüş, 'donakaldım' diyor."

RM - "Toplam kaç vaka oldu?"

- "Yan tarafta dört, üst tarafta dört, aşağıda bir, bir de gazete yandı; toplam on olay oldu."

RM - "Halının yandığını, gazetenin tutuştuğunu gören itfaiyeciyi nerede bulabiliriz?"

- "İtfaiye Müdürlüğü'nde."

Bir başka komşu:

- "Ben başta gazdan yanıyor dedim ve tüpleri çıkarttırdım. Mağnezyum fosfat gibi bir şey olabilir dedim. Fakat baktım, olaylar yön değiştirdi. Bunu yapan bence ya çocuk, ya da annesi."

RM - "Ama çocukla anne ortada yokken, itfaiyecinin gözü önünde gazete yanmış!"

- "Tamam, yanabilir, normaldir(!)."

RM - "Islak tüller, ıslak halı yanmış. Mantıklı olalım, nasıl yanabilir?"

- "Düşündük, taşındık, pek bir şey yok. Maddeleri inceleyip, analiz ederler ve bir rapor verirler dedik, ama hiç bir bilimsel açıklama yapılmadı. Maalesef, bizi bu konuda aydınlatmadılar. Bu olay sabotajsa, çok plânlı yapıyor."

RM - "Niye sabotaj olsun? Ev sahibinin ne amacı olabilir, evinin ticarî değeri düştü. Diğerleri ise yersiz, yurtsuz kaldı."

- "Ama bunun bir açıklaması olmalı."

RM - "Var tabii. Ama bize açık bilgi verin ki, biz size bunun açıklamasını yapalım. Bu yangının, sizin bildiğiniz fizikî ve kimyevî maddelerle alâkası yoktur. Bunlar sadece Türkiye'de değil, Dünya'nın birçok yerinde sık sık vuku bulan olaylardır. Bu, tamamen ruhsal bir olaydır. Yeni değildir. Adamın fanilası kalır, bütün elbiseleri yanar. Nasıl izah edersiniz?"

Sebebi henüz açıklanmayan yangınların çıktığı Şenveli Apartmanı'nın sahibi Rıza Bey ile görüşüyoruz.

RM - "İyi günler. Biz İstanbul'dan, M.T. ve İ.A. Derneği'nden geliyoruz. Bu yangın olayı basit bir olay değil. İşin içinde hile yok. Bu, tamamen ruhsal, metapsişik bir olaydır."

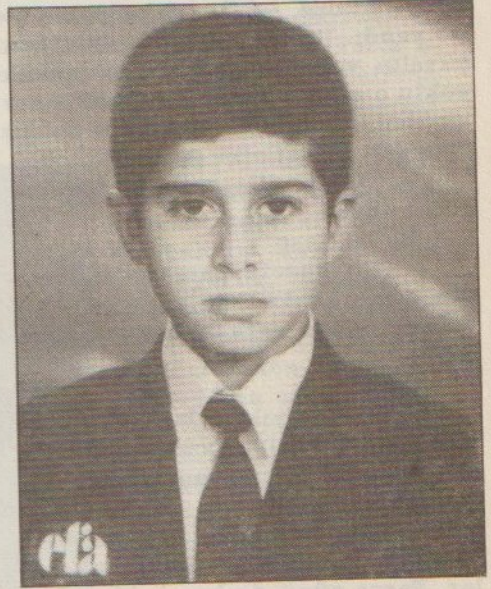
- "Nasıl?"

RM - "Bu, parapsikolojik bir olay-

dır, ilmi bir olaydır."

- "Ben anlamam."

RM - "Biz o çocukla görüşmek istiyoruz. O çocuk medyom tabiatlıdır. O farkında olmadan, hiç bir şuurlu faaliyette bulunmadan, onun etkisiyle bir takım olaylar meydana gelebilir. Çocuk fiilen burada olmasa da, yangın çıkabilir. Bu yangınların kibritle, cinlerle alâkası yoktur. Dünya'nın pek çok yerinde bu olaylar olur. Hatta öyle ki, elbiseleriniz yanar, size bir şey olmaz. Bu, tamamen ruhanî bir olaydır."

Halil SARI

- "Gerçek mi? Cumartesi günü TV ekibi geldi. Kendi çaplarında araştırma yaptılar."

RM - "Acaba çocuğu nerede bulabiliriz? Okulunda yok. Karakolla da işi bitmiş."

- "Bilmiyorum. Markette duydum. Galiba polis onu İstanbul'a götürmüş."

RM - "O çocuğun polisle, hastahaneyle alâkası yok. O, bizim gibi bu tip çalışma yapanların konusudur. Özel

olarak çalışılacak, yetiştirilecek bir insandır. İçerinin resimlerini çekebilir miyiz?"

Mal sahibi resim çekilmesine izin vermedi. Olay yüzünden sıkıntılı anlar geçirmişti. İş, bir an önce kapansın istiyordu.

- "... Bıktım artık. Burası on beş gün bütün Edirne'yi, belki Türkiye'yi meşgul etti. Gece gündüz, polis, itfaiye nöbet tuttu."

RM - "Islak süngerin yandığı doğru mu?"

- "Tabii, tabii... daha çok şeyler yandı. İtfaiye eri nöbet tutarken çuvalın yandığını söyledi. O çocuk yoktu o sırada. Böyle olur mu?"

RM - "Olur. Çocuğun orada bulunması şart değil. Çocuk nerede?"

- "Onları ailece Balta Oteli'ne götürmüşler."

Bir başkası:

- "Bir gazete parçası itfaiyecinin gözünün önünde yanıyor. Ayrıca balkondan sarkan bir şey tutuyor."

Diğeri:

- "Çocuğa yıkıyorlar suçu."

RM - "O küçük çocuk korkmuştur artık. Hiç itfaiyecinin yanında, göz göre göre, yapamaz."

- "Biz yangından çok insanlardan bıktık. Gelip saatlerce bakıyorlar. Pazar günü de karakoldan bekçiyle beraber Ankara'da üniversite hocası olduğunu söyleyen biri geldi."

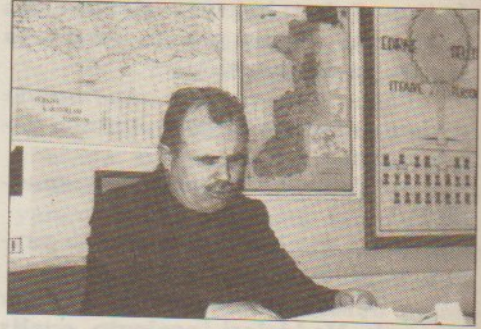
Mal sahibi Rıza beyden pek malumat alamadık.

İtfaiyeciler Ne Diyor?

ŞENVELİ Apartmanı sakinleri ve komşularla görüştüğten sonra, Edirne İtfaiye Müdürlüğü'ne gittik.

RM - "Biz M.T. ve İ.A. Derneği'nden geliyoruz. Ruhsal konuları araştırırız. Edirne'deki yangın olaylarını duyduk ve

yerinde incelemek istedik. Açıklamayı, RUH ve MADDE Dergisi'nin Ocak sayısında yapacağız. Olayın nasıl geliştiğini sizlerden öğrenmek istiyoruz."

İtfaiye Müdürü Hayati KAMIŞ

- "Bizim, itfaiyeci olarak bildiğimiz, yangın olayında oksijen yanar..."

RM - "Tamam, fakat öyle olaylar vardır ki, evin sadece madeni kısımları muazzam ısınıyor. Ama sadece madeni kısmı. Elinizi tutar tutmaz, yapışıp kalıyor. Düşünebiliyor musunuz? Örneğin şu kapının yalnız menteşeleri ve sapı ısınıyor. Buna bir açıklama getirmek lazım. Zira bu olaylar, fizikle, kimyayla, atmosferle açıklanmaz; çok değişik olaylardır ve bunlar bizim konularımızla alakalıdır."

- "Bir açıklama gelirse seviniyoruz. Biz de aydınlanmış oluruz."

RM - "Daha önce olayı sizin ağzınızdan öğrenmek istiyoruz. Örneğin balkondan sarkan ıslak bir halı tutuşmuş mudur? Bilgi verirseniz, seviniyoruz."

- "28/11/1988 günü saat 19.30 civarında bize bir ihbar geliyor. Ekibimiz hemen Şenveli Apartmanı'na gidiyor. Sünger yatağın yandığını görüyoruz. Ev sakinleri tarafından söndürülmüş. Aynı gün 22.30'da gene bir olay oluyor. Bu sefer bir kanepenin ön cephesinde, 25-30 santim civarında bir yanık

görüyoruz. Ama biz, yandığına şahit değiliz. Biz gidene kadar gene yangını söndürüyorlar. 29/11/1988, Salı günü saat 00.45'de gene aynı yerde, banyonun rafının ve perdele-
rinin tutuştuğu ileri sürülerek çağrılıyor. Ve olayın doğruluğu görülüyor. Yanımızda parlama, yanma olmuyor. 29/11/1988 günü de olaylar tekrarlıyor. Sepet içerisindeki eşyaların tutuştuğu bildiriliyor. Eşyalar sepette kendiliğinden ateş alıyor. Aynı gün saat 12.30'da, balkondaki kilimin tutuştuğu görüldü. Kilim ıslak."

RM - "İşin can damarı burası. Bu olayı anlatır mısınız? Çünkü burada hile hurda olmaz."

Tutuşan örtüden geri kalan kısmı

- "Valla, biz binayı gözetim altında tutuyorduk. Ve camdan baktığımda kilimin yanmaya başladığını gördüm. Önce buhar şeklinde başladı."

RM - "Yani, sanki bir ısı odaklanması gibi oluyor. Önce buharlaşma meydana geliyor, sonra halı tutuşuyor. Öyle mi?"

- "Önce halıdan buhar çıktı. Sonra, sanki elektrik kaynağı yapar gibi ses çıkararak, cızırtılı bir şekilde yanmaya başladı."

RM - "Halıyla sizin aranızdaki mesafe ne kadardı?"

- "Aşağı yukarı iki metre filân."

RM - "Balkonda kimse var mıydı?"

- "Hayır. Halı ise, ıslak ve nemliydi."

Yangın olayları, ardı arkası kesilmeden sürüyor.

- "... 30/11/1988 Çarşamba günü saat 15.15'de, ev sahiplerinin ifadesine göre bir naylon çantanın içindeki eşyalar tutuşuyor. Bütün bu olaylar Şenveli Apartmanı'nın üçüncü katında, Fevzi Sarı'nın oturduğu dairede oluyor. O katta oturan Fevzi Sarı ve diğer dairede oturan Tamer Yılmaz, eşyalarını taşıdılar.

30/11/1988 günü saat 15.25 15.30 civarında, ikinci kattaki Cemal Mayruk'un dairesinden çağrılıyor. Masanın üzerindeki örtü tutuşmuş. Olay yerine gidiyorum. Olay, içinden çıkılmaz hâlde. Ama mutlaka bilimsel açıklaması olmalı. Ben rivayetlere, babalara inanmıyorum. Olayla, Belediye Başkanı, Vali, çok yönlü olarak ilgileniyor. Zaten bu olaylardan sonra nöbet tutmaya başladık. Evi gözetime aldık. Giren, çıkan

herkes kontrol altına alındı. 1/12/1988'de sabah 7.20 sularında, nöbetçiler dairenin döşemesinde bırakılan bir gazetenin tutuştuğunu bildiriyorlar. Olay yerine gidiyorum. Gazetenin kendi kendine tutuştuğu ifadesi veriliyor. Bu arada, Sarı ailesi, Arifpaşa Caddesi'nde bir eve taşındı. Bu son olayı değerlendirirken, o evde oturanlar geldiler, orada da bir yangın olayı olduğunu söylediler. Gittik ve gerçekten de, bir koltukta bir karış ka-

dar yanma emaresine rastladık. Yangını ilk görenler, hep çocukla annesi. Fevzi Sarı'nın evinde onlar vardı. (Fevzi Sarı'nın eşi ve çocuğu.) Alt katta, Cemal Mayruk'un evinde çıkan yangında da ikisi vardı. Taşındıktan sonra o evdeki yangında da gene onlar vardı. Onların olmadığı yerde böyle bir vaka zuhur etmiyor."

RM - "Kadın ve çocuk tıbbi bir kontrolden geçip de akli bir rahatsızlıkları yoksa, yangın çıkartmaktan amaçları ne olabilir?"

- "Yangının olması için ısı, yanıcı madde ve oksijen olmalı. Olayı araştırıyoruz. Bence, insan unsuru söz konusu. Ama kim ve niçin? İşte burada polislin görevi başlar."

RM - "Ama polis dosyayı kapatmasını söylüyor."

- "Bilemiyorum. Ama yangın ya kimyasal yolla, ya da ateşle çıkarılır. Mantıklı bir sebep bulunacaktır."

RM - "Demek ki, size göre oksijen var, yanan madde var, ama tutuşturucu madde yok. Oysa muhakkak bir aracı lazım. O yangını bir şey başlatmış olmalı."

- "Yanan masa örtüsünden birkaç parçayı Trakya Üniversitesi'ne gönderdik. Kumaşın yapısında parlayıcı bir madde olup olmadığını incelediler. Ama ben buna mantıken inanmıyordum. Öyle binlerce örtü var piyasada. Yansa, onlar da yanardı. Nitekim, Üniversite'den gelen cevapta, kumaş dokusunda parlayıcı bir maddeye rastlanmadığı bildirildi."

Yanan masa örtüsünü gördük ve inceledik. Bilimsel rapora göre, ne üzerine yanıcı bir şey sürülmüştü, ne de kumaşın yapısında parlayıcı bir madde vardı. Yani örtü insan eliyle yanmamıştı. Olayın ruhsal kaynaklı olduğu giderek belirginleşiyordu. Yanan masa

İtfaiye Müdürü, örtünün yanma sebebini haklı olarak bulamadı.

örtüsü, itfaiyenin ifadesine göre, sarkarak yerdeki başka bir beze değmektedir. Işın ilginç yanı, masa örtüsünde yanıklar olmasına rağmen, onun temas ettiği öteki bezde hiç bir yanık izi yok. Örtü yerdeki bezin üzerinde; örtü yanıyor, bez yanmıyor. Açıktır ki, bunlar mutad fizik kuralına uygun değildir. Bunlar, süper fizik, hiper fizik olaylardır.

RM - "Çok isabetli gözlemler yapmışsınız. 'Nereye gitsek, o ana-oğulu görüyoruz.' dediniz. Yangın insan eliyle çıkmamıştır, ama o ana-oğulun ruhsal gücü (manyetik gücü, psişik gücü) bir araya geldiğinde bir konsantrasyona sebep olabilir. Bunlar yeryüzünde çok olmuştur. Yegâne izah budur, ama bu da, sizin aradığınız akademik izah değildir. Çünkü insanlar bu konuyu az biliyor."

- "Böyle bir güç oluşacağına ben de katılabilirim. Merak ettiğim husus, neden ben yanlarındayken böyle bir konsantrasyona girmediler?"

RM - "Girebilirler. Ayrıca şu husus var: Anne-oğulun, her zaman o yangın çıkan mahalde bulunmaları da şart değildir. Yangın bitişik odada da olur, komşuda da olur. Yanma olaylarında, onların bedenlerinden çıkan o enerji kullanılır. Hiç farkına bile varmazlar, enerji kendiliğinden odaklanır."

- "O hâlde, anne ve çocuğu ayrı tutmak gerekecek."

RM - "Bakın, o mümkündür."

- "O hâlde ne yapmak lâzım?"

RM - "İşte biz de o anne ile oğulu görüp kendi metotlarımıza göre anlamak istiyoruz. Onlara, yangınla ilgili olmayan, kişilikleriyle alakalı sorular soracağız. Onlar psişik insanlar, normal insanlardan farklılar."

- "Çocuk benim oğlumun sınıf arkadaşı. 'Suya taş atamayan bir çocuktur.' dedi."

RM - "Yani, bu kadar pasif, çekingen bir çocuk mu kibrit çakacak ya da magnezyumla yangın çıkaracak?"

- "Yangınlarda zarar hiç denecek kadar az. Ama sebebi henüz keşfedemedik. Sadece olayı yangın tekniği açısından değil, bir dedektif gibi de anlamak lâzım. Bize ışık tutacak bilinmeyen nedenleri ortaya çıkarmamız lâzım. Belki de ev sahibi kiracıları çıkarmak mı istiyor ve bu olaylara sebep oluyor."

RM - "Zannetmiyoruz. Ev sahibiyile görüştük. Seksen yaşında bir adam ve perişan durumda. Sarı ailesinin taşındığı evin adresini temin edebilir miyiz? Yangın olayı zannederiz artık kapanmıştır; biz onlara daha değişik sorular soracağız."

Bu arada 5 ve 6 Aralık tarihli Edirne mahallî gazetesi okundu.

RM - "Olayı en otantik şekilde sizden öğrendik. Bizim için en önemlisi, ıslak bir halinin ateş almasıydı. Bu olay literatüre geçecektir. 6 Aralık tarihli Edirne mahallî gazetesi, çocuğun üzerinde kibrit bulunduğunu yazıyor. Ama öyle olsaydı, siz söylediniz. Ama 5 Aralık'ta, aynı gazete gayet isabetli yorumda bulunmuş."

Bundan sonraki hedefimiz Edirne mahallî gazetesi.

Edirne Mahallî Gazetesi: İki Görüş Var

RM - "5 Aralık tarihli gazetenizde sadece yangın olaylarıyla ilgili haber değil, yorum da vardı. Acaba bu yorumu neye göre yaptınız?"

- "Kamuoyunda iki görüş çıktı. Biri batıl inanca dayanıyordu. Olayı yatırlara, babalara bağlıyorlardı. Binaya yaklaşmaya korkanlar da vardı. Diğer görüş ise, çocuğun fizik yapışındaki bir yüklenmeden bahsediyordu. Yani biri inanca, diğeri bilime dayalı iki yaklaşım vardı. Profesöründen teknik elemanına; valisinden polisine, itfaiyesine kadar herkes çok yakından ilgilendi. Bizim yaptığımız, halkın iki görüşünü yansıtmak oldu, onlara tercüman olduk."

"RM - "Size ne gibi olaylar intikal etti?"

- "İçi su dolu plâstik şişe yanmış. Duvarda asılı poşet, naylon önlük yanmış. Ve yangın başka eşyalara sirayet etmiyor. İtfaiye gelene kadar da olay bitiyor. Yani yangının sönmesi için kimse müdahale etmiyor."

RM - "Bu olaylar esnasında duvarda, kara kalemle yapılmış gibi bir insan silüeti belirmiş mi?"

- "Onu babası görüyor. Hürriyet resmini basmıştı."

Sorumuzu başka bir yetkiliye daha sorduk:

RM - "Efendim, büyük ilgi çeken yangın olayları size nasıl intikal etti?"

- "Biz olayı ertesi gün öğrendik ve haberi 'Esrarengiz Yangın' başlığı ile kısa geçtik. Zira İtfaiye Müdürlüğü'nün verdiği bilgiye göre, yangın sebebi belli değildi. Sonra beklemede kaldık. Daha sonra, 'Edirne'deki Esrarengiz Yangınların Sırrı Çözüldü' başlığıyla olayı ço-

Devamı S.'40'da

KENDİLİĞİNDEN YANAN İNSANLAR

KENDİLİĞİNDEN yanma olur mu demeyin! Oluyor. İnsanlar, durup dururken meşale gibi yanıyorlar. Dünyamızdaki gizemli olayların belki de en ilginç, bazı kimselerin ortada hiç bir neden yokken, için için yanmalarıdır. Vücut birkaç saniye ya da dakika gibi pek kısa bir zamanda, içinden, bazen de dıştan değişikliğe -tutuşmaya- başlıyor ve zavallı kurban bir anda kömür -toz- yığını hâline geliyor.

ORTAK ÖZELLİKLER

Kendi kendine çıra gibi yanan kişiler incelendiğinde, ortak birkaç nokta göze çarpıyor, bunlar:

- 1 - Çoğunlukla, yanlış içten başlıyor.
- 2 - Giysiler pek etkilenmiyor.
- 3 - Çevre, yangından (maddî olarak binanın yanması gibi) zarar görmüyor.
- 4 - Isı en az 2000 derecede olmak zorunda ki, kemikler çoğu zaman erimiş bulunuyor.
- 5 - Yananların çoğu, orta yaşın üstünde olan kişilerden oluşuyor.
- 6 - Kurbanların çoğu, yardım bile isteyemiyor.
- 7 - Yanan kişilerin hepsi, normal, sade, kendi hâlinde insanlar.

Kendi kendine yanma olaylarının sebeplerine eğilmeden literatüre geçmiş birkaç olayı inceleyelim:

ABD'de yaşayan Dr. Richard Reeser, annesi bayan Reeser'i, 1 Temmuz 1951 günü Florida'daki Saint Petersburg kasaba-

sında, Carpenter çiftinin evinde kiralamış bulunduğu pansiyon odasında bırakıp, iyi akşamlar dileyerek ayrıldı. O akşam doktor gittikten biraz sonra Carpenter çifti yaşlı kadına uğrayıp sohbet ettiler. Carpenterlar altmış sekiz yaşındaki bayan Reeser'den ayrılırken, yaşlı kadın sabahlığını giymiş ve ayağında da terlikler bulunuyordu. Sabahleyin, yani 2 Temmuz 1951'de, ev sahibi bayan Carpenter mutat olarak yapmakta olduğu gibi, kahvaltılarını hazırladı ve bayan Reeser'i de kahvaltıya çağırmak üzere yukarı, odaya çıktı. Seslendi. Cevap alamayınca da kapının madenî koluna dokundu. Büyük bir çılgılık atarak elini geri çekti. Eli feci şekilde yanmıştı ve koşarak yakındaki bir inşaatta çalışan işçileri durumdan haberdar etti. İşçiler kapıyı açmak için kırmak zorunda kaldılar. İçerideki görünen durum halen daha tam manasıyla açıklanabilmiş değil.

Penceresi açıktı ve eskiden koltuk bulunan yerde, bayan Reeser ve koltuğun arta kalan parçalarının dumanı tütüyordu.

Olaya polisler hemen el koydu. İtfaiyeden, sigorta şirketinden kişilerle birlikte doktorlar da katıldı. Uzmanlar heyetinin tüm donelere, ipuçlarına bakıp yürüttükleri araştırmalar neticesinde ortaya ilginç sonuçlar çıktı. 80 kiloluk bayan Reeser'den geriye kalanlar beş, altı kilo civarında olan küllerdi. Koltuktan geriye kalanlar ise yalnız madenî aksamlardı.

Odanın duvarları hâlâ sıcaktı ve yerden, koltuk seviyesinden başlayan du-

man ve is tavana kadar ulaşıyordu. Sıcaklık nedeniyle koltuktan birkaç metre uzaktaki ayna çatlamış, kenardaki mumlar erimişti. Odanın her kenarında yüksek ısının bıraktığı izler vardı. Ama işin ilginç tarafı koltuğun yanındaki mobilyalara hiç bir şey olmamıştı. Uzmanların dikkatini iki şey çekti: Koltuğun altındaki halıda minik bir daire şeklinde yanık izi vardı. Eriyen elektrik kabloları yüzünden sigortalar atmış ve saat, dört yirmide durmuştu.

Bu eldeki ipuçlarından hiç kimse bir sonuç çıkaramadı. Sigorta müfettişi, kadının canlı canlı yanmış olduğunu kabulle yetindi. Bu kabulle de meslek hayatının en ilginç olayını yaşadığını itiraf etti. Wilton Fergman adlı profesör ise raporunda, ömründe ısı etkisiyle bu kadar deforme olmuş bir iskelet görmediğini ve şimdiye kadar karşılaştığı en gizemli olayın bu olduğunu belirtmişti.

Bütün uzmanlar grubu sonuçta, bu tür bir yanmada en az 2000 derecelik bir ısıya gerek olduğu konusunda fikir birliğine vardılar. Sonuç ortada idi; ama bu sonucu doğuran neden ortada yoktu.

Şimdi aktaracağımız olay ise giysilerini hiç etkilemeyen bir ateş tarafından adamakıllı yanarak, kalp yetersizliği yüzünden ölen J. Temple Thurston'a ait. Bu ceset, saat sabahın üçünde bulunduğu dairede tamamıyla giyinikti. Thurston o sırada yemek yemiyormuş. Okuduğuna dair bir belirti de yok. Resmî soruşturmanın yorumuna göre, sabahın saat üçünde uyanık ve giysili bir hâlde oluşu acayip bir durumdu. Resmî soruşturmanın yargısı, iç çekilen duman yüzünden kalp zayıflaması ile gelen ölümdü. Yanıklar geniş kırmızı lekeler hâlinde uylukların ve ayakların aşağı kısımlarındaydı. Sanki ayakta bir sırtığı

bağlanmış da, ayakları yanmış gibiydi. Oysa Thurston'un odasında hiç bir şey yanmamıştı. Yanarak kömür hâline gelmiş giysi parçaları gibi şeyler bulunamamıştı. Saat üç dolaylarında, Thurston, evin bir yerindeki bir ateş yüzünden uyanmış, odasından çıkmış, yanmış, kendi odasına dönmüş ve giyinmiş, sonra da ölmüştü.

İtfaiye görevlilerine göre, evdeki yangın anlaşılabilir bir sebepten çıkmıştı. Şüpheli ölüm vakalarını kontrol eden memura göre ise, yanmamış giysiler içinde yanmış bir ceset vardı. İtfaiye görevlileri Hawey Malikânesi'ne girdiklerinde, ateşi Thurston'un odasının çıkışında buldular. Ateş ne şöminenin ne de elektrik tellerinin yakınındaydı; ne bir kundaklama ne de soygun emaresi vardı. Thurston'un saati ve ceplerindeki para duruyordu.

BAŞKA ÖRNEKLER

13 Mayıs 1907'de Dinapore yakınında Manner kasabesindeki bir kadının vücudu alev alev yanmış, fakat elbiselerine hiç bir şey olmamıştı. İki polis, cesedi, etrafta hiç bir yangın izi bulunmayan bir odada bulmuştu. Ve yanmamış giysileri içinde için için yanan cesedi, Magistrate bölgesine götürmüşlerdi.

28 Ocak 1907'de, Toronto'da Albert Houck, karısının cesedini masanın üzerinde ve kül hâline gelmiş olarak buldu. Ne evin herhangi bir yerinde, ne de masada ateş izi vardı.

28 Şubat 1905'de, Kuzey İngiltere Blyth bölgesinde yetmiş yedi yaşındaki Barbara Bell'in cesedini buldular. Tanınmasına imkân bulunmayan durumdaki cesetten hâlâ duman çıkmaktaydı. Ama yattığı yatakta en küçük bir yanık izi bile yoktu.

KENDİLİĞİNDEN YANMA OLAYLARININ AÇIKLAMASI

HİÇ kuşkusuz sebepsiz sonuç olmaz. İnsan, eşya ve olaylarda meydana gelen her türlü değişim, bir etkenin mevcudiyetini gerektirir. Fenomen âlemindeki her oluşum, gelişme, değişme ya da yozlaşma, bilsek de, bilmesek de, bir ya da birden fazla faktörü, yani sebebi takiben meydana gelir. Eliniz yanmıştır, çünkü ateşe değdirmişsinizdir; cam kırılmıştır, çünkü taş atılmıştır.

Birçok olayın sebebi akla, mantığa, tecrübeye, bilimsel verilere, yani elde mevcut bilgiye dayanarak kolayca açıklanmasına rağmen, bazı olayların meydana geliş sebeplerini ya kısmen belirleyebiliriz ya da o sebepler bizim için meçhuldür. Ama sebebin bilgi yetersizliğinden dolayı tespit edilememesi, sebep yoktur anlamına gelmez. Bu durumda en uygun yaklaşım, en ahlâkî ve samimî tutum, susmak, bilgisizliğimizi kabul etmek ve aynı zamanda konu üzerinde düşünmek ve araştırmaktır. Sebebin bilemediğimiz olaylara tamamen ilgisiz kalmak, umursamamak; olayları görmezlikten gelmek, inkâr etmek ya da tamamen uydurma yorumlarda bulunmak, "laf ola" kabilinden konuşmak insana yakışmaz.

Her Olayın Sebebi Vardır

KENDİLİĞİNDEN yanma olayları ya da pirotik olaylar da, hiç şüphesiz bir sebebe dayanır. Ama işte o sebep, ancak ve ancak klâsik bilginin, katı ve dar bir bilimsel anlayışın ve de hurafelerin ötesinde aranmalıdır. Ortada yakıcı bir kaynak yokken, organik ya da sentetik yapıdaki eşyalar ve insanlar gayri tabiî bir şekilde yanıyorlar. Görünürde yanmaya sebep olacak hiç bir unsur yok. Dahası, yanma tarzları hiç de mutad bilginimize uymuyor. Bu tip olaylar karşısında çeşitli tepkiler görülüyor: Kimi oralı bile olmuyor ve gayet duyarsız kalıyor. Kimi sebebi cinlere, perilere, esrarengiz güçlere bağlayarak gayet ilkel bir tutum sergiliyor. Kimi bilim adamı hüviyetini benimseyenler de, statik elektrik vs. gibi, alâkasız yorumlarda bulunuyorlar.

Bu Olaylar Telekinetiktir

PIROTİK olaylar, yani kendiliğinden yanma olaylarının esası **Telekinezi**'ye dayanır. Yunanca **Tele**, uzak, uzaktan ve **Kinesis**, hareket anlamına gelir. Yani uzaktan hareket demektir. Metapsişik anlamda, süje ve medyomların eşyaları elle veya başka bir maddesel araç olmadan, uzaktan hareket ettirmeleri olayına denir. Özellikle fiziksel medyomluk sahasında ele alınır. Ve fiziksel yeteneği olan medyomların belirgin niteliğidir.

Telekinezi olayları çok çeşitlidir. Uri Geller'in, çatal, bıçak gibi madenî eşyaları uzaktan büktebildiğini duymuşsunuzdur. İşte kendiliğinden (Buradaki kendiliğinden kelimesi sebepsiz ya da kendi marifetiyle meydana gelmek anlamında değildir.) yanma olayları da bu fasıldan olaylardır. Eski araştırmacıların sebebi bilinmeyen, etkeni gizli olan hareketler için kullandıkları **Kriptokinezi** terimi, Telekinezi'nin bir başka adıdır. Parapsikologlar ise **Psikokinezi** terimini kullanırlar. Fakat Telekinezi terimi, olayın mana ve ruhuna daha uygundur.

Pirotik olayların da Telekinetik bir etki sonucunda meydana geldiğini belirttik, fakat

bu etki, kütlenin tümünü etkileyip cismi hareket ettirme tarzında değil, **moleküler** seviyededir. Yani uzaktan etkileme, cismin bütününe değil de, o cismin maddesinin moleküllerine yoğunlaştırılmıştır. Moleküllerin harekete geçirilmesi, hızlanması ve diğer moleküllerle sürtünmesi sonucunda ortaya büyük bir ısı çıkar. Yani moleküler sürtünme sonucu ortaya çıkan bu ısının belli bir yoğunluk kazanıp fizikî yasalara uygun olarak belli bir ısı derecesine ulaşması da gerekir. Hemen ilâve edelim: Bir çok şifacı medyomun ellerinin teması sonucunda hasta bölgede aşırı bir iç sıcaklık artışı hissedildiği gibi, bu sıcaklık periferik (yüzeyde) olarak tespit edilebilir. Yani bir ısıölçer, derideki o bölgenin sıcaklığını, diğer bölgelerden daha fazla gösterir. Söz konusu pirotik olaylarda ise bu konu tamamen objektifleşmiş durumdadır, yanma olayı başlamıştır.

Birçok pirotik olayda yanma mevzi (bölgesel) olmaktadır. Normal olarak beklenen, yangının yayılarak o eşyanın tümünün yanması ya da etrafındaki diğer eşyalara da sıçramasıdır. Oysa öyle olmuyor. Yanmalar belli bir alan içerisinde cereyan ediyor. Bunun sebebi, pirotik olaylarda, normal yanma olaylarında söz konusu olmayan bir ısı alanının teşkil etmesidir. Yani moleküler harekete bağlı olarak sınırları belli bir bölge tanımlanmakta ve yanma o bölgede izole vaziyette kalmaktadır. Elbise yanıyor, insan yanmıyor; kitabın üç sayfası yanıyor, kitap sağlam kalıyor; halı yanıyor, döşeme sağlam kalıyor vb. gibi. Dahası, eşyanın ıslak oluşu, yanma olayının başlamasına engel teşkil etmiyor. O moleküler hareketin yarattığı ısı, yükselerek yanma olayını meydana getiriyor. Cisim, için için artan bir sıcaklık sonucu tutuşur ve yanar.

Aslında levitasyon, görünmezlik, genişleme - büzülme vs. gibi birçok fenomenlerin esası, daima, moleküler seviyedeki bazı etkilere dayanır. Çekim alanına zıt bir alan ilâvesiyle ağırlık kaybolur (levitasyon); ışığın moleküler seviyedeki etkisine zıt bir alan ilâvesiyle, ışığın yansımadan moleküller arasından geçişiyle cisim görünmez olur; moleküller arası mesafenin azalıp çoğalmasıyla cisim genişler ya da büzülür vs. Dahası, telkin olayı da bu şekilde açıklanabilir. Madde üzerinde moleküler seviyedeki bu etki, bu sefer insan üzerinde **astral** ya da **perispiritual** seviyede yaratılarak telkin olayı gerçekleşir.

İki Yakıcı Etmen

KENDİLİĞİNDEN yanma olaylarında iki etmen rol oynar. Yani pirotik kaynaklar (yakıcılar)iki türdür:

- 1 - Bedenli varlıklar,
- 2 - Bedensiz varlıklar.

Bedenli varlıklar: Yani yaşamakta olan insan, bizler. Bu türden bir Telekinetik gücün kimde ve ne derecede faal olduğunu dıştan bilemeyiz. Bakarsınız, aile içerisinde bir ya da birkaç kişide bu yetenek vardır ve yazımızın başındaki örnekte görüldüğü gibi, hiç sebepsiz yangınlar çıkıverir. Geçen yıllarda sinemalarda "Fire Maker" adlı bir film, abartılmış derecede böyle bir güce sahip küçük bir kızın başından geçenleri anlatmaktaydı. Pirotik olaylarda kişi, tetiği kendisinin çektiğini bilmez ve istemeden, farkına varmadan kendi kendine yanma olayına sebep olur. Bu güç kişide sürekli kalabilir, nadiren ortaya çıkabilir, şiddetlenip zayıflayabilir, yok olabilir ya da hiç belirmeyebilir.

Bedensiz varlıklar: İkinci etmen **dolaylı** olmakla beraber bedensiz varlıklardır. Dolaylı diyoruz, zira bedensiz varlık, doğrudan doğruya maddeyi etkileyemez. Ya ne yapar? Az veya

çok, bu güce sahip olan bir kimseden ya da toplam güçleri yanmayı meydana getirebilecek derecede olan birkaç kişinin güçlerinin bileşkesinden yararlanır. Bir prensibi hiç unutmayalım: Maddenin maddeye etkisi, madde aracılığıyla olur; başka bir ifadeyle, maddeye maddeyle etkide bulunulur. İşte, bir yanma olayına sebep olan bedensiz varlık da, ortamını bulduğu zaman o kişi ya da kişilerin astralini etkiler, ama yangın dolaylı yoldan gene bedenli varlıklar (insanlar) tarafından şoursuzca çıkartılmış olur.

Maddî olmayan bir varlığın (bedensiz varlığın, ruhun) ne maddeye temas etmesi, ne de ondan tesir alması mümkündür. Maddî olmayan, maddî olanı meydana getiremez ve tersi de böyledir. Bu yüzden metapsişik olaylarda her zaman bir mediyatör - aracı varlık -, bir medyum vardır. Bir medyumun şurlu ve şoursuz olarak olaya katılması, tesiri aktarması mümkündür.

Edirne'deki vakada obsesif bir durum yoktur. Burada maksatlı ve şurlu bir hareket söz konusudur. Gayet dikkatli ve ölçülü olarak Bedensiz Varlıklar'ın "uyandırıcı sarsma" görevlerini yerine getirdikleri görülmüştür. Olayın basında yankılanması ve bütün bir Edirne halkının olayın sebebini anlama ve bilme çabası çok dikkate değer bir durumdur.

Pirotik olaylarda yangının mutlaka aracı varlığın (medyumun) bulunduğu yer ve zamanda çıkması şart değildir. Bu tür olayların bizim mekân anlayışımızla alâkası yoktur. Yangın, gene o medyumun aracılığı ile uzakta, başka bir yerde de çıkabilir.

O hâlde pirotik olaylar (kendiliğinden yanma olayları) gizli telekinezi medyumlarının, şurlu katkıları olmadan meydana gelirler. Ve hiç şüphesiz derin araştırmalarla, konunun kapsamlı bir şekilde incelenmesi gerekir. Bilim adamları, süjelerle lâboratuvarlarında çalışarak bu gücü tanımlamalı, geliştirmeli, kontrol altına almalı ve insanlığa yararlı sahalarda kullanılmalıdır. Bizden hatırlatması.

YANGIN TABİİ AMA SEBEP GAYRİ TABİİ Baştarafı S.35'de

çuğa malettik. Vali beye sorduk, 'Çakmadan herhangi bir şey lanmaz.' dedi, yani çocuğa bağladı. Çocuğu burada muayene ettiler, bir şey çıkmadı. Şimdi sanırım orada tekrar muayene edeceklermiş. Ama olay açıklanamadı.

Yetkili kişi, duvardaki isli lekeyi meydana getirebilecek bir nesne bulunmadığını ifade etti. Duvardaki izi yanan bir cisim de meydana getirmemiş.

RM - "Bu telekinetik bir olaydır. Psişik, ruhsal kökenli bir olaydır. Bütün insanlarda, çeşitli derecelerde bir-

takım psişik yetenekler, kabiliyetler, kudretler vardır. Olacak bir şeyin aniden farkına varırsınız. 'Kapıdan birisi girecek.' dersiniz; bakarsınız gelir. Başka bir zaman köşeyi dönerken, 'Acaba bizim evde bir şey mi var?' dersiniz; gidersiniz ki, bir şey olmuştur. Yani hissi kablel vuku denilen, telepati denilen hâdiseler vardır. Bir rüya görürsünüz, ertesi gün aynısı çıkar. Bunlar, insanların yaşadıkları gerçeklerdir. Bu psişik güçler bazen değişik şekillerde sonuçlar verebiliyor. Yangın olayı da basit bir olay değildir."

HAYATIN AMACI

Leon DENİS'den Çeviren: Yavuz KESKİN

Bu veriler sayesinde hem içimiz ve hem de çevremiz daha bir aydınlanmakta; yolumuz daha belirginleşmektedir: Zira artık kim olduğumuzu, ne olduğumuzu ve nereye gittiğimizi bilmekteyiz.

Su hâlde önemli olan artık maddî doğumların peşinde koşmak değil, fakat canla başla evrimleşmeye çalışmaktır. En yüce amaç yetkinliktir; o noktaya ulaştırın yol da evrimdir; bu yol çok uzundur ve adım adım kat edilir. Zaten çok uzaklarda yer alan hedef, ona doğru ilerlendikçe, sanki daha da uzaklaşıyor gibidir. Ama katedilen her evreden sonra varlık, çektiği zorlukların meyvasını devşirmekte; deneyimini artırmakta ve yeteneklerini geliştirmektedir.

Kaderlerimizde ortak noktalar vardır. *Ayrıcalıklı veya lânetli olma diye bir şey yoktur. Herkes aynı yolu katetmekte ve herkes aynı sona ulaşmak için ayrıcalıksız binlerce engeli aşmaya mecbur kalmaktadır. Şurası gerçektir ki; yürüyüşümüzü hızlandırmakta veya yavaşlatmakta, kaba zevklerin içine gömülmekte veya onlardan sıyrılmakta, kusur veya aylıklık yüzünden hayatlar boyunca gecikmekte veya adımlarımızı hızlandırmakta özgür bulunmaktayız. Ama er veya geç görev duygumuz uyanmakta, üzüntü ve sıkıntılar uyusukluğumuzu giderip bizi harekete geçirmekte, böylece de zorunlu olarak tekrar ışıklı yola girmektediriz.*

Ruhlar arasında sadece derece farkı vardır, yani gelecekte kapatılması ellerinde olan bir fark vardır. Cüz'irademizi kullanmak suretiyle hepimiz yolumuzda aynı hızla yürümüşüzdür. İnsanlar arasındaki entellektüel ve manevî eşitsizlik işte bundan kaynaklanmaktadır. Fakat aynı Tanrı'nın kulları olduğumuza göre, hepimiz diğer yaratılmışlarla birlikte tek bir aile oluşturmak üzere, yani tüm evreni dolduran Varlıklar Ailesi'ni oluşturmak üzere, hayatlarımız boyunca Tanrı'ya yaklaşma çabası göstermek zorundayız.

Dünyada artık ebedî cennet ve cehennem düşüncesine yer kalmamıştır. Sonsuz büyüklükler içinde artık, kendi eğitimleriyle haşır neşir olan ve evrensel ahengin sinesinde kendi öz çabalarıyla yücelmeye çabalayan varlıklar gerçeğinden başka bir şey görülmemektedir. Herkes kendi durumunu, sonuçları kendi üzerlerine kapanan, onları bağlayan ve sarıp sarmalayan kendi davranışlarıyla, kendi tutumlarıyla yaratmaktadır. Hayatını ihtirasların eline teslim ettiğinde ve iyilik yönünden kısırlaştığında, varlık, değerini yitirmekte, alçalmakta; durumunu zayıflatmaktadır.

Üzerindeki kirleri temizlemek için, sınav dünyalarında tekrar bedenlenmekte ve oralarda ıstırap yardımıyla arınmaktadır. Bu arınma tamamlanır tamamlanmaz da yeni evrim dönemine girmektedir. Ebedî ıstırap di-

ye bir şey yoktur, fakat işlenmiş hatalarla, suçlarla orantılı bir onarım vardır.

Suurumuzdan, vicdanımızdan başka bir yargıcımız, bir cellâtımız yoktur.

Maddenin sınırlayıcılığından kurtulduğu zaman ise, şuur daha da buyurucu olmakta ve kesinlikle yakamızı bırakmamaktadır. Fizik düzeyde olduğu gibi manevî düzeyde de sadece nedenler ve sonuçlar vardır. Bu nedenler ve sonuçlar egemen, değişmez ve yanılmaz bir yasa tarafından yönlendirilmektedir. Cehaletimiz yüzünden kaderin adaletsizliği diye adlandırdığımız şey, geçmişin onarımından başka bir şey değildir. İnsanın alın yazısı denen şey ise, kendimize veya yasaya karşı olan borcumuzu ödeme plânıdır.

Bu günkü hayatımız geçmişteki hayatlarımızın kaçınılmaz sonucudur. Gelecekteki hayatımız da, şaşmaz şekilde bu günkü hayatımızın bileşkesi olacaktır. Her yeniden doğuşunda yeni bir bedene can verirken, ruh, kendisiyle birlikte, geçmişinin ürünü olan bir yağın erdemini veya kusurunu, iyi veya kötü yanlarını da getirmektedir. Böylece uç uca eklenen hayatlarımız boyunca manevî varlığımızı kendi ellerimizle oluşturmakta, geleceğimizi kendi kendimize tayin etmekte, tekrar doğacağımız ortamı ve işgal edeceğimiz yeri kendimiz hazırlamaktayız.

Her şeye egemen olan adalet, dünyaların üzerinde, tekrardoğuş yasası ile birlikte işildamaktadır. Akıl ve şuur yönünden kendine egemen olmayı başaran varlık, kendi kaderinin sorumlusu hâline gelmekte, kendisini maddeye perçinleyen zincirleri kendi iradesi ile ya güçlendirmekte, ya da kırmaktadır. Bazı insanların maruz kaldıkları ıstıraplı durumlar bu yasanın etkisi şeklinde açıklanmakta-

dır. Suçla dolu her hayat telâfi edilmek zorundadır. Kibirli varlıklar, mütevaî ve bayağı şartlar içine, aylâk varlıklar da çetin çalışma şartları içine doğmaktadırlar. İstırap çek-tiren ise, ıstırap çekmektedir.

Fakat ruh ebediyen bu karanlık yer küreye bağlı kalmamakta, gerekli nitelikleri edindiği takdirde onu terketmekte ve daha aydınlık dünyalara kanat açmaktadır. Uzayın orasına burasına serpiştirilmiş kürelere ve güneşlere uğramakta, oraları iskân etmiş bulunan insanlık âlemlerinde kendisine bir yuva edinmektedir. Bu yeni ortamlarda da evrimleşerek, manevî zenginliğini ve bilgisini artırmaktadır. Sayısız ölümler ve doğumlar, inişler ve çıkışlar yardımıyla tekrardoğuş olgusundan kurtulunca göksel yaşamın, yani varlıkların ve nesnelere yönetimine ve de ilâhî plânın uygulamasına iştirak ederek ve katkıda bulunarak yaşayacağı o görkemli yaşamın tadını çıkarmaktadır.

Pişe'nin, yani insan ruhunun gizemi budur. Ruh, özüne nakşedilmiş bulunan kader yasasını da beraberinde taşımaktadır. En gerçek hayat bilimi, bunun kurallarını heceleme ve bu bilmeceyi çözmektir. İlâhî ocaktan kaptığı her kıvılcım, kendisi üzerinde, ihtirasları ve bencil iç güdülerini üzerinde sağladığı her başarı, ona, bu yolda sarfettiği emeklerin karşılığında da yüce, özel bir sevinç vermektedir. Emeklerine ve çabalarına karşılık olmak üzere, bize vaat edilen cennet budur işte. Bu cennet bizden uzaklarda değildir; içimizdedir. İnsan, tutumunun sonuçları olan yüceliği veya geriliği, iç rahatlığı veya vicdan azabı adı altında varlığının ta derinliklerinde taşımaktadır. İçinden yükselen hoş veya haşin sesler, büyük yasanın sadık tercümanlarıdır ve bu

seslerin gürlüğü evrim yolunda katettikleri mesafeyle doğru orantılıdır.

Ruh, ışık ve karanlıkların birbirlerine karıştığı bir evrendir; dikkatle incelendiğinde, insanlığı şaşkınlığa düşüren bir âlemdir. Kıvrımları arasındaki tüm güçler ışık demetleri hâlinindedirler, çiçekler misali açmak üzere, döllenmeyi bekleyen tohumlar hâlinindedirler. Arındıkça algıları artmaktadır. Ruhun şu andaki durumunun bizi hayran bırakan her özelliği, başka bir deyişle, yetenekleri ve deha parıltıları, yücelere ulaştığında kazanaacağı üstün niteliklerin yanında hiç kalır. Gizli hazinelere; özel, çeşitli ve ince duygulara;

sürekli olarak kaba kılıfımız tarafından kösteklenen çok belirgin izlenim kaynaklarına daha şimdiden sahip bulunmaktadır.

Ama bu hazinenin varlığını bu dünyada, kendilerini yer yüzü nesnelere peşinen kurtarmış ve özveri yoluyla arıtmış, ancak birkaç seçkin ruh sezinleyebilmiştir. Onlar da kendilerini çoşturmuş olan bu duygularını anlatacak söz bulamamışlardır. Ruhun gerçek niteliklerinden ve içerdiği hazinelere habersiz insanlar, bir de kalkıp söz konusu manevî zenginliklerle alay etmişler ve bunları kuruntu ve düş olarak nitelendirmişlerdir.

KONFERANSLARIMIZ

İSTANBUL :	3 Ocak: Serbest SORU-CEVAP.....	Ergün ARIKDAL
	10 Ocak: Ruhçu Yaşamda" Bilgi ve Tatbikat...	Atilla ULTAV
		Necip ÖZKARDEŞ
	17 Ocak: İlähî irade Yasaları.....	Erol KONYALIOĞLU
	24 Ocak: Mutsuzluk.....	Ferdağ AKDAĞ
	31 Ocak: İmajinasyon ve Başarı.....	Yıldız ÖZSOY

Yer: Dernek Merkezi Saat: 19.30 - 21.00

ANKARA : 14 Ocak 1989
İNSANIN DÜNYA ve DÜNYA ÖTESİ HAYATI
Konuşmacılar: Fulya DEMİREL - Cezmi AKSOYLU
Saat: 14.00 - 16.00
Yer: FRANSIZ KÜLTÜR MERKEZİ

İZMİR : 29 Ocak 1989
İNSANIN YAŞAMI ve RUHSAL TESİRLER
Konuşmacı: Erol KONYALIOĞLU
Saat: 14.00 - 16.00
Yer: HOCA MİTHAT KÜTÜPHANESİ Konferans Salonu

TEBLİĞ

VAZİFE

9 - 10 Ağustos 1987

Bizim hemcinslerimize karşı davranışımıza en ziyade hâkim olması gereken husus, ancak hakikî beraberlik, bölüşme, paylaşma içinde **hizmet** olabilir. Orta Çağ'ın **şahsî benlik ve büyüklük** arzusu yerine **şahsî mesuliyet** duygusu işlenip geliştirilmelidir. Maksatlarımız, daima, nihai gayeleri bakımından, **başkalarının menfaatlerini** hedef tutup tutmadığı hakkındaki tahlil, tetkik ve tecrübelere dayanacak vasıfta olmalıdır.

Böyle aydın bir düşünce yapısı size çok fazla idealistçe ve çok uzak mı görünüyor? Öyle ise pratik olalım ve üstüne inşa etmek için kurulması gereken temellerin neler getirebileceğine bir bakalım. Önce, insanlar için olsun, hâdiseler için olsun, **realitelerin görünüşlerinden tamamen farklı olduğu** ilmî hakikatını kabul etmek zorundayız. İnsanın beş duyusuna hitap eden şeyler bütününcü ancak ufacık bir parçasıdır. Telepati, materyalizasyon ve benzeri birçok çeşit tezahürler daha geniş bir realitenin habercisidirler.

Sadece hayatın bizatihi **devamlı ve tahrip edilmez** olduğunu değil, **fakat aynı zamanda birbirinden ayrı birçok hayat yaşadığımızı fark etmek** zorundayız. Uyanıklık hayatımız olduğu gibi, bir de uyku hayatımız vardır. **Şuur ve hafıza, alabildiğine, hayatın hakikî veçhesi hakkında tamamen hatalı intibalar verecek kadar tahdit olunmuştur. Mevcudiyetimizin alt şuur ve yüksek şuur veçheleriyle ilgili hiç bir şeyden normal hâlimizde haberdar değiliz.**

Disiplinli topluluk, sıhhatli, idrakli ve vazifeleri mükemmel yapan bir topluluktur. **O toplulukta müsamaha yoktur, fakat yardım ve himaye vardır. Bu duygu ile hatalar gösterilir, tamir edilir, tekerrürü önlenir.** Disiplinli topluluklarda vazifeleri tevzi eden âmir, her ferde karşı aynı sevgi hisleri ile dolu olarak, herkesin **kudret ve liyakatına** göre hizmetleri dağıtır. Bu arada bazen, liyakatı daha aşağı gibi görünen fakat **çevher** bulunan kimseleri teşvik için ve biraz fazla gayret sarf ederek başarı sağlayabileceklerini hesap ederek **seviyelerinden üstün vazifeleri** verebilir. Bu, o şahsın kayrılması veya aksine, kaldıramayacağı yük altında ezilmek istenmesi manasına alınmamalıdır.

Bütün varlıkların hayatları boyunca, muhtelif şekillerde sonsuz vazife icaplarıyla karşılaşmak üzere, **taayin edilmiş bir kaderleri mevcuttur.**

Ancak, bütün efal ve hareketlerin asıl gayesini teşkil eden **vazife şuur ve bilgisine** göre idrakli olarak hareket etmek gibi, birçok varlıkların davranışlarında -bazı maddî arızaların tesiriyle- âdeta **otomatizm** karakteri içinde tezahür eder. Onlar birer **otomat olarak idraksiz vazifeliler sınıfını teşkil ederler.** Fakat bir de bütün **davranışlarının, muayyen bir gayeye hizmet etmek üzere İlahî İrade Kanunları'nın imkân ve icapları dahilinde, yapmakla mükellef oldukları birer vazife hizmeti olarak** kabul edilmesi lâzım geldiği idraki ile hareket eden varlıklar da mevcuttur.

Bütün varlıkların, hayatları boyunca muhtelif şekillerde, **sonsuz vazife icaplarıyla karşılaşmak üzere** tayin edilmiş bir **kaderleri** mevcuttur. Bütün varlıklar, er veya geç, günün birinde "vazife bilgisi" idrakıyla harekete geçerek şuurlu bir fonksiyoner durumuna yükseleceklerdir. Böylece kendilerinden beklenen işlerin nelerden oluştuğunu gittikçe daha net bir şekilde sezerek, attıkları adımların nereye yönelmiş olduğunu görerek ilerlemeye başlayacaklardır. Vazife bilgisi her kademe de şumulünü artırmakla, ayrıca kademelerin icaplarını ve fonksiyonunu tayin etmektedir. Her vazifenin muayyen bir gayesi mevcuttur. Bir gayenin gerçekleşmesi ile yeni bir vazifenin daha üstün gayelere yöneltici faaliyetleriyle karşılaşmak mukadderdir.

Yeni bir vazifenin başlamakta olduğunu idrak ettirecek **yegâne vasıta, ilk hedefe ulaştığımızı bize gösterecek yeterlilikteki bilgimizdir.**

Kolektif faaliyetlerde vazife duygusu en mühim hususlardan birisidir. Herkesin kendi idrakine uyan bir vazife duygusu olduğu gibi, her topluluğun da kendi seviyesine uygun bir vazife anlayışı vardır. **Tekâmül seviyesi ileri olan topluluklarda diğerkâmcı hizmetleri yapmak esas vazifedir.** Karşılıksız hizmet yapabilmek ve bunu da kendi menfaatlerini alâkadar eden vazifelerden önde tutabilmek üstün bir idrak seviyesidir.

Bu idrak seviyesine ulaşmak, birtakım acı tecrübelerden sonra insanın kendine yapılan **hizmetleri** ve bunlara karşı olan **borçlarını** görmesiyle ve bir de gerçek hızlı tekâmülün **ancak hizmetle** kabil olduğunu hissetmesiyle başlar. Bu duygu ve görüşler, birçok müşahede ve denemelerden sonra kazanılarak şahsı öyle bir idrak seviyesine çıkartır ki, o seviyede şahıs, artık **kendi selâmetinin diğer insanların selâmetine bağlı olduğunu bilir.** Yalnız ben diyen kimse, kendini düşünmeyen ve bir hayalin veya serabın peşinde koşan kimsedir.

İşte böyle gönüllü hizmetkâr seviyesine yükselen kimsedir ki, dünyadaki üstün vazife idrakine varmıştır. O kimsenin kendisi için korkacak bir şey yoktur. **Aç kalmak, çıplak kalmak diye bir mevzu, onun endişeleri arasından çıkmıştır.** Çünkü o düşünmektedir ki, **aç kalınır, çıplak kalınır, lâzımsa çalınır, hatta ölmek icap ederse ölünür.** Çünkü **gaye, üstün, insanî, hatta insan üstüye yaklaşmış vazifenin yapılmasıdır.** Bu vazife daima insanlara yardım, insanlara hizmet, daha çok kimsenin tekâmül yolculuğunu kolaylaştırmak hedefine bağlıdır. Bu seviyedeki üstün vazifeli ise, hizmet, yardım ve iyilik ihtirası ile doludur. Yalnız bu, nefsanî ihtirasın tamamen zıt karakterinde olan bir ihtirastır veya bir tutkudur. Nefsanî ihtiras sahibi, ihtirasını tatmin peşinde koştukça dudakları daha çok kurur. Kalbi daha çok karanlıklar içine gömülür.

Halbuki üstün vazife ihtirashıları, ihtiraslarının peşinde koştukça kalpleri daha büyük aydınlıklarla dolar, saadetleri azametli bir karakter alır. Onların başkaları için döktükleri göz yaşları bile saadetin şarkılarını terennüm eder. Onlar meleki sevginin, insan üstü sevginin dünyadaki temsilcileridir.

İşte bütün aklı başındaki kimselerin ilk ve en büyük gayeleri, böyle **üstün bir vazife idraki ve duygusuna ulaşmak** olmalıdır. **Çünkü dünyadaki bütün vazifelerin ve her çeşit menfaate müstenit hizmetlerin esas gayesi, şahısları, bu üstün vazife idrak ve duygusuna hazırlamaktır.** Hedefin bu olduğunu bilen akıllı kimselerin şuurlu adımlarla hedefe doğru yürümeleri elbette onları asli gayelerine daha süratle ulaştırır.

Üstün vazifelere doğru yürüyen kimseler içinde, maalesef, bilgi ve idrak noksanlığı yüzünden aldıkları vazifeleri ihmal edenler, hatta vazifeye ihanet edenler

vardır. Bu vazifeler ister maddi bir menfaat veya maişet karşılığı olsun, ister maddi karşılıksız cinsten olsun, vazifeyi ihmal edenler, vazifeye aykırı hareket edenler veya en kötüsü, **şahsi çıkarları için vazifeye ihanet edenler, bir nevi sabotajcılardır.** Çünkü onlar, gayeye aykırı hareketleri ile birçok kimsenin vazifelerini sabote etmiş kimselerdir. Eğer bu vazife bozucuları, hizmet ve yardım tarzındaki **manevî vazifeleri ihmal veya tekâsüle (*) uğratmakta** iseler mesuliyetleri daha ağır olacaktır. Çünkü karşılıksız yapılan manevî vazifelerin tesir sahaları daha büyük ve daha derindir. İktidarlarının üstündeki vazifelere talip olanlar veya topluca yapılan faaliyetlerde vazifeyi aksattıkları hâlde bırakmak istemeyenler, kendi menfaatlerini üstün tutmaktadırlar ki, bunlar er-geç bu hatalarının neticeleri ile karşılaşılır. Vazifelerini şeref ve saadet bilerek dört elle sarılanlar ise, kendi yollarını kendi uyanık idrakleri ile çizmeye başlayanlardır. Manevî âlemlerde insanların değeri, vazifeye verdikleri ehemmiyet derecesi ile ölçülür. Hele bir insan ki, diğerkâmca vazifelere hayati ehemmiyeti vermektedir, o insanın değeri ve liyakati elbette üstündür. Böyle samimî ve diğerkâm ve vazifeli kimseler daima, etraflarının sevgi halesi ile çevrili olduğunu görürler. Bu sevgi halesi, kâh saadet veren bir ufuk genişliğinde, kâh kötü niyetlilerden insanı koruyan bir kalkan sağlamlığındadır.

Aradığınızı bulana kadar aramayı bırakmayın. Bulunca şaşırarak ve şaşkınlıkta kalarak hayran olacak ve her şey üstünüzde hüküm sürecek.

Yüzün önünde olanı bilin. Ve size gizli olanın üstü açılacaktır. Zira ortaya çıkmayacak saklı bir şey yoktur.

(*): Tekâsül: Kayıtsızlık, üçenmek, savsaklamak.

P.S.İ Yayınları Başvuru Dizisi — 1

AÇIKLAMALI BİBLİYOGRAFYA

Türkçe
Spiritoloji Parapsikoloji Ufoloji
Sınır-Bilimler Okültizm
Yayınları

BİBLİYOGRAFYASI
(Aptlması)

Hazırlayan
Cem Çobanlı

Ψ
P.S.İ Yayınları
İstanbul

İsteme: Yapı ve Kredi Bankası Sirkeci-İst.
Şb. 33722-0 no'lu hesaba 3.000.-TL.
yatırılarak dekont P.S.İ. Yayınevi P.K. 196
34432 adresine gönderilmelidir.

Çocuklara Öyküler

Sunan: Yavuz KESKİN

AYLAKLIK

AYLAKLIK, her türlü kötülüğün anasıdır; ayrıca, bir sürü hastalığa da yol açar. Bir gün aylağın biri şöyle konuşuyordu:

– Hiç bir zaman çalışmıyorum, çünkü devamlı surette hastayım .

Dinleyenlerden biri de şu cevabı yapıştırmıştı:

– Arkadaş, şöyle söyleseydin daha doğru lâf etmiş olurdun: Devamlı surette hastayım, çünkü hiç bir zaman çalışmıyorum.

SARHOŞLUK

BİR gün kralın biri çok sarhoş olduğu bir sırada, ana kraliçeye saygıda kusur etmişti. Bu yüzden kraliçe büyük bir üzüntüye kapılıp dairesine kapanmış ve dışarı çıkmaz olmuştu. Ertesi gün ayılmış olan kral, kraliçeyi ortalarda göremeyince, adamlardan birine bunun sebebini sormuştu. Aldığı cevap üzerine beyninden vurulmuşa dönmüştü. Demek ki sarhoşken öz anacığın o kadar kaba davranabilmişti! Ne berbat şeymiş şu sarhoşluk, diye düşünmüştü.

Bunun üzerine bir bardak şarap doldurup soluğu anacığının dairesinde almış ve ona şöyle hitap etmişti:

– Sevgili anneciğim, sarhoşluğun etkisiyle dün size karşı saygısızlık ettiğimi öğrenmiş bulunmaktayım. Sizden özür dilerim. Bu hataya bir daha düşmek istemiyorum. Hayatımın son içkisi olarak şu kadehi şerefimize kaldırıyorum.

Genç kral gerçekten de sözünü tutmuş ve son nefesine kadar bir daha ağızına şarap sürmemiştir. Böylece o güzel mizacının bozulmasına engel olmuştu.

SU DAMLASI

BULUTUN birinden, o uçsuz bucaksız okyanusun dalgaları arasına bir su damlası düşmüştü. Dev dalgaların arasında oraya buraya sürüklenirken, o âciz hâlimden utanıp kendi kendine elemle şöyle mırıldanmıştı:

– Heyhat! Bu azametin, bu haşmetin karşısında hiçten başka bir şey değilim ben! Dün bulutların koynunda ıslıl ıslıl parıldarken ve aşağıdaki yer küreye yağmur olarak hizmet edeceğim vakti beklerken, bugün şu muazzam okyanusun kuytu bir köşesinde oraya buraya sürüklenmekte ve hiç bir işe yaramamaktayım. Dalgaların üzerinde yüzüp duran şu kuru yapraktan farkım yok! Neden beni bu hâle koydular ki?

Bu tatlı sitemi iştmiş olan Gökler Kralı, bir lütuf olmak üzere, onu bir asalet kisvesine bürüyüp, iri bir istiridyenin içine koyuvermişti. Bir süre sonra inci hâline dönüşmüş olan bu damlacık daha sonra bir kralın tacında ışıldamaya başlamıştı.

MEDYOMLAR ŞEHİRİ

BRAUNAU SAKINLERİ GİZLİ YETENEKLERE SAHİPLER

* Jacques DEGAS *

BRAUNAU - Sur - Inn, Avusturya sınırında basit bir şehirdir ve dağlık bölgede rastlanan diğer turistik duraklama yerlerinden bir farkı yoktur. Dış görünüş bakımında hiç bir ayrıcalığı olmasına karşın, onda, çözülmesi hayli zor bir muamma gizlidir. Hitler, burada açmıştır dünyaya gözünü. Onun gibi, pek çok falcı, medyom ve her türden psişik süje burada dünyaya gelmiştir. Âdeta, bu toprak parçası, değişik kaderlere ve diğer insanlardan çok farklı normal ötesi yeteneklere sahip kişiler vücuda getirmektedir.

Hitler'le ilgili biyografilerde bahsi geçmeden önce de, yani yirminci yüzyıldan önceki dönemlerde de bu etkinliğe sahip bir şehirdi. Jean-Claude Frère, "Nazizm ve Gizli Cemiyetler" isimli eserinde, Braunau'nun ayrıcalığı olan bir şehir kanaati uyardığını ve on altıncı yüzyıldan itibaren medyomsal ve diğer olağandışı tezahürler bakımından pek çok şaşırtıcı olaylara sahne olduğunu belirtmektedir: Kıyamet haberleri, geçtiğimiz dört asır boyunca boy gösterip durmuşlardır burada. Her biri dün-

yanın sonunun yakın olduğunu, felâketlerin geleceğini söylemişlerdir. Yani neredeyse Adolf Hitler'in gelişini bildirmiş gibidirler. Bu kehanetlerin ve geçmişin etkilerinin çocuk Hitler'in kişilik gelişiminde doğrudan tesirleri ne olmuştur, onu bilemeyiz ama coğrafî mekânının özellikleri (telürük, yani dünyadan gelen etkilerin hususiyeti) bakımından birtakım tesirlerin odaklandığı Braunau şehri, bazı çarpıcı tezahürlerle kendini dünyaya er veya geç duyuracaktır diyebiliriz."

Normal-ötesi ve maji konularının tarihçileri, bu gibi olayları çoğu kez sebeplerine inmeye çalışmaksızın, yüzeysel bir biçimde ele almışlardır. Viyana'nın, yani başkent'in dışında, 1850-1900 yıllarına doğru Braunau sakinlerinin diğer insanlardan biraz farklı oldukları artık bilinmekteydi. Bazı vizyonlar görmekteydiler; geleceği çok doğal bir biçimde görüp söyleyebilmekte ve zaman zaman bedensiz varlıkların, bedenlerini kullanarak konuşmalarına imkân veren derin ve şaşırtıcı translar yaşamaktaydılar. Tüm bunlar, spiritizmin güncel hâle gelmesinden önceydi. Büyük Mesmer'in talebeleri, Viyanalı manyetizörler, süjelerini Braunau'dan seçip getirtirlerdi. Bu süjeleri şehrin civarlarından da değil, tam içinden seçmeye özen gösterirlerdi.

Bunlar, tüm diğerlerinden daha hassastılar. Katalepsiye çok çabuk geçebiliyorlar ve asıl önemlisi, en sansasyonel deneylere gönülden razı oluyorlardı.

MAALESEF, tüm bunlar hakkında pek az şey yazılmıştır. O dönemlerde, celselerde not tutulmaz, daha sonra bir rapor hazırlanırdı. Bunlar daha çok meraklı salon eğlenceleri kisvesinde idi. Elde edilmiş tüm bilgiler dışarıdan gelen yabancıların tuttıkları not ya da mektup benzeri metinlerden elde edilmiştir ve bunlar da işin daha çok seyirlik karakteri üzerinde durmaktadır. Ama işler 1900'den sonra değişecek ve olaya bilimsel yaklaşımlar devreye gireceklerdi.

O dönemlerde, Bayan Mokhammes'den çok sık bahsediliyordu ki, kendisi Avusturya'nın en tanınmış medyomu idi. O da Braunau-Sur-Inn'den gelmekteydi. Şöhreti Avusturya ve Almanya sınırlarını aşmıştı. Kendini göstermek ve tanıtmak gayesiyle İngiltere, Rusya ve Kuzey ülkelerini dolaştı. Paris'e de çok defa giderek burada, çevresinde çok sayıda insan topladı. Özellikle, günün modası olan spiritizmden pek tabii. Seçilen kişiler bir salonda toplanırlar ve ölmüş bulunan ünlü birinin ya da hazır bulunanlardan birinin yine ölmüş olan bir tanıdığının ruh varlığı davet edilir.

Bayan Mokhammes çok çeşitli seslerle konuştu ve zaman zaman da psikokinetik hadiselerle ektoplazmik materyalizasyonlar meydana gelirdi. Bayan Mokhammes, çalışmalarını 1920 yılına kadar sürdürdü. O dönemlerde şöhreti çok fazlaydı. Günün birinde Prusya Prensi Joachim'le tanıştı ve çok etkilediği bu zatla sonradan evlendi.

AVUSTURYA'da 1890-1910 yılları arasında, dönemin en meşhur metapsişikçilerinden Baron Dr. Şirenk-Nozing'in çalışmaları da yer alır. O da tüm asistanlarını, süjelerini ve medyumlarını özellikle Braunau'dan getirtirdi. Bu konuda pek açıklama yapmamıştır. Yazar Thomasmann, Baron'un pek çok çalışmasında hazır bulunmuş ve bu küçük şehrin gözler önüne serdiği "metapsişik zenginlik" karşısında hayretini gizleyememiştir. Şirenk - Nozing, kendisine verdiği izahta; bunun nedenlerini bilemediğini, ancak Braunau şehrinin okült yetenekler bakımından âdeta bir kaynak olduğunu ve bunun asırlardır devam ettiğini belirtmiştir. Bazı kalıtsal faktörlerin de bunda rolü olabileceğini, zira bu insanların çoğunun birbirleriyle uzaktan yakından birtakım akrabalıkları bulunduğunu da eklemiştir. Belki de, henüz bilinmeyen bir metapsişik kanuna bağlı olarak meydana gelen tezahürlerdir bunlar.

Schneider kardeşler de Braunau-Sur-Inn'de dünyaya gelmişlerdi ki, bunları keşfeden de Baron Şirenk - Nozing'dir. Thomasmann, bu iki medyum kardeşten büyük olanı, yani Willi ile katıldığı celseleri uzun uzun yazmıştır. Viyanalı Doktor (Şirenk - Nozing) gayet bilimsel çalışmaktaydı. Fakat yine de bunun, günümüzde çok sıkı tedbirlerle çalışılan parapsikolojik laboratuvar tecrübelerinden hayli farklı olduğunu belirtmek gerekir. Bizi burada asıl ilgilendiren Schneider'in tavrı, çalışma tarzıdır. Kendisini dünyasal kişiliğinden tamamen uzaklaştıran derin translar yaşıyordu. Mann, onu ilk gördüğünde acemi tavırlı, suskun bir şahıs izlenimini edinmişti. Celse esnasında bambaşka bir kişiliğe bürünürdü.

Bedeni sarsılıyor, kesik kesik nefes alıyor, gırtlaktan hırıltılar çıkıyor ve şiddet, bazen de elem duygularının hâkim olduğu koca koca açılmış gözlerini çevirip duruyordu. Mann bile her sahneyi tam anlamıyla aktarmayı başaramamıştır.

ASİSTANLARIN belirttiği üzere, bunlar "ruhsal tezahürler"dir. Birçok antite, süje vasıtasıyla kendini göstermekle beraber, içlerinde iki tanesi hepsinden fazla tezahür etmişlerdi. Bayan Minna ve Erwin adında bir erkek (kendilerini bu kisve altında tanıtmışlardır). Mann, bu iki varlığın diğerlerinden çok farklı olduklarını ve verdikleri cevaplarda büyük bir uyum görüldüğünü belirtmiştir: "Tepkileri ve cevapları kolektif bir hava taşımaktaydı ve âdeta ikisi de tüm dünya kadınlarını ve erkeklerinin bir sembolü gibi idiler..."

Willi'nin kardeşi Rudy Schneider de çok yetenekliydi. Paris'te ünlü Doktor Osty tarafından, dönemin en büyük bilginleri nezaretinde incelemeye tâbi tutulmuştur. 1920'lerde bu tip araştırmalara çok önem verilir ve hatta Joliot-Curie gibi fizikçiler bile bunlara katılmaktan çekinmezlerdi. O dönemlerde bir husus vardı ki, hemen hemen kimsenin dikkatini çekmemiştir. Oysa Schneider Kardeşler ve özellikle Willi, ço-

ğu kez bunu ima etmeye çalışmıştır. Schneider ailesi genç Adolf Hitler'in ailesini yakından tanıyordu. Nitekim Willi'nin süt annesi, aynı zamanda geleceğin Führeri'nin de süt annesiydi!

O dönemin bazı tanıkları, bu şahsın, bir medyomda bulunan tüm özellikleri taşıdığını belirtmektedirler. Hitler'le çocukluk döneminde görüştiklerini belirten arkadaşı Kubizek, onun bazı "krizleri" karşısında çok etkilenmiştir:

"Sanki başka birisi onun yerine geçmiş gibiydi ve kendisi de büyük bir heyecan ve şaşkınlıkla kendi dudaklarından dökülen sözleri dinlemekteydi." demektedir. Medyom Hitler de aynen Rudy Schneider gibi kendisi vasıtasıyla birtakım karanlık güçlerin tezahür edebildikleri bir süjedir...

NAZİ Almanyası'nın karanlık ve çehsinin en büyük sebeplerinden biri de, tüm bu medyomların esrarengiz ülkesi Braunau'da aranmalıdır. Bu, te-lürük ya da gizli coğrafik bir durum mudur? Ne olursa olsun bu küçük Avusturya şehri, kendisinden, insanlığı mahvedebilecek karanlık bazı güçlerin sızabildiği bir bilinmez-ler ülkesidir...

NOSTRA - Eylül 1980
Çeviren: Halûk ÖZDEN

ÖLÜMÜN ÜÇ HABERCİSİ Baştarafı S.14'de

Ameliyattan bir gün sonra, öğle yemeğinden kalktığım zaman öldüğünü söylemişti. Bununla kan lekesi deneyimim arasında iki gün vardı. O kan lekeli gazeteyi hâlâ saklarım. Babamın kol saatini bir yere

sakladım. Ne yazık ki, o zamandan beri bulamıyorum.

Bu deneyimlerin hepsi benim için annemin ölümünün habercileriydi, ama ben gereğini yapmakta ihmalcilik ettim. Ama bun-

larla artık ruhsal uyarılara karşı ilgisiz kalınmaması gerektiğini öğrendim. Artık bir yakınıma tehlikede olduğu zaman ne yapacağımı biliyorum.

(FATE'den)

*Onların Dünya Tekâmülündeki Rolünü, İlkel Dogon
Kabilesi Biliyor*

SİRİUS YILDIZININ HAKİKATİ

* Osman KANSIZ *

SAYILARI 250.000'i bulan Dogonlar, Afrika'nın ücra bir köşesinde, siyah kıtanın tarım ve hayvancılıkla uğraşan milyonlarca zencisi gibi sade bir yaşantı sürdüren, kendi hâlinde bir kabiledir. Ancak, son yarım yüzyıldır, bilim adamları, yaşadıkları ülke Mali'den çok, onlardan söz etmektedir. Çünkü, totemik inançlara sahip ve uygarlığımızla karşılaştırıldığında çok geri yaşam standartlarında yaşayan bu yerlilerin, evren hakkında binlerce, on binlerce yıldır bildikleri bilgiler, bizim bugünkü astronomik bilgilerimizle hemen hemen aynıdır. Örneğin Dogonlar, Dünya Gezegeni'nin hareketlerini, Güneş'in hareketini, Jüpiter'in uyduları olduğunu, Satürn'ün halkası olduğunu, Ay'da kraterler bulunduğunu vb. gibi bilmektedirler. Bu bilgileri, teleskop gibi, yüksek bir teknolojinin ürünü olan araç-gereçler olmadan bilebilmek imkânsızdır. Oysa Dogonlar ne teleskoba, ne de gözlem evine sahiptiler. Üstelik evren bilgileri Güneş Sistemi'nin dışına da taşmaktadır. Örneğin, 8,6 ışık yılı uzaklıkta bulunan Sirius'un bir çiftyıldız sistemi olduğunu, yörüngesinin eliptik olup, dolanma süresinin 50 yıl olduğunu, spiral galaksimizin dışında başka spiral galaksilerin de bulunduğunu vb. gibi bilmekteler.

Dogonlar'ın bilgilerini dünya dışı bir kökene bağlayan birçok araştırmacı, Dünyamız'ın, geçmişte Sirius sistemindeki bir gezegenden kalkan ve ışık hızına yakın bir hızda yolculuk yapan bir uzay gemisine ziyaret edildiği görüşünde birleşmiş bulunmaktadır. Dogonlar, içinde "Nommo" adında bir varlığın, "insanların ataları"nın ve Dünya'da insanların yaşamlarını sürdürebilmeleri için gerekli olan her şeyin bulunduğu, Sirius-B yıldızından "Po" taneleri almış olan bu uzay gemisini somut bir biçimde anlatmaktadırlar.

Büyükköpek Takımyıldızı'nın alfa yıldızı Sirius, Dünyamız'dan yaklaşık 8,6 ışık yılı uzaklıkta bulunur. A-1 tayf sınırında yer alan Sirius yıldızının aydınlatma gücü 23, yani Güneş'in 23 mislidir ve görünürdeki parlaklığı bakımından gökyüzünün en parlak yıldızdır. Bugünkü astronomiye göre Sirius, bir çiftyıldız sistemi olup, başyıldıza bileşeni Sirius-B yıldızı eşlik eder. Bir akcüce olan Sirius-B, Sirius'tan (Sirius sistemindeki başyıldız Sirius-A, genellikle Sirius adıyla belirtilir.) parlaklık bakımından 10.000 kez daha az parlak ve hacim bakımından ondan 160.000 kez daha küçük olduğundan, Sirius'un yanında ufacık bir siyah nokta gibi kalır. Fakat Dogonlar'ın evren bilgisine

göre, işlevi, tam tersine çok büyüktür. Hatta âlemin yol göstericisi olarak kabul edilen başyıldız Sirius'u bile onun gözettığı, "emirler" in, Sirius-B'den Sirius'a nakledildiğı söylenir.

Pek çok uygarlık, takviminde Güneş, Ay gibi kendilerinin çıplak gözle kolayca gördükleri gök cisimlerini esas almışsa da, Sirius yıldızını esas alan takvimler de mevcuttur. Dünya'nın Sirius'tan idare edildiğini kabul eden eski uygarlıkların birçoğu için bu yıldız, aynı zamanda ilâhî bir önem taşır. Eski Mısırlılar ve Çinliler, bu yıldıza özel bir saygı gösterirlerdi. Mısırlılar Sirius'a Sothis adını verirlerdi. Mısırlılar'ın bir eserinde:

"Görkemle ayaklarımın altına basmaklar yaptın, anamın katına, yaşayan ve yükselen yılan Ureo'ya yükselmek için, ki o, Râ'nın başındadır... Gökten gelen göğe aittir, oraya çıkması gereken tanrılarla birlikte... Ben gökyüzüne yıldızların arasına, ölümsüzlerin arasına çıkarım, kız kardeşim Sothis, sabah yıldızı yol göstericim... Beni bronzdan tahtıma oturtur ki, onun yanları aslan suratıdır ve ayakları büyük vahşî boğaların ayaklarıdır..."

Eski Mısırlılar'ın yılbaşına denk gelen, Sothis adını verdikleri Sirius'un eliyak (Güneş'in doğup battığı sırada, doğup batan yıldızların doğuşu ya da batışına denir.) doğuşu, aynı zamanda, onlar için hayatî önem taşıyan Nil'in taşmasını haber verirdi.

Asur-Babil dinlerinde Kak-si-sa (okun hedefine varması gibi "doğru kılmak") ve Kak-si-di adlarıyla anılan "ok yıldızı" Sirius, "denizin sularını ölçen" ve "yolları açan" yıldız olup, Sümerler'de Ninutra,

yani evrenin yargıcı idi ve ölüleri cezalandırırdı. Eski Yunan gizemciliğinde de önem taşırdı; bu, "parıldayan yıldız"ın batıdan doğuşu, Eleusis inisiyeleri için "küçük misterler" in sonu demektir. Yunanlılar Sirius'a Orion'un (Takımyıldız) köpeğı Siroos adını vermişlerdi. Vaktiyle Yunanlılar'ın adlandırdığı gibi, Touareg yerlilerinin de Sirius'a "köpek" adını vermeleri ilginçtir. Okyanusya'da, özellikle Markiz Adaları'nda "Yüce Yıldız" diye adlandırılan Sirius, Arapça "Şi'ra" adını alır.

Teleskopsuz astronomlar diyebileceğimiz Dogonlar, şunları da anlatmaktadırlar:

Sirius-B, Sirius'un çevresinde döner. Dolanma süresi 50 yıldır. Özellikle, düzgün, düzenli bir eğriyi izlemede tek başına kaldığından, Sirius'un yörüngesini tanzim ve tayin eder.

Önce şu soruyu sormak gerekir: İlkel bir Afrika kabilesi olan Dogonlar, ileri bir teknolojinin ürünü hiç bir araç-gerece sahip olmaksızın, Sirius'un çıplak gözle görülemeyen eşinin varlığını nasıl bilebilirdi? Kaldı ki, astronomlar, parlaklığı Sirius'tan 10.000 kez daha az parlak olan eşi Sirius-B'nin varlığını, ancak 19. yüzyılda, matematik hesapları ve çok güçlü araçları gerektiren uzun gözlemler sonunda ortaya koyabilmişlerdi. Fakat daha ilginç, Dogonlar'ın 50 yıl diye bildirdikleri Sirius-B'nin dolanma süresinin, gerçekten de tam 50,04 yıl olmasıdır. Ayrıca, Sirius-B'nin Sirius'un yörüngesini belirlemesi hakkındaki sözleri de, astronominin bu iki yıldız, birbirlerinin çekim etkisinde bulunan ve ortak kütle merkezi çevresinde dolanan bir çiftyıldız sistemi olarak kabul etmesinden dolayı

doğrulanmaktadır.

Fakat Dogonlar, bununla da kalmıyor Sirius-B'nin yörüngesinin elips biçiminde olduğunu bildiriyorlar. Ayrıca, Sirius-B'nin eliptik yörüngesini gösteren bazı şekillerinde, Sirius'u odaklardan birine yerleştirmektedirler. Oysa Dogonlar'ın bu bilgileri bildiği devirlerde, gezegensel yörüngelelerin elips biçiminde olduğunu ve yıldızın odaklarından birinde bulunduğunu keşfeden Kepler bile, bu konuda vardığı kendi sonuçlarına, inanılır gibi olmayışları karşısında uzun süre inanmamış, şüpheye düşmüştü.

Dogonlar, Sirius sistemini gösteren şekillerinde Sirius-B'nin yörüngesini elips biçiminde yaparlar. Sirius-B'nin yörüngesini gösteren oval şekillerden birisinde, Sirius üç dişli kısa saplı bir yaba gibi, Sirius-B hilâli andıran açık bir halka biçiminde, Sirius-C de, ışınlar çıkaran oval bir güneş biçiminde temsil edilmiştir. Sirius-B'nin Sirius'un çevresindeki dolanma hareketi iki değişik konumuyla ifade edilmiştir.

Astronomların saptamalarına göre, bir akcüce olan Sirius-B yıldızı, hacminin küçüklüğüne karşın, son derece büyük bir kütleye sahiptir. Bu yıldız, 26.000 millik (41.600 km.) çapıyla, başyıldız Sirius'tan 160.000 kez daha küçük bir hacme sahipken ve Neptün, Uranüs gibi gezegenlerden bile ufak kalmaktayken; kütlesi hemen hemen Güneşimiz'in kütlesine eşittir. Güneşimiz'inin % 98'i kadardır.

Bu astronomik gerçeği de bildikleri görülen Dogonlar, bu bilgiyi şöyle ifade ediyorlar: Sirius-B göksel nesnelere en küçüğü, fakat en ağırdır. Oradaki "sagala"

metali öyle bir yoğunluğa sahiptir ki, "Tüm dünyalı varlıklar bir araya gelseler, ufak bir parçasını bile kaldıramazlar." Astronomlar, Sirius-B'nin 1cm.³ maddesinin 80 kg. olduğunu saptadığına göre, Dogonlar bu sözleri söylemekte haksız değildir.

İlginç bir husus da, 1914'e kadar astronomların kırmızı zannettikleri Sirius-B'nin beyaz olduğunu Dogonlar'ın bilmesidir.

Dogon inisiyelerinin Sirius sistemine ilişkin verdikleri bazı bilgiler, bugünkü astronomimizin sınırlarını da aşmaktadır. Örneğin, Sirius sisteminin ikili bir yıldız sistemi değil, üçlü bir yıldız sistemi olduğunu bildirmektedirler. Oysa üçüncü bir yıldızın varlığı, bugün bir hipotez durumuna ancak gelebilmiştir. Astronomimizce varlığı bilinmediğinden kendisine bir ad da verilmemiş olan, Dogonlar'ın "Emme-yatolo" dediği bu üçüncü yıldız, araştırmacılar Sirius-C adını vermişlerdir.

Ancak, Dogon inisiyeleri Sirius-C'nin varlığını bildirmekle de kalmıyor, yıldızın dolanma süresini, uyduları olduğunu ve hatta bir uydusunun dolanma süresini de bildiriyorlar: Sirius-C, Sirius-B ile birlikte Sirius'un çevresinde döner. Sirius-C, hacmi bakımından Sirius-B'den daha büyük olup, ondan dört kez daha hafiftir. O da, Sirius'un çevresinde Sirius-B ile aynı sürede, 50 yılda (bir başka bilgiye göre 32 yılda), fakat daha geniş bir yörüngeyi katederek döner. Birbirlerine göre, ışınlarının dik açı teşkil ettiği bir konumda bulunurlar. Bugünkü astronomi, Dogonlar'ın bildirdiği Sirius-C'nin varlığını reddedememektedir. Reddedemediği gibi, 1970'li yıllarda kabul etme yoluna girmiş bulunmaktadır.

Devamı S.55'de

OLAYLAR ve YORUMLAR

Sunan: Ahmet HIZVEREN

GÜNAHA SON ÇAĞRI

YAZI başlığı, Amerika'da gösterilmeye başlanan İsa Peygamber'in yaşamı ile ilgili bir filmin adı.

Şeytan İsa'ya sesleniyor: "Çarmıhtan in; Mesih olduğunu inkâr et. Maria Magdele-na ile evlen..." İsa filmde, sevişirken, eşini aldatırken ve de kafası karışık bir kişi ola-rak gösterilmektedir.

Filmin gösteriye başlamasıyla birlikte, toplumdan çeşitli tepkiler gelmiştir. Film aleyhine gösteriler düzenlenmekte ve filmin gösterildiği sinemaların önünde protestolar yapılmakta, hatta sinema salonları yakılmaktadır.

Bu arada bazı din adamları muhalefette bulunurlarken, diğerleri filmi sağlıklı bul-duklarını belirtip, "İsa'nın aşk sahnesi bazılarını rahatsız edebilir, ama bu da nihayet bir rüyadır." diyebilmektedirler. Bu arada film, gişe rekorları kırmaktadır.

Protestolarda taşınan pankartlardan birinde, İsa'nın çarmıhta ölmeye önce yap-tığı son dua, "**Baba, onları affet. Ne yaptıklarını bilmiyorlar.**" yazıyor.

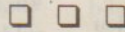
İsa, mucizevi bir şekilde doğmuş ve insanlığa yol göstericilik yapmış, yüksek va-zifeli bir varlıktır.

Dünya üzerinde yürürlükte bulunan dinler, insanlara çeşitli açılardan yardım et-mişler ve insanların iman yoluyla Tanrı'yı anlamalarına yardımcı olmuşlardır. Fakat, "Gü-naha Son Çağrı" gibi bir film ya da benzer bir olay vuku buldu diye insanlar imanların-dan vaz mı geçecekler? Bununla beraber, eğer insanın iman anlayışa doğru yükselebilecek bir seviyede değilse, o kişinin karmaşaya düşeceği şüphesizdir.

Bu ve benzeri olaylar, bir kısım insanların azgınlıklarını artırıcı bir itilim yaparken, diğerleri için ise, din ötesi realite anlayışına sıçramalarına sebep olmaktadır.

Devre sonları, her tür realitenin kıyasıyla kendini tatmin etme kargaşasının ya-şandığı zamanlardır. Bilgi ve anlayış olmadan ayakta durabilmek pek müşküldür.

Burada en güzel söz İsa'nın son sözüdür: "Baba, onları affet. Ne yaptıklarını bil-miyorlar."

TANRI'YA DİLEKLER

ADAK yerlerinde yazılan dilekler zamana uygun, ama fazlaca cüretkâr olmuş.

Meselâ, "Allahım, Bağdat Caddesi'nde, deniz tarafında huzurlu bir ev istiyorum." ya da, "Yazlık, kışlık bir araba ver Tanrım." veya, "Allahım, arabamın borcu bitsin." gibi pervasız dileklere rastlayabilirsiniz.

Hatta Tanrı'sını polis hafiyesi gibi düşünüp, "Allahım, dükkânımı soyanları bul." gibi dileklerde bulunanlar da var.

Çok benli egoist insan, çok şey ister. İnsanlar, yaygın olmak üzere marazî bir bencillik içinde olduklarından, bu tür davranışlarını manevî ilişkilerine kadar uzatabilmektedirler.

Bilinmesi gerekir ki, en güzel dua, kişisel çıkara dayanmayan bir şükür hâlinde bulunmaktır.

DANALARIN SIRRI

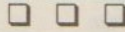
BİR danaya 200 günlük ömrü içinde 50 santimetreküp ilâç vererseniz, üç katı hızlı geliyor.

Ayrıca, soğuk algınlığına yakalanırsanız, ilâç almanıza gerek kalmıyor. Çünkü, yiyeceğiniz etin içinde, öksürük kesici, antibiyotik, sakinleştirici olarak fazlasıyla mevcut.

Ve danalar, sürekli ilâç verilmezse ölüp gidecek kadar sunî besleniyorlar. Piyasaya sürülen etler arasında, eceliyle ölmüş olanlarının bulunması da işin cabası.

İlâçlı da olsa, ilâcsiz de olsa, insan sağlığı için riskli bir durum.

Bencillik geçici bir safhadır, ama zamanımızdaki insan bu geri safhayı fazla benimsemiş gibidir. Yani, iğvaya düşürücü tesirleri severek kendine çekmektedir. Nefsaniyetine mağlup olma korkusu tümüyle ortadan kalkmışa benzer. Ve bu durumda, sembolik şeytan plânına iş kalmamış gibidir. Şimdi insan, vicdan sesine uymaktan korkmaktadır.

GÜRÜLTÜYE GİDİYORUZ

AŞIRI gürültüden ötürü işitme yeteneklerini kaybedenlerin sayısı kırk bini bulmuş; gürültü zamanla ülsere ve beyin damarlarında genişlemeye de neden oluyormuş.

Yaşadığımız devrin bir özelliği olarak, her insan çeşitli şekillerde baskıya girmekte ve bu baskı da giderek yoğunluğunu artırmaktadır.

Fakat dünya insanı, haz ve elemeleri arasında gidip gelmek zorundadır. Hazları alışkanlık hâline getirmemek, ama vazife yaparken karşılaşılan elemlerden de kaçmak gerekir.

Hayatın her türlü şartlarına uyabilmek yeteneği, kişinin tekâmül ölçüsünü de ortaya koyar.

SİRİUS YILDIZININ HAKİKATI

Baştarafı S.53'de

Araştırmacı Robert K. Temple'nin de belirttiği gibi, denilebilir ki; Sirius Kültürü ile Dünya gezegeni de, çok eski zamanlarda irtibata geçmiştir. Dünya'nın Sirius'tan idare edildiğini kabul eden eski uygarlıkların birçoğunun inanışlarında da bu bilgi dile getirilmektedir.

Ve göğün en parlak yıldızı olan Sirius'u içeren Büyükköpek Takımyıldızlarını Türkiye'den dahi görmek mümkündür. Tüm okuyuculara bu Takımyıldızına bir kez olsun bakmalarını dileriz. Çünkü, kâinattaki sevgi birçok kişide bu yoldan başlamıştır.

Başkan Lincoln'ün Öte Âlemden Aldığı Yardımlar

* Jean BRUN *

A MERİKA tarihinin en önemli simalarından olan Abraham Lincoln, normal ötesi hadiselere çok kuvvetli olarak inanmakta ve spiritizmle fazlası ile uğraşmaktaydı. Bir husus vardır ki, hiç bilinmemektedir: O da, en önemli politik kararlarının çoğunun kendisine medyomlar vasıtasıyla ruh varlıkları tarafından iletilmiştir. Bunlar, çoğunlukla yazıcı medyomluk vasıtasıdır. Bu açıklamaları "Parapsikoloji ve Okültizm Ansiklopedisi" isimli eserin yazarı Leslie Shepard yapmıştır. Kendisi, eski başkanın bıraktığı sayısız mektup, gazete ve arşivleri dikkatlice taramış ve elde ettiği bu bilgileri sunmuştur.

Lincoln, 1892 senesinde Nettie Colburn isimli bir medyomu Beyaz Saray'a davet ederek kendisinden ruhlarla temasa geçmesini istedi. Bu celseye katılanlar, yuvarlak masanın üzerindeki elleri birbirine temas eder vaziyette dakikalarca beklediler ve bu süre zarfında hiç bir şey olmadı. Sonra, aniden masa sıçramalarla sallanmaya başladı.

KÖLELİĞİN KALDIRILMASI

MEDYOMSAL trans hâlindeki Nettie Colburn kesik kesik konuşmaya başladı. Celsede hazır bulunanlar, medyomun sesiyle konuşan ruh varlığının Başkan Lincoln'e, iç savaşın uzaması

nedeniyle, köleliğin kaldırıldığını ilân etmesini söylediğine tanık oldular. Daha sonraları yapılan celselerde de pek çok değişik hadise meydana geldi. Bir keresinde, Savaş Bakanı Edwin Stanton bir ektoplâzmanın kulaklarını çektiğini, diğer birinde Deniz Kuvvetleri Bakanı Gideon Welles sakallarına bir şeyin temas ettiğini hissettiler. Başka bir celsede ise, Henry Clay'in duvara asılı bir portresi aniden tehlikeli bir şekilde sallanmaya başladı.

Basın bu celselerin önemi üzerine yanında bulunurken, bir yandan da Lincoln'ü cesaretsiz olarak tanımladı ve sert bir dille eleştirdi. Başkan ise, tüm bunlara aldırmadan ruh varlıklarıyla münasebetini sürdürmeye devam etti.

Lincoln Müzesi ve Kütüphanesi eski müdürlerinden Dr. Gerald Mac Murtry de, Leslie Shepard'ın araştırma sonuçlarını doğrulamaktadır. Kendisi şu açıklamada bulunmaktadır:

"Başkan Lincoln'ün paranormal hadiselerle karşılaşması bundan ibaret değildir. Beyaz Saray'da, akşam saatlerinde yapılan ve birçok kabine üyesinin de hazır bulunduğu bir spiritizm seansında, asistanlardan biri başkanın dikkatini, duvara asılı büyük aynada materyalize olan garip formlara çekmiştir. Lincoln aynaya yaklaşmış ve orada, biri kuzeyli diğeri güneyli iki savaş

Devamı S.62'de

OKÜLTİZM

Halûk ÖZDEN

OKÜLTİZMİN DENEYSEL ÇALIŞMALARI

ESKİ çağlarda, çeşitli inisiyatik merkezlerde okült bilimin değişik uygulamaları yapıldı. Bunlar başlıca dört ana bölümde görülebilir:

① - Elemanter (unsurî) güçlerin ve varlıkların incelenmesi ve kullanılması: **Alşimî (Simya)**.

② - Astral güçlerin incelenmesi ve kullanılması: **Majl**.

③ - İnsandaki okült güçlerin incelenmesi ve kullanılması: **Psışürjl**.

④ - İlâhî güçlerin ve ilişkilerinin incelenmesi: **Teürjl**.

Bu dört ana bölümün her birinin de, kendi içinde özel bazı bölümlere ayrıldığıını belirtmek gerekir.

Günümüzde, bu deneysel öğretilerin bazı kısıntıları, okült bilime genellikle biraz da yabancı olanlarca, şu adlarla uygulanmaktadır: Manyetizma, hipnotizma, spiritizma, telepsişi, telepati, psikometri ve sihribazlık, büyücülük gibi.

"İnsan, solunumu üzerinde özel bir antrenman yaparak kendisinde sinirsel dinamizmi biriktirebilir. **Dua etmek** suretiyle birikmiş olan bu gücü ruhanileştirir; söz ile maddî hâle getirir ve etki ve irade ile onu kendi dışına yöneltebilir." diyor Papus. Yine onun ifadeleri ile sürdürüelim: "Bu antrenmanlar dizisi ile meydana gelen sinirsel sarsıntı özel bir hâl meydana getirir. Bu durumda, astral beden bir

bölümü dışarılaşır ve uzak mesafeden etkide bulunabilir. Bu etki şuurudur ve Hintliler'in fakirizminde ya da eskilerin majisinde rastlanan durumdur. Ama vak'aların pek çoğunda, bu etki ya yarı-şuurlu ya da tamamen şuursuzdur (medyomlarla yapılan çalışmalar) ve bu etki altında kalan objeler, hiç temas etmeksizin uzaktan hareket ettirilebilmektedir. Bu olaylar, madenî eşyalar üzerinde, herhangi bir temas olmaksızın, uzaktan ve hatta arada bazı cisimler de bulunmasına rağmen etkide bulunan bir miknatisın etkisine benzetilebilir. Burada, miknatisın yerini insan ve manyetik alanı değiştirici unsurun yerini de astral beden almıştır.

Manyetizma fenomenleri, bir insanın astral bedeninin (seyyale) diğer bir kişinin fizik bedeni ya da astral bedeni üzerinde etkide bulunması ile meydana gelmektedir."

Bu etki gücü, 16. yüzyıl okültistlerinden Cornélius AGRİPPA'nın büyücülük konulu yazısında şöyle tasvir edilmiştir:

"Büyücülük öyle bir irtibat ya da öyle bir sihirdir ki, büyücü büyülediği kimsenin gözlerinden kalbine geçer ve büyü, ruhun bir âletidir. Yani, kalbin sıcağı tarafından meydana getirilen parlak, saf, seyyal bir buhar. Kalp, gözler vasıtasıyla sürekli olarak birbirine benzer ışınlar yollar ve bu ışınlar beraberlerinde bir buhar taşırlar; bu buhar, çapaklı ve kırmızı gözlerde gördüğümüz gibi kanı

taşı; ona bakanların gözlerine yollanan ışınları, buharla birlikte bozulmuş kanı çeker ve onların da aynı hastalığa tutulmalarına neden olur.

Böylece, kısık ya da açılmış vaziyetteki gözlerle ve güçlü bir imajinasyonla, bu ışınları, sivri uçları ruhun arabaları veya taşıyıcıları olan bu ışınları bir kimseye yollarsa, bu ruh, büyülenmekte olanın gözlerini mağlup eder, bir ülkeyi fetretmişçesine onu ele geçirir, kalbini yaralar ve hasta eder, çürütür."

Eskilerin, uzaktan bir kişinin balmumu heykelciği vasıtasıyla büyülenmesi ve uzaktan etki hususundaki fikirlerini de, astral bedeninin dışarılışması olgusu meydana getirmekteydi.

PSİŞÜRJİ

PSİŞÜRJİ, bedensiz varlıkların görünür hâle gelmeleri ve bunların mikrokozmos üzerindeki etkilerini etüt etmekteydi. Bu evokasyon (göze görünür hâle gelme) çalışmaları "astral imajlar" ya da "elemanter" varlıklarla ilgili olarak gerçekleştirilirdi. Birincisinde, özel bir çalışma, evokasyonu gerçekleştirilecek kişiyi yarışuurlu somnambulizm hâline getirirdi. Yani, organizmasının geri kalanı ile alâkasını kesmeksizin, gözlerini astral âleme açardı. İkinci durumda ise, evokatör kendini elektrik (elbiseleri ve toprak vasıtasıyla) ve psişik (yere çizdiği daire vasıtasıyla) olarak astral âlemden izole ederdi. Bu durumda, tezahür edecek olan varlıkların dinamizmini artıran maddelerle desteklenmiş mantal bir evokasyon vasıtasıyla bu varlıkların cezbedilmesi söz konusuydu. Bu durumda, tezahür eden varlık ,astral seyyale ile sarılırdı. Eskiler buna, "küçük bir hava bedeni ile sarılmak" derlerdi. Görünür hâle gelmesini ve materyalize olmasını sağlayan bu seyyale idi.

AGRİPPA şöyle diyor: "Varlığın, bazen bir hava bedeni ile sarılan bu imajı, bir gölge ile kaplanır ve bu zarfa bürü-

nerek zaman zaman dostlarına fikirler verir, zaman zaman da düşmanlarına etkide bulunur; çünkü tutkular, yeniden hatırlamalar ve duyular, can bedenden ayrıldıktan sonra da onunla kalırlar."

Varlığı saran bu seyyaleleri meydana getiren maddenin, elektrik ile arasında benzerlikler vardır. Nitekim, bu tip evokasyonlarda kullanılan sivri uçlu metal objelerin (kılıç gibi) sebebi de bu olsa gerekir, denmektedir.

DÜŞÜŞ SÜRERKEN...

BİR zamanların gayet derin bir bilgi üzerine inşa edilmiş olan okültizm ritüellerinin yerini, günümüzde, ciddi çalışmalar yapan birkaç merkezin dışında, daha ziyade göz boyamacılık ve şarlatanlık almıştır denebilir. Zira, bu kadar koyu bir şekilde, gırtlığına kadar maddeye gömülmüş bir insanlığın, sadece bedeninin saadeti peşinde beyhude koşan bir insanlığın bu tip çalışmalar yapmaktan da kastı, yine eninde sonunda vücut saadetini sağlamaya gelip dayanacağından, çalışmaların yüksek, ruhsal, gerçek insana yaraşır vasfı yitirilmiştir. Ama bu, hazin bir son değildir elbette. Bunun da yaşanması gerekmektedir. Ayaklar yere değmedikçe yukarı sıçramaya imkân yoktur. Neyin ne olduğunu kendi hür iradesi ile deneyip gören, bilgisini alan insanın, eninde sonunda kendi ulvî zatına yaraşır bir şekilde, İllâhî Yasalar'a en uygun olanı, "ak" olanı seçeceği kuşkusuzdur.

Spirit materyalizasyon celseleri pek nadirdir. İradeye bağlı olarak meydana gelmezler ve bu fenomenleri idare edenler, daha ziyade astral varlıklardır.

Diğer bir evokasyon yöntemi de, talim görmüş bir süjenin BEN'ini, davet edilen şahsiyet ile yer değiştirmek idi. Buna örnek olarak, antik çağın Sibiller'i gösterilebilir. Bunlar, özel bir talimden

geçmiş olan somnambülük süjeler, enkar-nasyon medyomları idiler.

Okültizm, astral plân varlıklarının insanlarla iletişim kurduklarını ve karşılıklı bilgi alış-verişinde bulunulduğunu, zaman zaman bu varlıkların insanları kullandıklarını daima öğretmiştir.

AGRİPPA'ya kulak veriyoruz: "...Melânkolik mizaç öyle karşı konulamazdır ki, ateşle, şiddetle ve süratli hareketle, semavî ruhların insan bedenlerinin içine gelmelerine neden olur. Bunların mevcudiyeti, içgüdü ya da ilhamları ile, eskilerin dediğine göre, insanlar başka bir yere nakledilir ve pek çok harika sözler söylerlerdi.

Derler ki, melânkolik mizaç tarafından itilen canı hiç bir şey durduramaz. Bedenin azalarının zincirini koparan, bunlardan kurtulan can, tamamen imajinasyon ile nakledilir ve aynı zamanda aşağı demonların ikametgâhı hâline gelir, onlardan genellikle el sanatlarının bu harika usullerini öğrenirdi; bu nedenledir ki, çok cahil ve çok kaba-saba bir insanın aniden, yetenekli bir ressam veya ünlü bir mimar veya herhangi bir sanatta yetenekli bir üstat hâline geldiği görülebilir."

"Astral İmajlar"ın varlığı, okültizm tarafından uzun bir zamandan beri incelenmektedir. Günümüzde bu, psikometrinin bulunuşuyla, deneysel olarak yeniden su üzerine çıkmıştır.

Özetleyecek olursak: Tüm bu eşyaların temas etmeksizin yer değiştirmesi, ölmüş kişilerin belirmesi, materyalizasyon veya enkar-nasyon, telepsişik ve telepati olaylarının hemen tümü, eskilerin psişürji olayları içinde yer alır. Bir benzetme yapacak olursak, incelenmiş olan pek çok fizik enerjinin üreticisi olan âletlerin yerini burada insan almıştır. Psişik bir âlettir âdeta, tanımı yapılamamış birtakım güçler üretmektedir. Bu da, zaman zaman, yapılan deneylerde hileye, yalana, medyom

ve süjelerin kibirine yol açmaktadır. Zira insan, tabiat itibarıyla hayvanî bir tarafa da sahiptir. Bu ıslah edilmedikçe, ortaya çıkan bazı melekelerin, sanki sadece kendisine tanınmış bir ayrıcalıkmiş, bir üstün vasıfmış gibi ele alınıp övünç vesilesi yapılması kaçınılmaz olmaktadır. Aslında tüm bunlarda, olağanüstü, doğaüstü bir durum yoktur. Bizim bildiğimizden biraz daha yüksek bir "doğallık" vardır, o kadar.

Günümüzde de, kadim devirlerin ak majisinden, giderek bozula bozula kara majiye dönüşmüş ve en sonunda büyücülük diye vasıflandırılan bazı çalışmalara bolca rastlanır. Kuvvetli bir büyücü, okültizmin eski tecrübelerinin kırıntılarını hâlâ muhafaza eden, manyetik ve psişik seyyaleleri kullanan bir kişidir.

BÜYÜCÜ ve OKÜLTİST

BÜYÜCÜ ile okültisti karşılaştıracak olursak, birincisini işçiye, ikincisini ise mühendise benzetmek yerinde olur. İşçi, atölyede öğrenmiş olduğu kurallar çerçevesinde önündeki parçayı meydana getirir. Ama bunun boyutlarının ve formunun matematiksel hesaplarının meydana gelişinde bir bilgi sahibi değildir. Mühendis ise, işçiye rehberlik edecek olan kuralları hazırlar. İşçi, bir de oturup bunları hazırlamak zorunda kalsa, herhalde bu işin altından kolay kalkamaz. Dolayısıyla, bir büyücü de okült fenomenleri mekanik bir şekilde oluştururken, okültist, bunların oluş sebeplerini ve kuramlarını bilir. Deneyci okültist ise -ki bunun Afrika'da ve Hindistan'da bazı temsilcileri, az da olsa mevcuttur- deneysel olarak pek çok mesleği bilir ve bunlar, ciddî bir çıraklık devresinden geçmiş mühendise benzetilebilir. Dolayısıyla anlaşılmaktadır ki, bu konuda gerçek bir usta olmak, çok ciddî ve diğerkâmca, tamamen esnek ve açık bir zihinle ve hiç bir nefsanî tatmin peşinde koşmaksızın yapılacak, sabırlı ve uzun süren araştırma, inceleme ve deneme neticesi elde edilebilecek bir hâldir.

Bunlar yerine getirilmeksizin kendini böyle biri imiş gibi tanıtmak ise, öncelikle kendini kandırmaktır.

Genel kural olarak, tüm operasyonlardaki yönetici prensip insanın **iradesidir**. Etkide bulunma vasıtası, kullanılan araç ise, doğal veya insanî astral seyyaledir. Amaç, genellikle fizik vasatta bir değişiklik meydana getirmektir.

Seremoniler, dinî merasimler (ritüeller), semboller ve tüm diğer zorluklar, insan iradesinin talimi ve terbiyesi hususundaki en basit yöntemleri oluştururlar.

Bedensel sağlık (gıdalar, vejetaryenlik, oruç), canlusal sağlık (solunum ritmi), psişik sağlık (duyumların ruhsallaştırılması) ve güzel kokular, hep astral bedeninin idmanı içindir.

Buna karşılık bir kılıç, kupa, asa, yere çizilen bir daire, birtakım tilsimler ve özel bazı sözler söyleniyorsa bu, doğadaki astral ve onda mevcut varlıklara etki etmek içindir.

Maji çalışmalarındaki amaç, **şuurlu** olarak ve **medyom kullanmadan**, günümüz modern spiritüalistlerinin celselerde elde ettikleri fenomenleri elde etmektir. Bunun için, operatörün astral bedeninin bir bölümü dışarı yansımış olmalı ve bu sebeple daha önceden düzenlenmiş maddelerde bir destek bulabilmelidir. Ve **operatör hiç bir şekilde şuurunu kaybetmemelidir**. Çünkü o takdirde, deney yapan bir okültist değil, bir süje ya da şuursuz bir medyom olacaktır.

Özet olarak, pratik okültizm, doğanın ve insanın okült güçlerine ilişkin derin bir bilgiye dayanan, bir dizi çok ciddi eforu, çalışmayı gerektirmektedir.

DOĞAÜSTÜLÜK YOKTUR

İNCELEDİKÇE görülecektir ki, günümüz pozitif biliminin zıddına işleyen bir

çark yoktur. İncelenen bu güçleri meydana getirenlerin, makineler ve fizik âletler yerine canlı varlıklar olduğunu görmekteyiz. Büyük benzerlikler vardır ve bunların hiç biri doğaüstü değildir, çünkü doğaüstü diye bir şey yoktur.

Gece yarısı bir dağda, özel bazı sözler mırıldanarak, garip bazı hareketler yaparak birtakım bitkiler toplayan bir büyücünün, aslında, düdük çalan ve raylara duman üfleyerek ilerleyen bir lokomotiften pek farkı yoktur. Lokomotif, fizik güçler doğuran bir makinedir. Büyücü ise, kendini geliştirmekte olan şuurlu bir psişik güç makinesidir. Konuya böyle bakıldığında, spirit tecrübeler gerçekten, bilimsel bir öğretinin temelini oluştururlar.

Tüm bu pratikler, antik çağ insanları tarafından gayet iyi biliniyor ve uygulanıyordu. İnisiasyonlarda, bu psişürji deneylerini gerçekleştiren ve vecde ulaşmanın, tüm bilgileri kaynağından içtiği öğretilirdi. Günümüzde trans adı verilen hâle geçen ve astral plâna yükselen kişi **kehanette** bulunabilirdi. Bu kâhinlik vasfı, uzun ve çok ciddi tecrübeler sonunda kazanılırdı.

Kâhinlik, Yukarı'nın her insana vermediği özel bir hâldir. Bu durum, bazıları fiziksel, bazıları moral, bazıları da zihinsel olan birtakım doğal şartlar ve melekelerle beraber mevcuttur. Bu şartlar arasında, ilk sırada imajinasyon yer alır; çünkü rüyetlerin, kehanete dayalı rüyaların izahı ancak bununla mümkündür. Buna ilâveten, hızlı ve geliştirilmiş bir akla sahip olunmalıdır. Öyle ki, olup bitmekte olan bir bakışta kavranabilsin ve birinden diğerine, detaylarla uğraşmadan rahatça atlama yapabilecek kıvrak bir zihine sahip olunsun.

Okült konularda tecrübeler yapmak isteyen her ciddi araştırmacı için esas teşkil edecek nitelikte, bilinmesi gereken birtakım ilkeleri, 19. yüzyılda yaşamış olan okültist Eliphas Levi yirmi iki ana madde hâlinde sıralıyor:

1 - Gerçek olanı bildiği ve iyi olanı istediği takdirde, hiç bir şey insanın iradesine karşı koyamaz.

2 - Kötü olanı istemek, ölümü istemek demektir. Bozuk ahlâklı bir irade ile hareket etmek, intihara girişmek demektir.

3 - İyi olanı şiddetle istemek, kötüyü istemek demektir. Çünkü şiddet karışıklığı doğurur, karışıklık da kötülüğü.

4 - Kötü olan, iyi olana varmak için bir vasıta gibi kabul edilebilir. Ama bunu asla istememek ve yapmamak gerekir. Zira o zaman, bir elle yaptığımızı diğel elimizle bozmuş oluruz. İyi niyet hiç bir zaman kötü çareleri haklı gösteremez. Maruz kalındığında, bunları düzeltir ve başvurulduğunda ise çürüklüklerini gösterir.

5 - Daima tasarrufunda bulundurmamak hakkına sahip olmak için, sabırlı olarak ve uzun süre istemek gerekir.

6 - Hayatını, daima sahip olunması imkânsız olanı istemekle geçirmek, hayattan elini eteğini çekmek ve ölümün ebediyetini kabullenmek demektir.

7 - İrade ne kadar engel aşmışsa o kadar güçlüdür. Bu yüzdendir ki, fakirlik ve ıstırap bereketlidir.

8 - İrade, saçma olana adanmışsa, ebedî olan akıl tarafından reddedilir.

9 - Doğru insanın iradesi, Tanrı'nın iradesi demektir ve bu, tabiatın yasasıdır.

10 - Zekâ, irade vasıtasıyla görür. İrade sağlamsa, görüş doğrudur. Tanrı dedi: "Işık olsun!" ve ışık oldu. İrade, "Dünya, görmeyi istediğim gibi olsun." ve zekâ da onu iradenin istediği şekilde görür.

11 - Hayaletler yarattığımızda, dünyaya birtakım vampirler getirmişiz demektir. Bu, iradeye bağlı bir kâbusun çocuklarını sürekli olarak ve onları asla bıktırmadan, kanıyla, canıyla, zekâsıyla ve aklıyla beslemek gerekir.

12 - Olması gerekeni istemek ve kuvvetlendirmek, yaratmak demektir. Olmaması gerekeni istemek ve tasdik etmek, tahrip etmek demektir.

13 - Işık, tabiat tarafından iradenin hizmetine verilmiş olan bir elektrik ateşidir: Onu kullanmasını bilenleri aydınlatır; onu kötüye kullananları yakar.

14 - Âlemin hâkimiyeti, ışığın hâkimiyetidir.

15 - İradesinin dengesi bozuk olan büyük zekâlar, başarısızlığa uğramış güneşler olan kuyruklu yıldızlara benzerler.

16 - Hiç bir şey yapmamak, kötülük yapmaktan daha meş'umdur. En affedilmez günah atalettir.

17 - İstırap çekmek çalışmaktır. Çekilmiş büyük bir ıstırap, tamamlanmış bir gelişme demektir. Çok ıstırap çekenler, ıstırap çekmeyenlerden daha çok yaşarlar.

18 - Kendi iradesine bağlı şekilde ve kendini adayarak ölmek, intihar etmek değildir; bu, iradenin en yüksek seviyesidir.

19 - Korku, iradenin tembelliğinden ibarettir. Bu yüzden düşünce, tembelle-
rin ve korkakların düzenini bozar.

20 - Aslandan korkmayacak hâle gelin, aslan sizden korkacaktır. İstiraba:
"Senin bir zevk olmanı istiyorum." deyin ve o bir zevk olacaktır. Zevkten de
öte, bir mutluluk olacaktır.

21 - Demirden bir zincir, çiçekten bir zincirden daha kolay kırılabilir.

22 - Bir insanın mutlu ya da mutsuz olduğuna dair hüküm vermeden önce,
iradesinin onu ne seviyeye ulaştırmış olduğunu öğreniniz. Refah ve güvence
içindeki bazı insanlar, türlü çeşitli vesvese ve korku içinde her gün ölüp ölüp
dirilirlerken, yokluk içinde olan bazıları da, her türlü ıstıraba karşı metanetle dur-
masını ve hatta ölüme de metanetle gitmesini bilirler.

(Kaynak: Majlar'ın Bilimi - PAPUS)

BAŞKAN LINCOLN'ÜN ÖTE ÂLEMDEN ALDIĞI YARDIMLAR Baştarafı S.56'da

gemisi arasındaki çarpışmayı görmüştür. İki
geminin de burun kısmında altın harflerle
yazılı isimleri parlamaktaydı: Alabama ve
Kearsage. Derken imajlar gölgelendi ve gel-
diği gibi kayboldu. Birkaç gün sonra Was-
hington'a gelen resmî bir telgraf, Başkan ve
mesai arkadaşlarının günlerce önceden gör-
dükleri bir olaydan, Alabama ve Kearsage
arasındaki çarpışmadan bahsediyordu."

PARANORMAL OLAYLAR

BAŞKAN Lincoln, o dönemin pa-
ranormal olaylara şahit olan tek
politik kişiliği değildi. General
Grant'dan önce, Kuzey Orduları Komutan-
lığı yapmış olan General George Mc Clellan
da garip bir macera yaşamıştır.

İç harbin başlarında, kanlı Richmond
çarpışmalarından önce, güneyliler zaferler
kazanmaktaydılar. O günlerden birinde,

gördüğü bir rüyada, George Washington
kendisine görünerek, konfederasyon birlik-
lerinin ilerlemiş hâlinin çizili olduğu bir
haritayı açıkça göstermiştir.

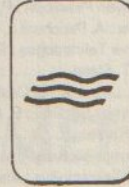
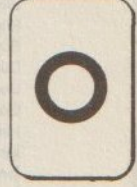
Uyardıktan sonra, Mc Clellan bu ha-
ritayı en ince detaylarına kadar çizdirdi.
Bundan faydalanarak düşman tarafın savaşı
plânını ortaya çıkardı ve buna göre karşı
atak sistemi hazırladı. Bunları yaparken de,
karşı taraftan kendilerine sonradan katıl-
mış bazı askerlerin yanlış bilgilerine daya-
narak hareket eden diğer kuvvet komutan-
larını da ikna etmek durumunda kaldı.

Zafer, rüyasının gerçekliğine inanana
güldü ve Mc Clellan, 1885'deki anı ölümüne
kadar, Birleşik Devletler'i korumak maksadı-
yla George Washington'un kendisiyle iliş-
ki kurmuş olduğundan emin olarak yaşadı.

NOSTRA - AĞUSTOS 1980

Çeviren: Halûk ÖZDEN

ALTINCI DUYUNUZU GELİŞTİRİNİZ

ZENER TELEPATİ KARTLARI

Telepati yeteneğinizi Zener Kartlarıyla ölçebilir ve geliştirebilirsiniz. Beş ayrı renk ve şekilde yirmi beş kart paketlenerek istifadenize sunulmuştur.

Fiyatı: 2000 TL.

İsteme Adresi : RUH ve MADDE YAYINLARI
80072 PK. 9 Beyoğlu / İSTANBUL

Posta Çeki No: 168305

(Sipariş tutarının üzerine yurt içi %35, yurt dışı %50 PTT ücretini eklemeyi unutmayınız. Havale kağıdı veya posta çekinin arkasına isteklerinizin adını mutlaka yazınız. Havale bedeli ödemeniz için posta çekimizi kullanabilirsiniz.)

NOT: Psişik yetenekler konusunda daha ayrıntılı bilgiyi Ruh ve Madde Yayınları'ndan **Altıncı Duyunuzu Geliştiriniz (M. Ryal)**, **Parapsikoloji Dersleri (P. Krafchik)**, **İçimizdeki Gizli Güçler (M.Tecelli)** ve **Şuuraltı Gücünü Geliştirme Tekniği (F.W. Doucet)** adlı eserlerden elde edebilirsiniz.